

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

©2021 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acestora.

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Raluca Ulmeanu

Redactare: Rebeca Iordan

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2015.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării.

www.solascriptura.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viatasisanatate.ro

www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Juniori / ed.: Jennifer Dietrich. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2021

ISBN 978-606-087-107-1

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

Cuprins

1. Judecat și condamnat4

2. Regele – pe o cruce8

3. S-a isprăvit12

4. A înviat16

5. Darul Duhului Sfânt20

6. Convertirea lui Saul24

7. Evanghelia dusă neamurilor.....28

8. Pavel și Barnaba32

9. Cercetând Scripturile36

10. Scrisori către biserici40

11. Răscolind lumea.....44

12. Arestarea lui Pavel48

13. Înaintea dregătorilor și a regilor52

Judecat și condamnat

Text de memorat – Isaia 53:3

„Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.”

DUMINICĂ

Înainte de Ana (Ioan 18:19-24)

ERA trecut de miezul nopții. După ce L-au prins pe Isus și L-au legat ca pe un infractor, mulțimea s-a grăbit să-L ducă din Grădina Ghetsimani înapoi la Ierusalim, la palatul lui Ana, conducătorul familiei preoțești. Din moment ce romanii trebuiau să-și dea acordul pentru orice condamnare la moarte, liderii religioși s-au văzut forțați să-L acuze pe Isus de o crimă pe care romanii aveau să o considere vrednică de moarte. Prin urmare, au decis să-L acuze pe Isus de complot împotriva guvernului roman.

Ana a început să-L interogheze cu privire la lucrarea Sa. El spera că Isus avea să spună ceva ce puteau folosi pentru a face să pară că El înființase o societate secretă. Dar Isus știa ce încerca Ana să facă. Cum a răspuns El? **Ioan 18:19,20** ■

Ce contrast față de metodele liderilor religioși! Chiar atunci, ei înșiși inițiaseră un proces secret, pe timp de noapte. Nu Isus era Cel care făcea lucruri în secret, ci ei. Ce a spus Isus mai departe? **Versetul 21** ■

Lui Ana îi era frică să mai spună altceva; îi era teamă că Isus va dezvălui vreun secret despre el. Supărat, unul dintre aprozi L-a lovit pe Isus peste față. Dar Isus nu S-a răzbunat; El i-a răspuns acestuia cu mult calm. **Versetele 22,23** ■

Isus ura păcatul. Caracterul Său era atât de curat, încât simpla prezență a acelor

oameni care acționau conduși de Satana Îl făcea să fie foarte trist. Într-o clipă, puterea Sa divină îi putea culca la pământ pe toți din acea mulțime și îi putea forța să mărturisească că El era Fiul lui Dumnezeu. Dar El nu a ales să Se folosească de acea putere. Hotărâse să fie om, la fel ca noi; El avea să îndure toată această suferință ca un om – pentru a ne arăta că încrederea și credința în Dumnezeu ne pot păstra curați, indiferent de cât de grea este situația noastră.

Aplicație: *Nu va trebui niciodată să ne confruntăm cu ispite la fel de puternice ca cele cu care S-a confruntat Isus, căci niciunul dintre noi nu poate fi ispitit să folosească puterea divină pentru a se salva pe sine însuși. Dar Isus a rezistat cu succes acelei ispite și tuturor celorlalte, prin credința și încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu. Dorești să rezisti ispitelor? Dacă alegi în mod constant să depinzi de Dumnezeu așa cum a făcut Isus, vei putea să rezisti ispitelor.*

LUNI

Înainte de Caiafa (Matei 26:57-66)

LIDERII religioși se grăbeau să-L condamne pe Isus și să-L omoare chiar în ziua aceea. Altfel, planurile lor ar fi trebuit să fie amânate o săptămână întreagă din cauza Sărbătorii Paștelui. Până atunci, furia mulțimii împotriva lui Isus ar fi putut să slăbească în intensitate, iar ei puteau să piardă șansa de a scăpa de El. Deci, Isus a fost dus în grabă să fie judecat de Caiafa, marele preot, și de Sinedriu.

Caiafa Îl ura pe Isus, dar când L-a văzut stând calm și demn, în timp ce toți ceilalți erau așa de agitați, el a avut un gând că Acel Om trebuia să fi fost Dumnezeu!

Dar a respins repede gândul acela și a cerut un miracol.

Liderii religioși nu au putut aduce dovezi bune împotriva lui Isus, așa că au plătit oameni necinstiți să mintă cu privire la ce spusese sau făcuse Isus. Toți, pe rând, și-au spus minciunile, dar mărturiile

lor nu se potriveau. Cum a răspuns Isus acestor martori mincinoși? **Matei 26:62,63; Isaia 53:7** ■

Procesul nu avansa, iar Caiafa era disperat. Un singur lucru mai putea face, să-L forțeze pe Isus să Se condamne singur. Ce L-a întrebat el pe Isus și cum a răspuns Acesta? **Matei 26:63,64** ■

Caiafa a simțit un fior de spaimă gândindu-se la ceea ce îi spusese Isus — despre un moment în care Isus avea să fie Judecătorul și Caiafa, cel judecat. Asta l-a înspăimântat. Erau multe secrete întunecate în viața lui și sperase că nu aveau să fie dezvăluite niciodată.

Apoi, Caiafa s-a infuriat. La urma urmei, el era saducheu și nu credea în înviere. Cât de supărător era că acest prizonier îl făcea să se îngrijoreze de asta! Așa că a respins repede acest gând. Mânios fiind, ce a făcut Caiafa? **Versetele 65,66** ■

Dumnezeu spusese că marele preot nu trebuia să-și rupă vreodată haina, dar oamenii inventaseră o lege care zicea că preotul putea să-și rupă haina dacă cineva rostea o blasfemie. Pot oare legile date de oameni să schimbe Legile lui Dumnezeu?

Sinedriul a fost de acord că Isus trebuia să moară, dar ei nu puteau condamna, în mod legal, pe cineva noaptea. Așa că Isus a fost dus într-o închisoare din apropiere să aștepte până dimineața.

Aplicație: De cel puțin două ori în timpul procesului lui Isus, Caiafa a fost puternic impresionat de caracterul Lui — știa că Isus era drept și că el greșea. Ce a făcut Caiafa cu aceste convingeri? Ce ar trebui să faci atunci când Duhul Sfânt te convinge cu privire la ceva?

MARȚI

Petru se leapădă de Isus (Matei 26:67-75)

DUPĂ ce Isus a fost condamnat, a fost dus la închisoare până la ziuă. Nimeni nu L-a apărat. A fost tratat ca un criminal de către unii dintre cei mai răi oameni. Îl auziseră spunând că El era Fiul lui Dumnezeu, iar acum Îl batjocoreau și râdeau de cuvintele Sale. **Matei 26:67** ■

Cu toate acestea, s-a întâmplat altceva ce l-a pricinit lui Isus chiar mai multă durere. Petru și Ioan Îl urmașeră pe Isus în sala de judecată. Acolo, Ioan se apro-

piase de Isus cât putuse de mult, dar Petru nu voia ca cineva să creadă că el Îl cunoștea pe Isus. S-a alăturat unor oameni care se încălzeau în jurul unui foc, în curte, și încerca să se comporte ca cei din jurul lui.

Curând, cineva a observat cât de trist era Petru. Ce a spus acea persoană și cum a răspuns Petru? **Versetele 69,70** ■

Petru a încercat apoi să se alăture mulțimii, făcând glume ca și ceilalți. Dar cineva a arătat din nou spre el. **Versetele 71,72** ■ După aproximativ o oră, s-a întâmplat din nou. Toată lumea știa că ucenicii lui Isus vorbeau frumos, astfel că Petru a început să blesteme și să înjure, ca să demonstreze că nu era un ucenic al lui Isus. **Versetele 73,74** ■

Exact în acel moment, Isus și Petru s-au privit. Petru a înțeles că Isus știa totul despre ce se întâmplase. Isus nu era supărat, dar Îi părea rău că ucenicul Său a căzut în ispită. Petru și-a amintit chiar atunci de avertismentul dat în urmă cu câteva ore de Isus. Și-a adus aminte cât de sigur fusese că nu se va lepăda de El. **Marcu 14:29-31** ■ Știa cât de iubitor și răbdător fusese Isus cu el. Era foarte rușinat când se gândea că tocmai el L-a tratat atât de urât pe Isus.

Complet sfâșiat, a ieșit din clădire și nu s-a oprit până la Grădina Ghetsimani. Copleșit de durere și rușine, își dorea să moară. **Matei 26:75** ■

Aplicație: De ce s-a lepădat Petru de Isus? Pentru că el dormea atunci când Isus îi spusese să vegheze și să se roage. Ce crezi că ți se poate întâmpla dacă nu pui deoparte timp regulat pentru studiu biblic și rugăciune?

MIERCURI

Iuda - 1

INAINTE de a continua relatarea procesului lui Isus, ne vom opri pentru a examina povestea lui Iuda. Dacă Iuda ar fi murit înainte de ultima lui călătorie la Ierusalim, acum ne-am gândi la el ca la un ucenic minunat. Studiind cum unul dintre ucenicii lui Isus a devenit dușmanul Său și L-a trădat, putem descoperi câteva lecții importante

Iuda a început să-L urmeze pe Isus aproape de începutul lucrării Sale. A auzit predicile puternice pe care Isus le-a rostit. A văzut minunile făcute de Isus pentru a vindeca pe cei bolnavi, pentru a deschide ochii orbiilor, pentru a alunga demonii și a-i învia pe cei morți.

Iuda a vrut banii și lauda oamenilor. L-a admirat pe Isus și a sperat că, fiind unul dintre ucenicii Săi, va deveni bogat și cunoscut.

Isus știa adevăratul caracter al lui Iuda, dar nu l-a îndepărtat. L-a iubit și l-a acceptat ca pe oricare dintre cei doisprezece ucenici. De fapt, chiar l-a trimis pe Iuda ca evanghelist, la fel ca pe ceilalți unsprezece, și i-a dat puterea de a face minuni și de a scoate demoni, la fel ca celorlalți. **Matei 10:1-4** ■

Isus a fost foarte răbdător cu Iuda. A încercat să-l ajute să vadă nevoia lui de a se schimba. Deși Isus și ucenicii nu aveau mulți bani, au împărțit puținul lor cu cei săraci. Pentru că Iuda a fost responsabil cu finanțele, a avut multe ocazii în care să învețe altruismul.

Dar chiar dacă era cu Isus în fiecare zi, Iuda a continuat să iubească banii. Chiar s-a remunerat când a făcut ceva pentru Isus! Cât de trist! Chiar dacă Iuda primise puterea de a face minuni, el nu l-a permis lui Isus să facă o minune pentru a-i schimba

inima. **Ioan 12:4-6** ■

Aplicație: *Faptul că era unul dintre cei doisprezece ucenici n-a fost de ajuns pentru a vindeca egoismul și mândria lui Iuda. Ar fi trebuit să-L lase pe Isus să-l schimbe. Mersul la biserică și*

prezența în preajma altor creștini sunt suficiente pentru a schimba obiceiurile tale rele? Ce te va schimba? Ioan 15:4,5 ■

JOI

Iuda - 2 (Matei 27:3-10)

DEȘI a fost cu Isus, Iuda nu l-a permis să-l schimbe. A fost mândru și a crezut că era mai deștept decât ceilalți ucenici; spera că va avea cea mai importantă poziție când Isus va ajunge rege. Dar Isus nu a făcut ceea ce Iuda credea că ar fi trebuit să facă pentru a deveni rege.

În afară de aceasta, Isus a tot vorbit despre lucruri descurajante, cum ar fi procesele și persecuția ce urmau să vină pentru cei care-L urmau. Iuda a priceput repede că Isus nu avea de gând să-i ofere o poziție înaltă și a început să se îndoiască de faptul că Isus era cu adevărat Mesia. Atunci a început să vorbească cu ceilalți ucenici despre îndoielile sale. Asta i-a indus și pe ceilalți în eroare.

Isus știa ce se întâmplă în mintea lui Iuda. **Ioan 6:70,71** ■ Dar nu l-a îndepărtat. Îl iubea pe Iuda și dorea ca acesta să fie mântuit. A continuat până la final să apeleze cu dragoste la el pentru a se pocăi. Chiar și după trădare, Isus i-a spălat picioarele ca și celorlalți ucenici. Din nefericire, Iuda a respins și această ultimă

chemare la pocăință. Cât de dezamăgit a fost Isus! (Ioan 13:21-30.)

Iuda fusese foarte sigur că Isus se va elibera de mulțimea din Ghetsimani. A fost uimit că Isus s-a lăsat legat. În timpul procesului, a continuat să aștepte ca Isus să se elibereze, dar pe măsură ce orele treceau, iar Isus îndura cu răbdare toată acea suferință, o frică teribilă creștea în mintea lui Iuda.

În cele din urmă, n-a mai putut suporta. A strigat dintr-o dată: „Cruță-L, Caiafa! Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat!” Atunci a aruncat cei treizeci de arginți în fața marelui preot.

Caiafa era jenat. Acum toată lumea știa că liderii religioși l-au mituit pe Iuda. Ce i s-a răspuns? **Matei 27:3,4** ■

Iuda l-a rugat pe Isus să Se elibereze, dar, spre surprinderea mulțimii, Isus a spus cu milă că pentru momentul acela a venit în lume. Când Iuda a văzut că era prea târziu pentru a repara greșeala, s-a repezit disperat afară și s-a spânzurat.

Aplicație: *Atât Petru, cât și Iuda au comis păcate mari în noaptea aceea. Amândoi au ieșit disperați afară din clădire. Dar Petru a fost convertit și salvat, în timp ce Iuda s-a spânzurat. Ce a făcut diferența? Petru l-a lăsat pe Isus să-i schimbe gândurile și acțiunile, în timp ce Iuda a refuzat. Alegi să fii ca Petru sau ca Iuda?*

VINERI

Sentința Sinedriului (Luca 22:66-71)

ISUS a fost condamnat de Sinedriu vineri dimineța devreme, dar nu toți membrii consiliului fuseseră prezenți. De asemenea, era împotriva legii să condamne pe cineva noaptea.

Prin urmare, întregul consiliu s-a reunit în zori pentru a-L judeca pe Isus. În timpul procesului de noapte, El afirmase că era Mesia, iar ei sperau că avea să repete acest lucru și, astfel, toți să audă. Apoi aveau să-L răstălmăcească cuvintele în așa fel încât să pară că uneltise împotriva guvernului roman. Cum a răspuns Isus? **Luca 22:66-70** ■

Astfel, Sinedriul l-a condamnat pe Isus la moarte. Ce au spus ei? **Versetul 71** ■ Aproape își atinseseră obiectivul. Nu le mai rămânea decât să-l facă pe Pilat, guvernatorul roman, să-și dea acordul pentru pedeapsa cu moartea și apoi Îl puteau ucide.

Când mulțimea a auzit decizia consiliului, reacția a fost chiar mai rea decât înainte. Ei s-au năpustit asupra lui Isus ca o haită de animale sălbatice. Dacă păgânii soldați romani nu i-ar fi oprit, L-ar fi sfâșiat.

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Din moment ce nimeni nu dovedise că se făcea vinovat de vreo infracțiune, romanii erau furioși pe felul în care se purta mulțimea cu Isus. De asemenea, le-au amintit liderilor religioși că era împotriva propriei lor legi să condamne o persoană, bazându-se doar pe mărturia acelei persoane.

Acest lucru i-a calmat puțin, dar nu pentru mult timp. Preoții și conducătorii s-au alăturat mulțimii, insultându-L și lovindu-L pe Isus. L-au scuipat și L-au bătut. L-au ofensat în fel și chip. După ce I-au aruncat o haină veche pe cap, au început să-L lovească. Apoi I-au strigat: „Pro-

rocește, Hristoase! Cine este cel care Te-a lovit?”

Aplicație: Îngerii au notat fiecare privire, cuvânt și faptă jignitoare la adresa lui Isus.

Fiecare persoană care nu s-a pocăit după aceea va da piept, într-o zi, cu aceste informații. Te-ai rușina de ce au notat îngerii despre înfățișarea, cuvintele și faptele tale de astăzi? **2 Corinteni 5:10** Există ceva în trecutul tău pentru care ai vrea să ceri iertare? **1 Ioan 1:9**

Matei 26:57-27:10;
Marcu 14:53-15:1;
Luca 22:54-71;
Ioan 18:1-27;
Hristos Lumina Lumii,
p. 716-722

Referințe

1. Enumerați câteva dintre lucrurile neplăcute la care a fost supus Isus. _____

2. Potrivii textele cu referințele lor.

- a.) _____ „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.”
- b.) _____ „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte.”
- c.) _____ „Eu sunt adevărata Viță.... Rămâneți în Mine.”
- d.) _____ „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc.”

1. Isaia 53:7

2. 1 Ioan 1:9

3. 2 Corinteni 5:10

4. Ioan 15:1,4

3. Isus, Ana și Caiafa

Scrie „I” lângă fraze care îl descriu pe Isus. Scrie „AC” lângă fraze care îi descriu pe Ana și Caiafa.

- a.) _____ sarcastic
- b.) _____ maiestuos
- c.) _____ nobil
- d.) _____ viclean
- e.) _____ sub controlul lui Dumnezeu
- f.) _____ sub controlul lui Satana
- g.) _____ arogant
- h.) _____ blând

i.) _____ asemănător lui Dumnezeu

j.) _____ demn

k.) _____ sfânt

l.) _____ gelos

m.) _____ răbdător

n.) _____ calm

4. Petru și Ioan

Scrie „P” în dreptul propozițiilor care îl descriu pe Petru. Scrie „I” în dreptul propozițiilor care îl descriu pe Ioan.

- a.) _____ L-a urmat pe Isus în sala de judecată.
- b.) _____ Nu a ascuns faptul că era un ucenic al lui Isus.
- c.) _____ L-a însoțit pe Isus până în curte.
- d.) _____ Nu a vrut ca cineva să știe că era un prieten de-al lui Isus.
- e.) _____ A jurat că nu era un urmaș al lui Isus.
- f.) _____ A urmărit procesul din curte.

5. Adevărat sau fals?

- a.) A / F Iuda putea fi schimbat doar prin simplul fapt că se afla în compania lui Isus.
- b.) A / F Putem fi schimbați doar prin simplul fapt că suntem în compania altor creștini.
- c.) A / F Iuda s-a lăsat schimbat de Isus.
- d.) A / F Petru s-a lăsat schimbat de Isus.
- e.) A / F Eu L-am lăsat pe Isus să mă schimbe.
- f.) A / F Isus nu i-a spălat picioarele lui Iuda.
- g.) A / F Iuda era sigur că Isus se va elibera.

Regele – pe o cruce

Text de memorat – Isaia 53:7

„Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.”

DUMINICĂ

Înaintea lui Pilat (Luca 23:1-5; Ioan 18:29-32)

ERA ziuă acum – vineri dimineața devreme. Sinedriul Îl condamnase pe Isus la moarte, iar acum aveau nevoie ca Pilat, guvernatorul roman, să aprobe pedeapsa cu moartea. Așa că L-au dus în grabă pe Isus în sala de judecată a lui Pilat.

Pilat nu era bucuros să-și înceapă activitatea atât de devreme și intenționa să-L condamne pe Isus cât mai repede posibil. Nu conta prea mult pentru el dacă Isus era vinovat sau nevinovat; dacă liderii religioși Îl voiau ucis, el avea să aprobe rapid pedeapsa cu moartea. Când Pilat L-a văzut pe Isus, Acesta nu avea deloc înfățișarea unui om vinovat. În schimb, El era calm și demn. Părea mai degrabă un rege decât un prizonier vinovat. Pilat și-a adus aminte ce auzise despre Isus. Înainte de a-L condamna, Pilat le-a cerut liderilor religioși să prezinte acuzațiile lor. Cum i-au răspuns aceștia? **Ioan 18:29,30** ■

Liderii religioși erau iritați de întârziere și i-au cerut lui Pilat să-L condamne repede pe Isus. Dar Pilat nu voia să facă asta. El voia să știe ce acuzații I se aduc lui Isus.

Acum liderii religioși aveau o problemă. Ei nu aveau niciun fel de acuzații reale și știau că nu puteau menționa nimic de ordin religios, din moment ce romanii nu considerau acest lucru demn de moarte. Ce au spus ei împotriva lui Isus? **Luca 23:2** ■

Aceasta era o acuzație complet falsă, iar preoții știau asta. Mai devreme, în timpul acelei săptămâni, Isus spusese că ei trebuiau să dea Cezarului lucrurile care erau ale lui (Luca 20:21-25). Și Pilat știa că era o acuzație falsă; Isus nu arăta deloc ca un răufăcător. Era sigur că liderii religioși încercau să distrugă un om nevinovat.

Aplicație: *Fiecare dintre noi este fie pentru Isus, fie împotriva Lui. Dacă suntem pentru El, ne vom asemana din ce în ce mai mult cu Acesta. Dar dacă suntem împotriva Lui, ne vom asemana cu cei care Îl urau pe Isus — mai răi și tot mai răi. Există doar două opțiuni. Pe care o vei alege?*

LUNI

De la Pilat la Irod (Ioan 18:33-38; Luca 23:6-9)

PILAT știa că liderii religioși au mințit atunci când au spus că Isus era vrednic de moarte. El s-a întors la Isus și L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?” Când El a răspuns afirmativ, fața I s-a luminat ca de lumina soarelui. Dar mulțimea i-a cerut lui Pilat să-i dea condamnarea la moarte.

Pilat știa că Isus era nevinovat. „Nu răspunzi nimic?” L-a întrebat el. Dar Isus a rămas tăcut. Pilat voia să știe mai multe despre acest Om uimitor. L-a luat deoparte și L-a întrebat din nou: „Ești Tu Împăratul iudeilor?” Isus știa că Duhul Sfânt lucra la inima lui Pilat și a vrut să-i ofere ocazia de a recunoaște aceasta. **Ioan 18:34** ■

Pilat a înțeles ce voia să spună Isus, dar și el era mândru și nu voia să accepte că avea nevoie să se schimbe. **Versetele 35-38** ■ Când Pilat a spus acuzatorilor că Isus era nevinovat,

aceștia au fost extrem de supărați. Acum, Pilat era într-o dilemă. El știa că Isus trebuia eliberat, dar nu voia ca oamenii să fie nemulțumiți. Atunci Pilat a aflat că Isus era din Galileea. Și-a amintit că Irod, conducătorul Galileii, era în Ierusalim. Așa că a decis să transfere către Irod responsabilitatea de a decide soarta lui Isus.

Irod, cel care îl decapitase pe Ioan Botezătorul, a fost încântat să-L vadă Isus. El auzise despre minunile extraordinare pe care le făcea Isus. Irod își dorise întotdeauna să vadă un miracol și spera că Isus avea să facă o minune.

Ca și Pilat, Irod era sigur că Isus era nevinovat. I-a pus multe întrebări, dar Isus a rămas tăcut. Nimic din ce ar fi spus nu l-ar fi ajutat pe Irod! Deja refuzase să asculte de cel mai mare profet al lui Dumnezeu, Ioan Botezătorul. Atunci Irod a poruncit să fie aduși înăuntrul oameni bolnavi și infirmi. El l-a promis lui Isus că se putea salva dacă avea să-i vindece pe acei oameni, dar Isus nu ar fi făcut minuni doar pentru a Se salva.

Aplicație: *Isus nu ar fi făcut nimic pentru El Însuși, nimic din ce noi nu am putea face. El ne-a arătat cum putem depinde de Dumnezeu pentru tot ce avem nevoie.*

MARTI

De la Irod la Pilat (Luca 23:10-16; Matei 27:15-23)

IROD era furios pentru că Isus îl ignora și nici măcar nu dorea să se aplece! Când L-a amenințat că-L va preda mulțimii, oamenii din mulțime s-au aruncat asupra lui Isus. Însuși Irod și soldații săi s-au alăturat batjocoritorilor. **Luca 23:10,11** În ciuda faptelor sale, Irod era convins că Isus era Dumnezeu. Nu îndrăznește să spună că Isus trebuia să moară, așa că Irod L-a trimis pe Isus înapoi la Pilat, spunând că nu găsisese niciun motiv să-L condamne la moarte. Pilat era foarte nefericit. La urma urmei, el era cel care trebuia să ia această decizie. Ce le-a spus el oamenilor? **Versetele 13-16**

Luând decizia de a-L biciui pe Isus, pe care el îl declarase nevinovat, Pilat a arătat cât de slab era. Dacă Pilat ar fi făcut cu îndrăzneală ce era corect, dușmanii lui Isus ar fi renunțat. Dar Isus Se ruga pentru Pilat, iar Dumnezeu, în mila Sa, i-a mai dat o șansă. Ce s-a întâmplat după aceea? **Matei 27:19** În acel vis, Dumnezeu i-a arătat soției lui Pilat totul despre procesul și răstignirea lui Isus și despre revenirea Sa pe nori.

Dar teama pe care o avea Pilat față de popor l-a împiedicat să facă ce era corect. Apoi, s-a gândit la o altă variantă. Exista un obicei ca romanii să elibereze un prizonier la momentul Sărbătorii Paștelui. În închisoare se afla un hoț și un ucigaș foarte periculos – Baraba – care pretindea a fi Mesia. Așa că Pilat a pus mulțimea să decidă cine să fie eliberat – Isus sau Baraba. Care a fost răspunsul? **Versetele 20-23**

Pilat nu se așteptase să se întâmple aceasta! El voia să-L salveze pe Isus, dar se temea de oameni. În cele din urmă, i-a lăsat pe soldați să biciuiască spatele gol al lui Isus, lăsându-L plin de răni și sângerând. Apoi, L-au îmbrăcat cu o haină purpurie veche și au făcut o coroană dintr-o ramură de spini. I-au pus coroana pe cap și o trestie în mână și L-au batjocorit pe Cel ce, spuneau ei, pretindea că era regele iudeilor.

Cât de mult a încercat Satana să-L forțeze pe Isus să Se răzbune sau să facă o minune și să Se elibereze! Chiar și un păcat mic ar fi făcut ca planul de mântuire să eșueze. Dar, deși slăbit și acoperit de sânge și răni, Isus a rămas credincios. **1 Petru 2:21-23**

Aplicație: *Credem că a fost extrem de nedrept și de urât din partea acelor oameni să-L trateze așa pe Isus — și așa a fost. Dar fiecare dintre noi facem același lucru atunci când alegem să ascultăm de Satana. Când păcătuim de bunăvoie, este ca și cum L-am crucifica pe Isus din nou (Evrei 6:6).*

MIERCURI

Condamnat la moarte (Matei 27:24-31)

PILAT a crezut că oamenilor le va fi milă de Isus după ce îl vor vedea biciuit, dar ei erau mai hotărâți ca niciodată să-L omoare. Și-au dat seama că guvernatorul avea să cedeze dacă ei continuau să insiste. În cele din urmă, Pilat l-a adus pe Baraba și l-a așezat alături de Isus. Baraba era în mod clar un criminal rău, în timp ce Isus era blând și demn. Toți puteau vedea contrastul uimitor; unii chiar plângeau. Chiar și liderii religioși au fost din nou convinși că Isus era Mesia.

Pilat a declarat din nou că el îl găsisse pe Isus nevinovat. Dar iarăși mulțimea a strigat că Isus trebuia să fie răstignit pentru că pretindea că era Fiul lui Dumnezeu (Ioan 19:7-11). Pilat a fost surprins. Era Isus Fiul lui Dumnezeu? El L-a interogat din nou pe Isus, dar Isus nu mai avea cuvinte pentru el. Totuși, El l-a iertat pe Pilat proporțional cu rolul acestuia în condamnarea Sa. Cât de amabil a fost Isus! Când Pilat a sugerat din nou să-L elibereze pe Isus, cum a răspuns mulțimea? **Ioan 19:12**

Pilat deja se temea să nu-și piardă slujba. Era sigur că dacă L-ar fi eliberat pe Isus, lideri religioși aveau să se răzbune pe el. Pilat a mers la mulțime și L-a prezentat pe Isus spunând: „El este Împăratul vostru!” Dar ei au repetat cererea ca El să fie răstignit. „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” a întrebat Pilat. Atunci ei au rostit acele cuvinte odioase: „Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul”.

Spunând aceasta, națiunea iudaică Îl respingea pe Dumnezeu ca Regele al lor. Ce rezultate teribile au decurs din această decizie!

Ce a făcut Pilat când a văzut că oamenii continuau să insiste? **Matei 27:24** □ Atunci Pilat l-a eliberat pe Baraba. A pus să-L bată din nou pe Isus și, în cele din urmă, a aprobat pedeapsa cu moartea. A fost Pilat nevinovat? Nu. În ciuda eforturilor sale, el tot a ajuns să-și piardă poziția și, la scurt timp după răstignire, și-a luat viața.

Aplicație: Pentru că nu a luat imediat decizia despre care știa că este cea corectă, Pilat și-a făcut viața grea. El a vrut să-L elibereze pe Isus, dar să-și păstreze și poziția. Când și-a dat seama că nu le putea face pe ambele, el L-a condamnat pe Isus la moarte. Ce spune Biblia despre aceasta? **Proverbe 16:25** □

JOI

„Tată, iartă-i” (Luca 23:26-38)

DATORITĂ tratamentului inuman, a faptului că pierduse sânge și din cauza angoasei pe care o avea de îndurat la nivel psihic, la momentul în care a fost condamnat la moarte de către Pilat, Isus era destul de slăbit. Acum, crucea grea făcută pentru Baraba a fost pusă pe umerii Săi plini de răni. Isus a leșinat și a căzut de două ori. Deși se vedea clar că nu-și putea purta crucea, mulțimii nu i-a părut rău pentru El. Niciunul dintre cei care se aflau în preajmă nu ar fi dorit să o poarte. Acest lucru i-ar fi făcut „necurați”. Ce s-a întâmplat în continuare? **Luca 23:26** □

O mulțime mare Îl urma pe Isus în afara orașului, spre Calvar. Cu numai o săptămână mai devreme, mulți dintre ei Îl întâmpinaseră cu ramuri de finic (palmier) și Îi aduseră slavă când intrase în Ierusalim pe un măgăruș. Chiar și ucenicii, în loc să-I fie aproape, Îl urmau de la distanță.

La Calvar, doi hoți, urmași de-ai lui Baraba, au fost răstigniți împreună cu Isus. Ei s-au zbatut și au blestemat în timp ce erau legați de crucile lor. Dar când Isus a fost bătut în cuie pe cruce, El nu a opus rezistență. Care au fost singurele cuvinte pe care le-a rostit? **Versetul 34** □

Isus a fost dezbrăcat de haine înainte de crucificare, iar soldații, împlinind profeția, au tras la sorți pentru ele. **Psalmi 22:18** □

Isus nu mâncase și nici nu băuse din ziua prezentă. Îi era foarte sete. Oamenilor care erau crucificați le era permis să bea un amestec menit să le diminueze durerea. (Matei 27:34). Dar când Isus l-a gustat, nu a vrut să bea. Minteia Lui trebuia să fie limpede. Dacă Și-ar fi amorțit simțurile, I-ar fi oferit un avantaj lui Satana.

Deasupra capului lui Isus a fost pus un semn pe care îl scrisese Pilat. Ce scria pe acea plăcuță? **Matei 27:37** □ Toată lumea putea acum să vadă că liderii religioși erau dispuși chiar să-și sacrifice poporul pentru a-L uide pe Isus. Ei voiau să fie o națiune importantă, dar, când au cerut moartea lui Isus, strigaseră: „Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul”. Acum voiau ca acel semn rușinos să fie schimbat, dar Pilat a refuzat. Dumnezeu a folosit acest semn spre bine. Mulți dintre cei care l-au văzut au început să se gândească la ceea ce se întâmpla și să studieze profețiile.

Aplicație: Isus ne-a spus cum să ne purtăm cu dușmanii noștri. **Matei 5:44** □ Pe cruce, Isus ne-a arătat că noi îi putem iubi pe dușmanii noștri chiar și atunci când ei ne fac cele mai rele lucruri. Vei alege să-ți iubești dușmanii? Acest lucru i-ar putea ajuta să fie mântuiți.

VINERI

Pe cruce (Matei 27:38-43; Luca 23:39-43)

AURMAT cea mai teribilă și plină de batjocură scenă din partea celor adunați acolo. Ei Îl îndemneau să coboare de pe cruce, dovedind în felul acesta că era Fiul lui Dumnezeu. **Matei 27:39,40** □ Liderii religioși s-au alăturat mulțimii în batjocorirea lui Isus. Ce au spus ei? **Versete 41-43** □ Toți făceau exact ceea ce le spunea Satana să facă.

Dacă El ar fi coborât de pe cruce, ar fi crezut ei în Isus? Nu. Au primit mereu dovezi ale identității Sale. Calmul, răbdarea și spiritul iertător al lui Isus — chiar în timp ce avea parte de un tratament atât de urât — au fost cele mai bune dovezi că El era Fiul lui Dumnezeu. Pentru că Isus a ales să nu Se salveze pe Sine, putem fi iertați și readuși în comuniune cu Dumnezeu. A urmat totuși ceva ce L-a încurajat pe Isus. Ambii hoți care erau răstigniți cu El se alăturaseră la început mulțimii, batjocorindu-L. Unul dintre ei însă a avut alte gânduri curând după aceea.

Acest om Îl văzuse pe Isus înainte și voise să-I urmeze învățăturile. Dar liderii religioși îl convinseseră să nu-L urmeze pe Isus și, în schimb, el și-a ales prieteni ca Baraba, care l-au condus să aibă un comportament din ce în ce mai rău, până și-a adus la tăcere conștiința. În cele din urmă, a fost arestat și condamnat la moarte.

Dar el L-a văzut din nou pe Isus în timpul procesului Său și l-a auzit pe Pilat spunând că era nevinovat. A văzut semnul de deasupra capului lui Isus și și-a amintit tot ce auzise

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Teminate

despre Isus. La picioarele crucilor, i-a auzit pe preoți criticându-L, dar și pe alții apărându-L pe Isus. Duhul Sfânt îi impresionase mintea și el a început să creadă că Isus era într-adevăr Mesia — „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” (Ioan 1:29).

Mai era încă speranță pentru el? Ce i-a spus acesta lui Isus? **Luca 23:42** ☐ Imediat Isus i-a promis că avea să fie salvat. O lumină strălucitoare a străpuns întunericul din jurul curcii, iar tâlharul acela a avut certitudinea că fusese acceptat de Dumnezeu.

Aplicație: Mulți oameni cred că pot aștepta până la sfârșitul vieții lor ca să se pocăiască. Este oare înțelept așa? Nu! Ar putea fi prea târziu atunci. De câte ori întârziem în a-I da ascultare Duhului Sfânt, devine și mai greu să ascultăm pe viitor. **Evrei 3:7-13** ☐ Acest tâlhar a fost singurul care L-a încurajat pe Isus în ziua aceea. Suferința Lui nu era în zadar - o singură persoană crezuse! Îl vei încuraja și tu pe Isus astăzi?

Matei 27:2,11-44;
Marcu 15:2-32;
Luca 23:1-43;
Ioan 18:28-19:22;
Hristos Lumina Lumii,
p. 723-752
Referințe

1. Adevărat sau fals?

- A / F Pilat L-a condamnat pe Isus înainte de a asculta acuzațiile împotriva Lui.
- A / F Pilat știa că Isus era nevinovat.
- A / F Irod știa că Isus era nevinovat.
- A / F Pentru că Pilat era păgân, Duhul Sfânt nu-l putea impresiona.
- A / F Isus ar fi putut face o minune, astfel încât Irod să-L elibereze.
- A / F Irod a permis soldaților să-L batjocorească și să-L bată pe Isus, dar el însuși nu a luat parte.
- A / F În mulțime se aflau ingeri răi care semănau cu oamenii.
- A / F Satana însuși a condus mulțimea care cerea moartea lui Isus.
- A / F Unii dintre soldații romani sau dintre spectatori, unii preoți și conducători au fost convinși că Isus era Fiul lui Dumnezeu.
- A / F Unii au simțit simpatie și milă pentru Isus.
- A / F Chiar și Pilat a simțit simpatie pentru Isus.

2. Isus sau Baraba?

Scrie „B” lângă cuvintele care îl descriu pe Baraba. Scrie „I” lângă cuvintele care îl descriu pe Isus.

a.) ___ rău	e.) ___ bun	i.) ___ nobil	m.) ___ înrăit
b.) ___ temător	f.) ___ vinovat	j.) ___ ucigaș	n.) ___ infractor
c.) ___ blând	g.) ___ pur	k.) ___ sfidător	o.) ___ demn
d.) ___ hoț	h.) ___ pungaș	l.) ___ rebel	p.) ___ nevinovat

3. Pune cuvintele în ordine și descoperă versetul indicat (Luca 23:34):

fac Tată iartă-i nu căci știu ce

4. Numerotați evenimentele în ordinea în care au avut loc!

a.) ___ Isus a fost judecat a doua oară de Pilat.	g.) ___ Isus a fost interogată de Caiafa.
b.) ___ Sinedriul L-a condamnat pe Isus la moarte într-un proces ținut dimineața devreme.	h.) ___ Isus a fost trădat de Iuda.
c.) ___ Sinedriul L-a condamnat pe Isus la moarte în timpul unui proces de noapte.	i.) ___ Iuda s-a spânzurat.
d.) ___ Isus S-a rugat în Grădina Ghetsimani.	j.) ___ Isus a fost crucificat.
e.) ___ Isus a fost dus în sala de judecată a lui Pilat.	k.) ___ Isus a fost dus la Irod.
f.) ___ Isus a fost dus la palatul lui Ana.	l.) ___ Pilat și-a spălat mâinile.

S-a isprăvit

Text de memorat – 1 Petru 2:24

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.”

DUMINICĂ

„Pe Sine nu se poate mântui!” (Ioan 19:20-27)

CÂND Isus a privit spre mulțimea adunată în jurul crucii, a observat pe cineva special pentru El — pe mama Lui dragă. Aceasta leșinase privind neajutorată cum soldații băteau cuiele în mâinile și picioarele lui Isus, iar ucenicii o duseseră cu grijă ceva mai departe. Dar ea nu putea suporta să stea departe de El, așa că Ioan o adusese înapoi.

Chiar pe cruce fiind, Isus le-a vorbit cu dragoste — ei și lui Ioan. Ce le-a spus? **Ioan 19:26,27** □

Ioan a înțeles ce voia Isus să spună. A luat-o pe Maria la el acasă și a îngrijit-o. Nu numai Maria a primit o binecuvântare, ci și Ioan a fost binecuvântat. Atâta timp cât Maria a trăit, i-a amintit constant lui Ioan de Isus. Și acum, Isus murea. Chiar dacă El nu păcătuse niciodată, păcatele fiecărei persoane au fost puse asupra lui. Greutatea acestor păcate apăsa din ce în ce mai mult asupra lui Isus și Îl separa de Tatăl Său.

Isus a simțit foarte intens cât de teribil este păcatul. Știa că plata păcatului este moartea — moartea veșnică. El nu înțelegea cum ar fi putut duce păcatele lumii și totuși să trăiască din nou. Isus avea sentimentul că nu avea să-L mai vadă niciodată pe Tatăl Său. Isus alegea să moară pentru totdeauna, ca noi să avem viața veșnică.

Durerea fizică cu care Isus se confrunta era îngrozitoare, dar suferința lui sufletească

era mult mai mare, astfel încât abia simțea durerea fizică. Liderii religioși Îl batjocoreau și spuneau: „Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu se poate mântui!” (Matei 27:42). Ei nu știau cât de adevărate erau aceste cuvinte. Isus nu Se putea salva pe Sine și să plătească, în același timp, și prețul pentru păcatele noastre. **Isaia 53:4,5** □

Aplicație: Amintiți-vă că Isus nu a purtat păcatele unei singure persoane. El a purtat păcatele fiecărei persoane în parte. Nu e de mirare că nu vom înțelege niciodată pe deplin prin ce a trecut Isus. Totuși, putem să alegem să ne eliberăm de Satana și să trăim vieți bune, neprihănite! Fără Jertfa lui Isus nu ar exista posibilitatea de a alege. Vrei să dai votul tău lui Isus? **1 Petru 2:24** □

LUNI

Victorios prin credință (Matei 27:45-50)

IN jurul amiezii, soarele părea că dispăre și s-a lăsat un întuneric dens. Blestemele și batjocura s-au oprit imediat, în timp ce toți, inclusiv preoții și conducătorii îngroziți, s-au aruncat la pământ crezând că venise ziua judecății. Dumnezeu a trimis acest întuneric pentru a ascunde ultimele ore de agonie ale lui Isus. Dumnezeu a fost chiar acolo, în norul întunecat, suferind împreună cu Fiul Său, dar Isus nu a putut vedea sau simți prezența Lui. Trebuia să sufere singur.

Cam pe la ora trei după-amiaza s-a luminat din nou, dar întunericul încă Îl ținea ascuns pe Isus. Apoi Isus a strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai pără-

Biblia

9-15 ianuarie
C 03

mea spune

sit?” Isus exprima durerea incredibilă de a fi separat de Tatăl Său — durere produsă de păcatele noastre puse asupra Lui.

Isus nu alesese niciodată păcatul. Satana știa că dacă nu-L determină pe Isus să păcătuiască înainte de a muri, el și îngerii lui vor fi distruși pentru totdeauna. Așa că a făcut tot ce a putut ca să-L convingă pe Isus să coboare de pe cruce. Nu e de mirare că-L făcea să sufere cât de mult posibil atât fizic, cât și mental!

Dar Isus nu a cedat ispitelor lui Satana. Deși nu a putut vedea sau simți prezența Tatălui, și-a amintit de multe ocazii în care Tatăl Îi arătase că L-a acceptat ca Fiul Său. **Matei 3:16,17; 17:5; Ioan 12:28** ■ Isus, prin credință, a ales să se bazeze pe această dovadă anterioară a acceptării Tatălui Său. În ciuda felului în care simțea, ce anume din ce a spus Isus ne arată credința Sa în Dumnezeu? **Luca 23:46** ■

Isus a vorbit cu voce tare și clară, iar fața Lui strălucea ca soarele. Nu S-a mai simțit părăsit de Tatăl Său. S-a încrezut în dragostea lui Dumnezeu. Prin credință, Isus a câștigat victoria! Apoi Isus a murit — învingător asupra lui Satana. **Apocalipsa 12:10** ■

Aplicație: *Nu ne vom confrunta niciodată cu ispite la fel de puternice ca Isus, dar am putea câștiga victoria la fel ca El. 1 Ioan 5:4* ■ Câștigăm, de asemenea, atunci când — în loc să ne încredem în sentimentele noastre — alegem să ne încredem în promisiunile lui Dumnezeu găsite în Biblie.

MARȚI

„S-a isprăvit” - 1

CHIAR înainte ca Isus să Se predea Tatălui Său și să moară, a mai spus ceva. Ce anume? **Ioan 19:30** ■

Ce a vrut Isus să spună prin acele cuvinte? Ce anume se sfârșea? Pentru a răspunde la această întrebare, noi trebuie să ne întoarcem la începutul Marii lupte. Când Satana a început să lucreze împotriva lui Dumnezeu, el spunea că Legea lui Dumnezeu exista doar pentru beneficiul și slava Lui Însuși — acel Dumnezeu fiind mai preocupat de El Însuși decât de creațiile Sale. Satana a făcut să pară că el, nu Dumnezeu, era mai mult interesat de binele universului.

Satana a mai spus că era imposibil să respecti Legea lui Dumnezeu și că el putea face o lege mai bună decât aceasta. Unii dintre îngeri au ales să-l creadă pe Satana, dar alții au ales să rămână loiali lui Dumnezeu. Dar chiar și îngerilor credincioși le era dificil să înțeleagă pe deplin care avea să fie rezultatul final al metodei de guvernare a lui Satana. Așa că Dumnezeu i-a dat timp lui Satana pentru a-și pune în aplicare planul. Astfel, întregul univers avea să vadă rezultatele guvernării sale și pe cele ale conducerii lui Dumnezeu.

Când Adam și Eva au păcătuit, planul lui Dumnezeu de a ne salva (Planul de răscumpărare) a intrat imediat în vigoare. Care era planul lui Dumnezeu? **Ioan 3:16** ■ Cum avea să funcționeze acel plan? Noi am păcătuit și meritam să murim (Romani 6:23), dar Dumnezeu pusese la cale un plan de salvare pentru noi. Din moment ce legea spune că păcătoșii trebuie să moară, Isus avea să vină în această lume și să ia toate păcatele noastre asupra Sa. Isus avea să suporte apoi moartea pe care o meritam, pentru ca noi să putem alege să primim darul vieții veșnice. **2 Corinteni 5:19-21; 1 Petru 2:24** ■

Pentru următorii patru mii de ani, îngerii loiali au urmărit lucrarea lui Dumnezeu și pe cea a lui Satana. Dumnezeu întotdeauna era preocupat să-l ajute pe om, în timp ce Satana lucra întotdeauna pentru a-l ruina și distruge.

Aplicație: *Biblia ne descoperă cum este Dumnezeu și cum este Satana. Pe care dintre cei doi îți dorești să îl ai ca stăpân? Pe cine alegi astăzi?*

MIERCURI

„S-a isprăvit” - 2

INGERII loiali au urmărit Marea luptă dintre Dumnezeu și Satana timp de patru mii de ani. Când Isus S-a născut, Satana și-a concentrat toată energia pe un singur obiectiv — încercarea de a-L determina pe Isus să păcătuiască măcar o dată. Dar nu a reușit s-o facă. Cu cât Satana Îl ispitea mai mult pe Isus, cu atât mai mult Isus se baza pe relația cu Tatăl Său. Așa a reușit să rămână curat și fără păcat.

Îngerii au privit apoi cu uimire cum Satana i-a inspirat pe oameni să aibă un comportament violent față de Isus. Au fost chiar mai uimiți de spiritul iertător al lui Isus față de dușmanii Lui, iertare pe care nu a încetat s-o ofere nici după ce fusese pironit pe cruce (Luca 23:34).

După ce a strigat: „S-a isprăvit”, Isus a plecat capul și a murit. El a murit arătând o dragoste desăvârșită, neavând niciun păcat.

S-A ISPRĂVIT — Isus a demonstrat că este posibil să păzim Legea lui Dumnezeu. A demonstrat că putem avea o viață fără păcat, depinzând de Dumnezeu. El a arătat că păcatul nu poate fi scuzat. **Evrei 4:15,16; 1 Ioan 3:3-6** ■

S-A ISPRĂVIT — Isus a demonstrat că Legea lui Dumnezeu este eternă; nu poate fi schimbată. Dacă Legea ar fi putut fi schimbată, Isus nu ar mai fi trebuit să moară. Faptul că Isus a murit pe cruce arată că Legea nu poate fi schimbată. **Romani 3:31; 7:12** ■

S-A ISPRĂVIT — Isus a demonstrat diferența uriașă între Dumnezeu și Satana. Isus, Dumnezeu Fiul, S-a smerit pe El Însuși și a murit. **Filipeni 2:5-8** ■ El a fost

dispus să fie pentru totdeauna separat de Tatăl, dacă numai așa putea fi salvată rasa umană păcătoasă (Marcu 15:34). Satana, pe de altă parte, L-a omorât pe Fiul lui Dumnezeu, în timp ce încerca să-și satisfacă ambițiile egoiste. Îngerii loiali din cer au putut atunci să vadă clar rezultatele finale ale ascultării de Satana și pe cele ale ascultării de Dumnezeu. Au

văzut că Dumnezeu, nu Satana, este cel care iubește cu adevărat pe cei pe care i-a creat.

S-A ISPRĂVIT – Isus l-a învins pe Satana, a câștigat biruința. Într-o zi, atât păcatul, cât și Satana vor fi nimiciți. **Apocalipsa 21:4** ■ Deși Marea luptă încă nu s-a încheiat, totuși răscumpărarea omului este acum sigură. Într-o zi, toți cei care Îl acceptă pe Isus vor fi mântuiți pentru totdeauna. **Apocalipsa 7:9-12** ■

Aplicație: Acum trebuie să decizi de partea cui vrei să fii. Alege acum să-L urmezi pe Isus!

JOI

Așezat în mormânt (Matei 27:51-61; Ioan 19:31-42)

MULTE lucruri s-au întâmplat în momentul în care Isus a murit. În tot cerul a fost un strigăt extraordinar de victorie. Isus îl învinsese pe Satana! Ființele credincioase din întregul univers îi aduceau laude lui Dumnezeu. La cruce, sutașul roman a fost convins de Duhul Sfânt. Ce a spus soldatul când a văzut răbdarea lui Isus și a auzit strigătul Său de victorie atunci când a murit? **Matei 27:54** ■ El a fost a treia persoană (împreună cu Simon, care a purtat crucea, și hoțul de pe cruce) care și-a declarat credința în Isus în acea zi. Moartea lui Isus nu era inutilă. **Isaia 53:11** ■

În același timp, un preot în templu se pregătea să înjunghie mielul pentru jertfa de seară. Dar Isus, Mielul lui Dumnezeu (Ioan 1:29), tocmai fusese sacrificat. Nu mai era nevoie de sacrificii la templu. Un cutremur teribil s-a petrecut în acel moment. Oamenii s-au îngămădit unii în alții, din munți s-au desprins stânci și au căzut în vale. Mormintele s-au deschis. Ce s-a întâmplat în templu cu perdeaua dintre Sfânta și Sfânta Sfințelor? **Marcu 15:37,38** ■ În toată spaima de atunci, preotul a scăpat cuțitul; mielul a fugit. Isus murise la timp. Profe-

ția lui Daniel spunea că Mesia urma să fie sacrificat, iar sacrificiile de la templu aveau să înceteze la mijlocul celei de-a 70-a săptămâni (Daniel 9:26,27), adică în primăvara anului 31 d.Hr. Chiar acela a fost momentul când Isus a murit. Isus era mort, dar liderii religioși încă se temeau de El. Ei au vrut

ca Isus să fie luat de pe cruce imediat. Oamenii care erau răstigniți nu mureau în doar câteva ore. Ce au făcut soldații pentru a se asigura că Isus murise? **Ioan 19:32-37** ■

Ucenicii erau cu inima zdrobită. Ei Îl iubeau pe Isus mai mult ca niciodată și nu puteau suporta să vadă cum niște străini Îl dau jos de pe cruce și-L duc să fie înmormântat la un loc cu nelegiuții. Dar ei erau cu toții săraci. Cum Îi puteau oferi o înmormântare corespunzătoare? Ioan și femeile au rămas să vadă desfășurarea lucrurilor. Ce s-a întâmplat apoi? **Ioan 19:38-42; Luca 23:54-56** ■

Aplicație: Ucenicii nu ar fi fost atât de descurajați dacă și-ar fi amintit cuvintele lui Isus. **Matei 20:18,19** ■ Ne pot încuraja promisiunile lui Dumnezeu dacă nu le citim și nu ni le amintim?

VINERI

Odihnindu-se în mormânt (Matei 27:62-66)

ISUS a fost pus în mormânt vineri după-amiază, chiar înainte de apusul soarelui. Isus S-a odihnit în primul Sabat al planetei noastre, celebrând lucrarea de creație (Geneza 2:1-3). El urma să Se odihnească și în Sabatul în care încheia lucrarea Sa de răscumpărare. Ce Sabat ciudat a fost! Oamenii veniseră la Ierusalim din toată țara pentru Sărbătoarea Paștelui. Lucrurile se întâmplau ca de obicei, dar acum marea perdea se rupsesse și toată lumea putea vedea Sfânta Sfințelor.

Mulți oameni nu au avut odihnă de la momentul răstignirii până la cel al învierii, ci au studiat cu sârguință profețiile pentru a înțelege ce se întâmplase. Deși fiecare studia din motive diferite, toți au ajuns la aceeași convingere – că Isus era Mesia, Răscumpărătorul lumii. Mulți preoți au fost convinși și, după învierea Sa, au crezut în El. Dar ucenicii lui Isus nu erau convinși. Ei uitaseră promisiunea lui Isus – că avea să învieze. Viitorul le părea sumbru și fără speranță.

Mulți oameni au venit la templu în Sabatul acela pentru a fi vindecați, dar ei au fost foarte dezamăgiți că Isus nu era acolo. Mulți dintre oamenii care ceruseră ca Isus să fie răstignit își doreau acum ca El să mai fi fost încă în viață.

Liderii religioși crezuseră că aveau să fie fericiți dacă Isus va muri. Acum El era mort, dar le era mai frică decât oricând. Își aminteau că El le spusese că avea să Își dea viața ca apoi să o ia din nou. (Ioan 10:17,18). Își aminteau că îl înviase pe Lazăr din morți. Își aminteau că Isus Își prezisese moartea și învierea. **Matei 20:18,19** ■ Până acum, totul se întâmplase exact așa cum spusese. Avea El să revină la viață a treia zi? Ei nu se puteau abține din a se gândi la Isus și le era din ce în ce mai frică. Chiar dacă era Sabat, au ținut un consiliu pentru a decide ce să facă mai departe.

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

Atunci ei s-au dus la Pilat și au primit permisiunea de a asigura mormântul, astfel ca Isus să nu iasă afară. Au pus funii peste piatra de la intrarea în mormânt, le-au fixat bine de stânci și au trimis 100 de soldați pentru a păzi locul. **Matei 27:62-66** □

Aplicație: Cât de inutile au fost eforturile lor! Chiar și un munte pus peste mormântul Său nu ar fi putut să-L

oprească să-și respecte promisiunea. Oamenii răi au făcut totul pentru a-L ține pe Isus în mormânt, dar eforturile lor doar au furnizat dovezi cu privire la învierea Sa.

Matei 27:45-66;
Marcu 15:33-47;
Luca 23:44-56;
Ioan 19:23-42;
Hristos Lumina Lumii,
p. 753-778
Referințe

1. Cât S-a aflat pe cruce, Isus a vorbit de șapte ori.

Potrivește fiecare citat cu versetul corect.

- „S-a isprăvit!”
- „Vei fi cu Mine în rai.”
- „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce M-ai părăsit?”
- „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”
- „Femeie, iată fiul tău!” Ioan, „Iată mama ta!”
- „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul.”
- „Mi-e sete.”

1. Luca 23:34

3. Ioan 19:26,27

5. Ioan 19:28

7. Luca 23:46

2. Luca 23:43

4. Marcu 15:34

6. Ioan 19:30

2. Revizuirea cronologiei.

Numerotați evenimentele în ordine. Utilizați linia temporală dacă aveți nevoie de sugestii.

- Moise și Iosua au condus pe Israel.
- Adam și Eva au fost creați.
- Enoh a fost luat la cer.
- Împăratul Saul, regele David și regele Solomon au domnit peste Israel.
- Lucifer s-a răzvrătit în cer.
- Avraam, Isaac, Iacov și Iosif au trăit în Canaan.
- Isus a murit pentru păcatele noastre.
- Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma au condus lumea.
- Noe a fost salvat în timpul potopului.
- Ilie, Elisei, Isaia și Daniel au profețit.

3. Profeția biblică.

Care text spune că Mesia avea să fie „sacrificat” „la mijloc celei de-a 70-a săptămâni”? _____

4. Cifrele Bibliei

- desenați o cruce pe anul în care a murit Isus.
- încercuiți când au început cei 2.300 de ani (decretul de reconstruire a Ierusalimului).
- desenați valuri pe anul în care Isus a fost botezat.
- desenați un chenar în jurul numărului aproximativ de ani care au trecut de la răstignirea lui Isus.
- Scriveți „C” alături de numărul aproximativ de ani scurși de la creație.
- Scriveți un „U” peste numărul de ucenici pe care i-a avut Isus.

7 4.000

457 î.Hr.

6.000

12 2.300

27 d.Hr.

31 d.Hr.

500 2.000

34 î.Hr.

70 d.Hr.

- Cu câți ani înainte de moartea lui Isus a profețit Daniel exact momentul când El avea să moară?

_____ (Consultați cronologia de mai jos.)

- Pe ce perioadă de timp se întinde cea mai lungă profeție biblică? _____

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset. □

1000 d.Hr.

temitate

A înviat

Text de memorat – Romani 6:4

„Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.”

DUMINICĂ

Învierea (Matei 28:1-5)

MORMÂNTUL în care trupul lui Isus fusese așezat a fost sigilat de liderii religioși. Pilat a trimis 100 de soldați pentru a-L împiedica pe Isus să iasă. Hotărâți să-L țină acolo pentru totdeauna, Satana și îngerii lui înconjurau mormântul. Un număr mare de îngeri cerești, de asemenea, păzeau mormântul, așteptând să-L întâmpine pe Isus când El avea să învieze.

Noaptea a trecut încet. Era încă întuneric - duminică dimineața devreme – când a fost zărită o străfulgerare de lumină și a avut loc un mare cutremur. Era îngerul Gabriel, cel mai puternic dintre îngerii lui Dumnezeu, cel care luase locul lui Satana în cer și unul dintre îngerii păzitori ai lui Isus în timpul vieții Sale pe pământ. Acum venea spre pământ cu o poruncă pentru Isus de la Tatăl Său. Ce s-a întâmplat? **Matei 28:1-3** □

Gabriel a rostogolit piatra de la intrarea în mormânt ca și cum ar fi fost o pietricică, iar un al doilea înger a intrat și a desfăcut fâșiile de pânză de pe trupul lui Isus. Gabriel a strigat: „Fiul lui Dumnezeu, vino afară, Tatăl Tău te cheamă”. Ca și cum S-ar fi trezit din somn, Isus S-a ridicat imediat și a înfășurat cu grijă pânza care Îi acoperise trupul. În timp ce pășea triumfător din mormânt în slavă strălucitoare, a spus: „Eu sunt învierea și viața”. Plini de bucurie, îngerii din jurul mormântului s-au plecat și l-au în-

tâmpinat cu cântece de laudă. Cât Îl iubeau pe Isus pentru ceea ce făcuse pentru oameni!

Când Gabriel a sosit, Satana și îngerii lui au fugit speriați. Nu reușiseră să-L țină pe Isus în mormânt. Acum Satana știa sigur că el fusese complet învins și că, într-o zi, împărăția lui va dispărea pentru totdeauna.

Isus spusese că avea putere să-Și dea viața și s-o ia din nou. **Ioan 10:17,18** □ Din acest motiv fuseseră preoții îngrijorați și ceruseră ca mormântul să fie păzit. Pentru că nu păcătuisese niciodată, Isus nu merita să moară. A luat de bunăvoie păcatele noastre asupra Sa și Și-a dat de bunăvoie viața pentru noi.

Dar nu se putea ca El să rămână mort (Faptele apostolilor 2:24). Prin viața și moartea Lui desăvârșite, Isus a distrus moartea (2 Timotei 1:10; Evrei 2:14). Acum, la chemarea Tatălui, Isus Și-a reluat viața prin propria putere și a ieșit învingător din mormânt.

Aplicație: Pentru că Isus a distrus moartea, noi putem spera la înviere. Citește **1 Corinteni 15:16-22**. □

LUNI

„A înviat” (Matei 28:11-15; Ioan 20:1-10)

SOLDAȚII romani care păzeau mormântul au văzut și auzit totul. Ei căzuseră la pământ speriați de strălucirea orbitoare a lui Gabriel și de cutremurul care a zguduit pământul. Și-au amintit că fusese un cutremur și atunci când Isus murise. Acum, când lumina îngerilor dispăruse, s-au grăbit spre Ierusalim. Ei le spuneau tuturor celor cu care se întâlneau ceea ce tocmai se întâmplase. Când preoții au auzit, s-au făcut palizi de frică. Ce au făcut în continuare? **Matei 28:11-15** □

Dar era prea târziu. Mulți oameni știau deja adevărul despre ce se întâmplase. Existau, de asemenea, și alți martori. Când Isus a înviat, au ieșit din morminte împreună cu El și mulți oameni neprihăniți care muriseră ca martiri. Aceștia au intrat în Ierusalim și s-au arătat multor oameni. Și ei le spuneau despre învierea lui Isus. **Matei 27:52,53** □

Maria Magdalena a fost prima care a mers la mormânt foarte devreme în acea duminică dimineața. Probabil că a făcut ochii mari când a văzut că piatra de la intrarea în mormânt fusese rostogolită. Era sigură că Isus fusese dus în altă parte și s-a grăbit să le spună ucenicilor.

La scurt timp după plecarea Mariei, au ajuns la mormânt alte femei care aduseseră esențe pentru a le pune pe trupul lui Isus. La fel ca Maria, au fost surprinse și îngrijorate de ce au văzut. Lumina strălucea în jurul mormântului gol. Au fost mirate când au observat un tânăr îmbrăcat în alb stând lângă mormânt. Nu știau că era îngerul Gabriel. Ce au spus ele? **Matei 28:5-7** □

Când s-au uitat în mormânt, au văzut un alt tânăr. Era îngerul care dezvelise trupul lui Isus. Ce le-a spus? **Marcu 16:5-7** □

După ce femeile au plecat grăbite pentru a spune ucenicilor vestea minunată, au sosit Petru și Ioan. Și ei au văzut mormântul gol și pânda împăturită cu grijă. **Ioan 20:3-8** □

Aplicație: Atunci când a înviat, Isus și-a luat timp pentru a aranja cu grijă pânda care Îl învelise. Ești și tu la fel de atent și ordonat în munca ta?

MARȚI

Drumul spre Emaus (Ioan 20:11-18; Luca 24:13-27)

MARIA Magdalena i-a urmat pe Ioan și Petru la mormânt și a rămas în urmă după ce ei au plecat. Când s-a uitat în interiorul mormântului, i-a văzut pe cei doi îngeri. Ce i-au spus aceștia? **Ioan 20:13** □

Încă plângând, a ieșit din mormânt în speranța că va găsi pe cineva care să-i spună unde era trupul lui Isus. Ce s-a întâmplat mai departe? **Versetele 14-18** □

De ce a mers Isus în acea zi în cer? Nu se dusese la cer, așa cum cred unii, în timp ce era mort, nu-i așa? Voia acum să audă direct de la Tatăl Său că jertfa Sa fusese suficientă și că oricine dorește poate să aibă viața veșnică.

După revenirea pe pământ, Isus S-a arătat celorlalte femei. **Matei 28:9,10** □ Ucenicilor nu le venea încă să

creadă că Isus era viu. Chiar dacă femeile spuneau că Îl văzuseră pe Isus, ei erau siguri că nu era așa.

În acea după-amiază de duminică, doi bărbați care credeau în Isus mergeau spre casa lor din Emaus – 11-12 km distanță. În timp ce mergeau, erau atât de triști încât au început să plângă. Isus le-a văzut lacrimile și dorea să le arate că trăia. Știa însă că mai întâi aveau nevoie să înțeleagă unele lucruri din Biblie.

Nu ajunseseră prea departe când li S-a alăturat Cineva. Era Isus, dar cei doi nu știau. El i-a întrebat de ce erau atât de triști, iar ei au povestit ce se întâmplase în Ierusalim în ultimele zile. Cum a răspuns Isus?

Luca 24:25-27 □

Începând cu Vechiul Testament, Isus le-a arătat că se împliniseră cu exactitate toate profețiile despre Mesia. În loc să mai fie descurajați de moartea Sa, ei au putut să vadă că aceasta a fost cea mai puternică dovadă că Isus era Mesia.

Cei doi bărbați erau încântați pe măsură ce ascultau. Era întuneric când au ajuns la casa lor și L-au îndemnat pe Acel „străin” să rămână cu ei. Cum le-a arătat „străinul” că El era Isus? **Versetele 30-32** □

Ucenicii au recunoscut modul în care Isus ridica mâinile pentru a binecuvânta mâncarea, și orice îndoială a dispărut când au văzut urmele cuielelor.

Aplicație: Isus dorea ca oamenii să-și bazeze credința pe dovezile solide din Scripturi, nu doar pe emoția efemeră revederii. Tu pe ce îți bazezi credința? Încrederea ta în Isus depinde de sentimente sau se bazează pe Cuvântul lui Dumnezeu?

MIERCURI

Toma necredinciosul (Luca 24:28-43; Ioan 20:24-29)

CEI doi bărbați din Emaus tocmai își dăduseră seama că Isus trăia și că, încă din Ierusalim, mersese și vorbise cu ei tot drumul. Au uitat de cină și au ieșit repede pentru a le spune și ucenicilor din Ierusalim că Isus chiar era viu.

Deși nu știau, Isus era lângă ei pentru a-i păzi în timpul călătoriei periculoase, prin întuneric, către Ierusalim. Când ucenicii strânși în camera de sus i-au lăsat să intre, a intrat și Isus, dar nevăzut de ei.

Toți erau entuziasmați. Petru Îl văzuse deja pe Isus, iar pe măsură ce aceia care merseseră cu Isus povesteau, entuziasmul creștea. Apoi, dintr-o dată, și-au dat seama că se mai afla Cineva cu ei în cameră. Primele Lui

cuvinte au fost: „Pace vouă!” Dar încă erau speriați și credeau că este o fantomă. Ce le-a spus Isus? **Luca 24:39-43** □ Apoi Isus le-a explicat din nou profețiile biblice despre El.

În ciuda tuturor dovezilor că Isus era viu, unul dintre ucenici nu s-a lăsat convins prea ușor de această realitate. Toma era singurul care nu fusese prezent când Isus S-a arătat ucenicilor. Când ceilalți i-au spus ce se întâmplase, în loc să fie încântat și fericit, a ales să se îndoiască. Ce a spus el? **Ioan 20:24,25** □

Timp de o săptămână, Toma s-a simțit rău și a devenit din ce în ce mai descurajat. Apoi, într-o seară, Isus a apărut din nou între ei cu același salut frumos. I-a vorbit blând și direct lui Toma. Citește **versetele 27-29**. □ Ce i-a spus Isus?

Aplicație: *Toma nu a crezut până când nu l-a văzut pe Isus. Este înțelept să amâni să crezi până când toate îndoielile sunt eliminate?* **Evrei 11:1** □

JOI

La Marea Galileii (Ioan 21)

La puțin timp după ce Isus S-a arătat lui Toma, ucenicii au plecat din Ierusalim pentru a se întâlni cu Isus lângă Marea Galileii, la aproximativ 130 de kilometri distanță. Acolo era un loc plin de amintiri. Isus predase aici atâtea lecții și făcuse atât de multe minuni.

Când Petru și alți șase au sosit, era seară. „Să pescuim!”, a zis Petru. Aveau nevoie de bani și vânzarea unei capturi serioase i-ar fi ajutat mult. Barca și plasele au fost gata repede și au vâslit pe lacul liniștit.

În timp ce pescuiau, vorbeau despre ce se întâmplase în timpul petrecut cu Isus. Continuau să verifice plasele, dar de fiecare dată erau goale.

Când a venit dimineața, ei au observat pe cineva pe mal despre care credeau că era un străin. Ce le-a spus și ce s-a întâmplat apoi? **Ioan 21:4-6** □

Petru era așa de entuziasmat încât i se părea că barca nu se mișcă suficient de repede. A sărit în apă și a înotat spre țărm. Când au ajuns, au văzut că Isus pregătise deja micul dejun pentru ei. **Versetele 9-13** □

După micul dejun, Isus a trebuit să aibă grijă de ceva foarte important. Cu doar câteva zile înainte, Petru se lepădase de trei ori de Isus, iar ceilalți ucenici credeau că lui Petru nu i se va mai permite să rămână ca unul dintre ajutoarele speciale ale lui Isus.

Isus voia ca aceștia să vadă că Petru se pocăise cu adevărat, iar El încă îi acorda încredere și îl reabilita. Isus a dorit ca și noi să știm cum să iertăm și cum să fim înțelegători cu alții. Citește în **versetele 15-17** □ continuarea acestei istorii.

Petru nu se mai lăuda; nu se mai compara cu alți ucenici. Toate arătau că Petru se schimbaseră cu adevărat.

Aplicație: *Și noi trebuie să învățăm lecția pe care a învățat-o Petru. Nu ar trebui să ne încredem în noi înșine sau să ne comparăm cu alții. În schimb, ar trebui să ne uităm doar la Isus și să ne bazăm că El ne va păstra credincioși.*

VINERI

Înălțarea la cer

(Matei 28:16-20; Faptele Apostolilor 1:1-11)

ÎNAINTE să moară, Isus programase o dată și un loc anume pentru o întâlnire cu cei care credeau în El. Vestea s-a răspândit. La momentul stabilit, aproximativ cinci sute de credincioși s-au adunat pe munte în Galileea.

În camera de sus, Isus le arătase deja ucenicilor dovezile din Scriptură că El era Mesia. De asemenea, le spusese și ce urmau ei să facă după întoarcerea Lui în cer (Luca 24:45-49).

Acum a repetat aceste lucruri grupului mai mare. A afirmat clar că nu venise pentru a întemeia o împărăție pământească, ci una spirituală. I-a asigurat că avea acum toată puterea în cer și pământ. Apoi le-a dat descrierea sarcinii lor. În ce consta aceasta? **Matei 28:19,20** □ Și nouă ne-a dat Isus aceeași sarcină.

În ultima zi pe acest Pământ, Isus a fost în Ierusalim cu cei unsprezece ucenici ai Săi. Pe când îi conducea afară din Ierusalim spre Muntele Măslinilor, mulți se uitau mirați la grupul mic condus de Omul care fusese răstignit cu câteva săptămâni înainte.

După ce au ajuns pe vârful muntelui, Isus i-a dus într-un loc nu departe de Betania. Când S-a oprit, ucenicii s-au strâns în jurul Lui. Fața Lui părea că strălucește în timp ce le spunea cuvinte de mângâiere și încurajare. Apoi, cu mâinile întinse pentru binecuvântare, a început încet să Se ridice.

Ucenicii erau uimiți și voiau să mai arunce o ultimă privire asupra iubitului lor Maestru. În timp ce intra într-un nor plin de slavă, au auzit muzica dulce și fericită venită de la corul îngeresc. L-au auzit și pe Isus spunând: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

Apoi, voci puternice și plăcute s-au auzit lângă ei, iar ucenicii a văzut doi bărbați îmbrăcați în alb. Erau cei doi îngeri care fuseseră văzuți după

înviere la mormântul lui Isus. Cei mai puternici îngeri din cer au rămas pentru a-i mângâia pe ucenici. Cum i-au încurajat pe aceștia? **Fapte 1:10,11** ☐

Aplicație: Această promisiune este la fel de adevărată acum ca și atunci. Și dacă suntem credincioși, același Isus iubitor va reveni, iar noi vom putea să trăim cu el pentru totdeauna.

Chiar dacă este acum în cer, El nu te va uita și nici nu te va părăsi. Vei alege să te pregătești zilnic pentru acea zi fericită?

Matei 28; Marcu 16;
Luca 24; Ioan 20,21;
Faptele Apostolilor 1:1-11;
1 Corinteni 15:3-8;
Hristos, lumina lumii,
p. 779-835

Referințe

Potrivește: (Răspunsurile pot fi utilizate de mai multe ori.)

1. ___ Ziua în care Isus a înviat din morți.
2. ___ Ziua în care Isus S-a odihnit în mormânt.
3. ___ Îngerul care L-a chemat pe Isus să iasă din mormânt.
4. ___ Prima persoană care a vizitat mormântul lui Isus duminică dimineața.
5. ___ Orașul în care cei 100 de soldați au povestit despre învierea lui Isus.
6. ___ Cel de-al doilea ucenic la mormântul lui Isus – cel care a intrat înăuntru.
7. ___ Primul ucenic la mormântul lui Isus duminică dimineața.
8. ___ Conține profeții despre Mesia.
9. ___ Orașul în care doi urmași ai lui Isus L-au recunoscut.
10. ___ A explicat profețiile oamenilor care mergeau la Emaus.
11. ___ S-a lepădat de Isus de trei ori, dar a fost iertat.
12. ___ Ucenicul care se îndoia că Isus a fost înviat.
13. ___ Locul în care unii dintre ucenici au mers la pescuit.
14. ___ Au încurajat ucenicii în timp ce Isus Se înălța la cer.
15. ___ A pregătit micul dejun pentru ucenicii Săi, în timp ce ei pescuiau.
16. ___ Numărul de pești mari pe care Isus i-a capturat în mod miraculos.
17. ___ Numărul de credincioși care L-au întâlnit pe Isus în Galileea.
18. ___ A pierdut Marea luptă.

Bancă de răspunsuri:

A. 153	G. Ierusalim	M. Satana
B. 500	H. Isus	N. Marea Galileii
C. Îngerii	I. Ioan	O. Duminică
D. Gabriel	J. Vechiul Testament	P. Toma
E. Maria	K. Petru	
F. Emaus	L. Sabat	

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset. ☐

1000 d. Hr.

temitate

Darul Duhului Sfânt

Text de memorat – Faptele apostolilor 5:31,32

„Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

DUMINICĂ

Așteptând făgăduința (Faptele apostolilor 1:12-26)

Isus S-a înălțat la cer, iar îngerii au repetat făgăduința că El se va întoarce. În timp ce așteptau această frumoasă promisiune, ucenicii aveau de făcut multe lucruri, nu-și puteau permite să lenevească. Cu puțin timp înainte de a Se despărți de ei, Isus le dăduse o sarcină foarte mare. Care era aceasta? **Matei 28:18-20** ■

În scurt timp, ucenicii au înțeles că aveau mare nevoie de ajutor. Ei au fost încurajați de promisiunea pe care Isus le-o făcuse chiar înainte de a pleca. Cum suna acesta? **Faptele apostolilor 1:8** ■

Oamenii se așteptau ca ucenicii să fie triști pentru că Isus nu mai era cu ei. În schimb, ei erau fericiți și încrezători. Și de ce n-ar fi fost? Isus, Maestrul și Prietenul lor, era viu – în ceruri! Cum își petreceau ei timpul? **Luca 24:52,53** ■

Isus le spusese ucenicilor să aștepte în Ierusalim până când vor primi Duhul Sfânt. Așa că ucenicii și alți credincioși s-au întors de pe Muntele Măslinilor în camera de sus. Ce făceau în timp ce așteptau? **Faptele apostolilor 1:14** ■

Ucenicii au avut timp să se gândească serios la ultimii trei ani. Făcuseră o mulțime de greșeli. Cât de mult doreau să poată șterge trecutul și să facă totul bine!

Și-au amintit de ocaziile în care se certaseră cu privire la cine să fie cel mai mare.

În loc să învețe smerenia de la Isus, fuseseră geloși și egoiști, certându-se mereu pentru cea mai înaltă poziție. Acum au înțeles însă că, pentru a fi martori eficienți ai lui Isus, era necesar să fie uniți în dragoste creștină. Așa că s-au împăcat, și-au cerut iertare pentru certurile egoiste și s-au gândit la multele lucruri pe care li le spusese Isus. Cu tristețe, și-au amintit cât de des nu crezuseră. O, câte ocazii pierduseră! Și-au mărturisit păcatele lui Isus și au știut că El îi iertase. Erau hotărâți să-L slujească tot restul vieții lor, așa că s-au rugat pentru ajutorul promis - Duhul Sfânt.

Aplicație: Există unele părți ale trecutului tău pe care dorești să le ștergi? Nu te descuraja! Deși nu poți schimba trecutul, amintește-ți că, dacă ceri, Dumnezeu te va ierta cu bucurie. **1 Ioan 1:9** ■ Începând de azi, poți să alegi să faci binele. Vei reuși cu ajutorul lui Dumnezeu.

LUNI

Cincizecimea (Faptele apostolilor 2)

UCENICII așteptau ca Isus să trimită Duhul Sfânt așa cum a promis. Dar în loc să stea degeaba, și-au petrecut timpul pregătindu-se serios pentru a primi acest dar prețios. Ei și-au mărturisit păcatele lui Dumnezeu și unul altuia, examinându-și viețile, pentru a descoperi orice lucru care nu era în armonie cu voia lui Dumnezeu. Cât de mult s-au rugat să fie potriviți pentru a-i conduce pe alții la Isus!

După zece zile erau pe deplin în armonie cu Dumnezeu și unul cu celălalt. Biblia spune că aveau „un singur gând”. Nu se mai certau. Erau gata să primească darul special al Duhului Sfânt. Cum s-a întâmplat?

Faptele apostolilor 2:1-3

Era vremea Cincizecimii și mii de evrei din toată lumea se aflau în Ierusalim. Erau prezenți oameni din fiecare limbă cunoscută. Desigur, ucenicii nu cunoșteau toate aceste limbi și nu puteau să spună multora dintre acești oameni despre Isus. Ce s-a întâmplat mai departe? **Versetele 4-11**

Unii dintre preoți, supărați din cauza acestei minuni, au spus că ucenicii erau beți. Dar Petru a arătat că minunea de a vorbi în limbi a fost, de fapt, o împlinire a profeției (Ioel 2:28,29).

Petru a continuat, arătând clar și cu putere că Isus era Fiul lui Dumnezeu. A spus cu îndrăzneală că ei îl răstigniseră pe Mesia. Ce schimbare! Era același Petru care, cu mai puțin de două luni înainte, negase că-L știa pe Isus!

Duhul Sfânt a adăugat putere la cuvintele ucenicilor, iar oamenii au înțeles ce greșală teribilă făcuseră pentru că-L răstigniseră pe Isus. Cum au răspuns și ce le-a zis Petru? **Versetele 37-39**

Trei mii de oameni au fost botezați în acea zi, dar acest lucru a fost doar începutul unui mare seceriș. **Versetele 46,47**

Aplicație: Vrei puterea lui Dumnezeu așa cum au avut-o ucenicii? Poți să o ai, dar trebuie să fii gata pentru a o primi și folosi așa cum au făcut ei.

MARTI

Vindecarea ologului (Faptele apostolilor 3:1-4:4)

INTR-O zi, Petru și Ioan se rugau împreună înainte de a merge la templu pentru a se închina. În timp ce treceau prin poarta numită Frumoasă, au observat un om olog care cerșea. Fusesse infirm întreaga viață - 40 de ani.

Dorise să fie vindecat de Isus, dar când ajunsese în cele din urmă la Ierusalim, aflase că Isus fusese omorât. Prietenilor săi le părea rău pentru el. Îl duceau la poarta templului în fiecare zi. Astfel reușea să strângă banii de care avea nevoie pentru mâncare. Când le-a cerut bani lui Petru și Ioan, ce i-a spus Petru? **Faptele apostolilor 3:6**

Atunci Petru a luat mâna omului și l-a ridicat. Ce a urmat? **Versetele 7,8**

Imediat, o mulțime s-a adunat în jurul lui Petru. Oamenii se obișnuiseră să-L vadă pe Isus făcând minuni, dar au fost surprinși că ucenicii puteau face și ei minuni.

Petru le-a explicat repede că nu puterea lui a fost cea care-l vindecase pe omul olog. Omul fusese vindecat prin credința în Isus, Prințul vieții, pe care ei îl omorâseră și care fusese înviat. Ce le-a cerut Petru să facă? **Versetul 19**

Pe când vorbea Petru, niște saducheii s-au oprit să asculte. Când l-au auzit pe Petru vorbind despre învierea lui Isus, au devenit foarte furioși și i-au trimis pe Ioan și Petru în închisoare. Erau furioși pentru că ei aleseră să creadă că morții nu pot fi înviați, iar Petru și Ioan ofereau o dovadă convingătoare că Isus fusese într-adevăr înviat.

Chiar dacă liderii religioși îl respinseseră pe Isus. Dumnezeu, în mila Lui, le mai dădea o ocazie să se pocăiască. Dar în loc să accepte dovada clară pe care Dumnezeu le-o dădea prin ucenici, liderii religioși au ales din nou să se împotrivească Lui și mesagerilor Săi. Ce au făcut? **Faptele apostolilor 4:3**

Aplicație: Ce fel de alegeri faci? Ești recunoscător atunci când Dumnezeu sau părinții tăi îți arată ce trebuie să se schimbe în viața ta? Asculți de Isus și-L lași să facă aceste schimbări în viața ta?

MIERCURI

Ei erau cu Isus (Faptele apostolilor 4:5-5:31)

LIDERII religioși erau hotărâți să-i oprească pe ucenici să vorbească despre Isus; altfel, importanța și influența lor ar fi fost distruse. A doua zi dimineață, au convocat o întâlnire a Sinedriului pentru a decide ce era de făcut.

Unii membri ai Sinedriului și-au amintit că în urmă cu câteva săptămâni Petru negase că-L cunoștea pe Isus. Erau siguri că puteau din nou să-l intimideze cu ușurință. Dar s-au înșelat. Ce le-a spus Petru în dimineața aceea? **Faptele apostolilor 4:7-12**

Acum liderii religioși erau foarte îngrijorați. Nu se așteptaseră ca Petru și Ioan să fie atât de îndrăzneți. Făcuseră o minune și citau din Scripturi la fel ca Isus. Puteau spune fără îndoială că fuseseră cu Isus.

Liderii religioși ar fi fost foarte fericiți dacă ar fi putut găsi vreo metodă prin care să nege că avusese loc o

minune. Dar n-au reușit. La urma urmei, mii de oameni știau deja, iar omul care fusese vindecat stătea în picioare chiar lângă Petru.

După ce au discutat între ei, au decis în cele din urmă ca, din moment ce nu puteau nega minunea, să încerce să prevină răspândirea cunoașterii ei. Așa că le-au spus cu asprime lui Petru și Ioan să înceteze să mai vorbească despre Isus. Au fost Petru și Ioan de acord cu cerințele lor? **Versetele 19,20** ■

După ce i-au amenințat și mai mult, i-au lăsat pe cei doi să plece. Petru și Ioan s-au dus în locul în care cre-
d i n - cioși se rugau pentru ei și au povestit ce se întâmplase.

Ucenicii puteau spune că, la fel ca Isus, se confruntau cu împotrivire în misiunea lor. Așa că s-au rugat din nou și au cerut ca Dumnezeu să le dea chiar mai multă îndrăzneală și putere în misiunea lor. Cum a răspuns Dumnezeu la rugăciunea lor? **Versetul 31** ■

Aplicație: Ai vorbit vreodată curajos despre Isus când erai cu prietenii tăi? Ai fost amenințat sau tachinat? Isus a iubit pacea, dar nu a făcut niciodată ceva greșit pentru a avea pace. Dacă dorești să fii îndrăzneț ca Petru și Ioan, trebuie să petreci timp cu Isus în studiu biblic și rugăciune. **Versetul 13** ■

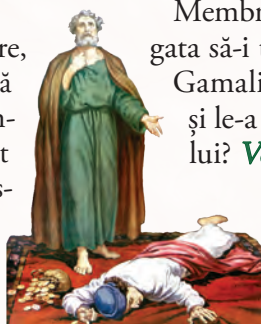
JOI

Anania și Safira (Faptele apostolilor 4:32-5:13)

NU toți erau fericiți de creșterea noii biserici. Mulți dintre cei care aleseseră să-L urmeze pe Isus au fost dați afară din familiile și sinagogile lor de către cei care li se împotriveau. Prin urmare, nu aveau cum să-și îndeplinească nevoile de hrană și îmbrăcăminte. Ce a pus Duhul Sfânt în inima credincioșilor să facă în această privință? **Faptele apostolilor 4:32,34,35** ■

Dragostea și armonia între credincioși era minunată. Pentru că Duhul Sfânt era cu ei, făceau cu altruism tot ce puteau pentru a se ajuta unul pe altul.

Anania și soția lui, Safira, erau printre cei care, sub influența Duhului Sfânt, promisese să vândă un teren și să dea banii pentru a-i ajuta pe membrii bisericii aflați în nevoie. Mai târziu au început să se gândească la cât de frumos ar fi fost să păstreze o parte din bani pentru ei înșiși. În cele din urmă, au decis să nu dea tot ce promisese.

Aceasta a fost prima lor mare greșală – să promită că vor da o anumită sumă lucrării lui Dumnezeu, iar apoi să se răzgândească, pentru că bogăția pământească era mai importantă pentru ei. Numim asta „lăcomie”.

Dar Anania și Safira nu au vrut ca cineva să știe că ei se răzgândiseră. Nu doreau să piardă respectul oamenilor. Așa că au hotărât să dea o mică parte din banii obținuți din vânzarea terenului, dar să pretindă că au dăruit întreaga sumă. Aceasta a fost a doua mare greșală. Se prefăceau că sunt ceva ce nu erau. Numim asta „ipocrizie”.

Ce credea Dumnezeu despre lăcomia și ipocrizia lor? Citiți întâmplarea tristă în **Faptele apostolilor 5:2-11** ■

Aplicație: Dumnezeu ne cere să returnăm zecimea (10%) din tot ceea ce ne dă și să dăm, de asemenea, daruri de bunăvoie pentru a ne arăta dragostea. **Maleahi 3:8-10** ■ Ești sincer cu Dumnezeu? Sunt banii și posesiunile mai importante pentru tine decât să ajuți la încheierea lucrării lui Dumnezeu? Dacă da, cere-I lui Dumnezeu să te ajute să iubești mai mult lucrarea Sa decât posesiunile pământești.

VINERI

În fața Sinedriului (Faptele apostolilor 5:14-6:7)

BISERICA creștea rapid pe măsură ce tot mai mulți oameni răspundeau Duhului Sfânt. Ucenicii făceau și minuni uimitoare. **Faptele apostolilor 5:14-16** ■ Liderii religioși erau din ce în ce mai supărați. Vedea că, pe măsură ce creștea influența ucenicilor, puterea și influența lor scădeau.

Pentru că amenințările nu îi opriseră pe ucenici să predice și să învețe, liderii religioși i-au întemnițat. În timpul nopții, un înger a venit și a deschis ușile închisorii, spunându-le să-și continue lucrarea. Ce s-a întâmplat atunci când Sinedriul a trimis după prizonieri dimineața? **Versetele 21-25** ■

Ucenicii au fost aduși în fața Sinedriului pe ascuns. Liderii religioși se temeau că oamenii se puteau întoarce împotriva lor dacă s-ar fi purtat urât cu ei. Marele preot a solicitat să afle de ce învățau în continuare despre Isus. Cum a răspuns Petru? **Versetele 29-32** ■

Membrii Sinedriului s-au infuriat pe ucenici și erau gata să-i trimită imediat la moarte. Dar un om numit Gamaliel, membru respectat al consiliului, s-a ridicat și le-a dat un sfat foarte înțelept. Care era concluzia lui? **Versetele 38,39** ■

A fost acceptat sfatul înțelept al lui Gamaliel, dar au pus ca ucenicii să fie bătuti înainte să fie lăsați să plece. Cum au răspuns ucenicii la acest tratament dur? **Versetele 41,42** ■

Pe măsură ce biserica creștea, a apărut o nouă problemă. Unii creștincioși greci se plâneau, pentru că socoteau că văduvele lor nu primeau la fel de mult ajutor ca cele evreice. Această problemă era una serioasă, deoarece amenința unitatea pe care biserica o experimentase până în acel moment. Așa că ucenicii au sugerat rapid o soluție. Care era planul lor?

Faptele apostolilor 6:2-4

A fost o idee bună. Ucenicii făceau tot ce puteau, dar, pe măsură ce biserica se mărea, nu mai puteau să aibă

grijă personal de tot. Era mai înțelept să împartă responsabilitățile lor cu alții. Ce s-a întâmplat ca urmare a acestei schimbări? **Ver-
setul 7**

Aplicație: Dumnezeu permite uneori ca, de dragul Lui, adepții Săi să îndure persecuția. Totuși, ne putem bucura dacă se întâmplă așa. Citește de ce în **Matei 5:10-12; Isaia 41:10**

Faptele apostolilor 2:1-6:4;
Faptele apostolilor,
p. 35-96

Referințe

1. Cine a spus?

a.) „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Faptele apostolilor 2:38

b.) „În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.” Faptele apostolilor 4:12

c.) „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu, căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.” Faptele apostolilor 4:19,20

d.) „Cum de v-ați înțeles între voi să ispițiți pe Duhul Domnului?” Faptele apostolilor 5:9

e.) „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!” Faptele apostolilor 5:29

f.) „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” Faptele apostolilor 5:32

2. Cât este zeciuiala?

Când câștigați bani sau primiți un cadou, ar trebui să returnați 10% lui Dumnezeu. Trageți linii pentru a arăta cât este zecimea ce trebuie plătită.

Suma pe care o primiți

Suma pe care o primiți	Zecime
a.) 0.50	5.00
b.) 5.00	50.00
c.) 50.00	500.00
d.) 500.00	0.05
e.) 5,000.00	0.50

3. Șapte diaconi

Încercuiți numele primilor 7 diaconi. (Faptele apostolilor 6:5)

Prohor	Ștefan	Acuila	Nicanor
Filip	Matia	Timon	Ahaic
Parmena	Baraba	Nicolae	Dima

4. Venirea Duhul Sfânt

Ce au făcut ucenicii ca să fie gata pentru venirea Duhului Sfânt?

- a.) ☐ Nimic
- b.) ☐ Și-au mărturisit păcatele.
- c.) ☐ Doar au așteptat.
- d.) ☐ S-au odihnit.
- e.) ☐ S-au rugat.
- f.) ☐ S-au împăcat cu Dumnezeu.
- g.) ☐ S-au împăcat unul cu celălalt.
- h.) ☐ Și-au cercetat cu atenție inimile.
- i.) ☐ S-au certat cu privire la cine să fie primul.
- j.) ☐ S-au gândit la lucrurile pe care le spusese Isus.

Convertirea lui Saul

Text de memorat – Faptele apostolilor 4:33

**„Apostolii mărturiseau cu multă putere
despre învierea Domnului Isus. Și
un mare har era peste toți.”**

DUMINICĂ

Ștefan (Faptele apostolilor 6:8-7:60)

STEFAN era unul dintre cei șapte diaconi. Aceștia fuseseră aleși pentru a-i ajuta pe apostoli în a avea grijă de nevoile celor săraci. Dar el n-a făcut doar asta; a predicat adesea și în sinagogi.

Ștefan era atât de îndrăzneț și activ în predicarea sa, încât a fost remarcat rapid de liderii religioși. Aceștia și-au trimis cei mai înțelepți oameni pentru a-l combate, dar Ștefan i-a învins întotdeauna. În cele din urmă, Ștefan a fost dus la închisoare, iar Consiliul a cerut ajutor de la cei mai mari învățați pe care îi avea.

Saul, din orașul Tars, a preluat conducerea în încercarea de a dovedi că Ștefan greșea. Dar el și-a dat repede seama că nu era nicio modalitate să câștige dezbateră cu Ștefan, pentru că acesta avea o cunoaștere uimitoare a Scripturii. Așa că liderii religioși au hotărât să-l omoare. Cum s-au desfășurat lucrurile? **Faptele apostolilor 6:12-14** ■

În timp ce răspundea acuzatorilor săi, chipul lui Ștefan strălucea de lumină. Mulți membri ai Consiliului s-au temut și și-au acoperit fețele. Totuși, toți au ales să-și ignore conștiința și să continue să respingă adevărul.

Felul în care Ștefan a răspuns acuzațiilor a atras atenția tuturor. În loc să se certe, el a spus o istorisire interesantă. Începând cu Avraam, el a prezentat istoria națiunii iudaice până la vremea lui Solomon.

Dar când a arătat cum profețiile și templul erau legate de Isus, Consiliul s-a îngrozit. Când Marele preot și-a sfâșiat haina, Ștefan știa că nu mai are mult de trăit. Ce a spus mai departe? **Faptele apostolilor 7:51-53** ■

Membrii Consiliului știau că aceste cuvinte erau adevărate și asta îi făcea furioși. Când s-au repezit la Ștefan, ei se comportau mai mult ca niște animale sălbatice, nu ca niște ființe umane. Ștefan abia i-a observat. Ce vedea el? **Versetele 55,56** ■

Și mai mânioși, membrii Consiliului și-au acoperit urechile și au făcut gălăgie ca să nu mai audă cuvintele lui Ștefan. Ce s-a întâmplat cu Ștefan? **Versetele 58-60** ■

Aplicație: Ștefan a fost primul martir creștin. Un martir este o persoană ucisă pentru că mărturisește despre adevăr. Așa cum Isus i-a dat putere lui Ștefan chiar atunci când a avut nevoie de ea, El va face la fel și pentru tine.

LUNI

**Sfârșitul celor 70 de săptămâni
(Faptele apostolilor 8:1-4)**

LAPIDAREA lui Ștefan a marcat un punct important în istoria națiunii iudaice. Până atunci fuseseră poporul special al lui Dumnezeu. Dumnezeu dorise să-i folosească pentru a fi o lumină în lume.

Dar nu s-a întâmplat așa. Citește cum a descris Ștefan națiunea iudaică în **Faptele apostolilor 7:51-53** ■.

Totuși, chiar și după ce L-au ucis pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, cei din națiunea iudaică au mai primit o șansă de a se pocăi. Dumnezeu i-a trimis pe ucenici să

Biblia

minea
30 ian. – 5 febr.
C 06

spune

predice timp de încă trei ani și jumătate în Ierusalim.

Mulți oameni au auzit acest mesaj și au crezut. Cu toate acestea, liderii religioși au devenit și mai încăpățânați în respingerea adevărului.

Dumnezeu îi arătase lui Daniel că națiunii iudaice îi vor fi dați încă 490 de ani (70 săptămâni) pentru a duce lumii Evanghelia (Daniel 9:24). Acel timp s-a încheiat în anul 34 d.Hr.,

odată cu lapidarea lui Ștefan de către liderii religioși ai națiunii. Omorându-l pe Ștefan, cel care prezentase ultimul apel la pocăință, națiunea iudaică făcuse ultima alegere de respingere a lui Isus.

De atunci, națiunea iudaică nu avea să mai fie poporul special al lui Dumnezeu. Desigur, evreii individual puteau accepta în continuare mesajul lui Isus și să fie mântuiți. Dar Dumnezeu nu avea să mai folosească națiunea iudaică pentru a-I fi martoră; de acum încolo avea să folosească Biserica creștină.

După ce L-a respins complet pe Isus, Sinedriul și-a întors furia asupra altor credincioși din Ierusalim. Saul a fost onorat pentru contribuția sa în uciderea lui Ștefan și a devenit membru al Sinedriului. Apoi a devenit persecutorul șef al bisericii în Ierusalim. **Faptele apostolilor 8:3; 26:9-11** □

Credincioși se temeau de Saul! Ce au făcut mai departe? **Faptele apostolilor 8:1,4** □

Aplicație: Dumnezeu a văzut că în loc să trimită misionari, biserica din Ierusalim era mulțumită de ce realizase acolo. El a îngăduit persecuția ca pe un mijloc de a împrăștiia credincioșii în toate direcțiile. După ce au plecat din Ierusalim, creștinii au devenit misionari în locurile în care au ajuns.

MARTI

Filip (Faptele apostolilor 8:5-40)

FILIP, un altul dintre cei șapte diaconi, a mers la Samaria. Acolo plantase Isus semințele adevărului când vorbise cu femeia de la fântână. Cum au răspuns oamenii atunci când Filip a predicat și a făcut minuni? **Faptele apostolilor 8:8** □

În Samaria era un om pe nume Simon. Acesta îl slujise pe Satana și era foarte popular pentru că Satana făcuse minuni prin el. Acum pretindea că el crede în Isus și chiar fusese botezat.

Simon era foarte interesat de puterea pe care Dumnezeu i-o dăduse lui Filip, și asta

pentru că era mai mare decât puterea pe care el o primise de la Satana. Când Petru și Ioan au mers la Samaria pentru a-l ajuta pe Filip, Simon a vrut să le dea bani dacă i-ar fi dat și lui aceeași putere pe care o aveau ei. Dorea ca el să fie venerat, nu Dumnezeu. Ucenicii au fost șocați și l-au certat pentru că se gândea că putea cumpăra Duhul Sfânt cu bani. Acest tip de gândire avea să-l distrugă pentru totdeauna. **Versetele 20-23** □

În timp ce Filip era încă în Samaria, un înger i-a spus să meargă spre sud, pe drumul dintre Ierusalim și un loc numit Gaza. Era la mulți kilometri depărtare, dar Filip a plecat imediat.

Pe drum a văzut un bărbat într-un car. Omul era un funcționar foarte important din Etiopia și citea Scriptura în timp ce călătorea înapoi acasă. Duhul Sfânt l-a îndemnat pe Filip să vorbească cu acest om. Ce a făcut Filip și care a fost răspunsul omului? **Versetele 30,31** □

Au avut un studiu minunat în timp ce mergeau împreună. Începând cu Isaia 53, Filip i-a explicat profețiile Vechiului Testament despre Isus. Când au ajuns lângă apă, omul a vrut să fie botezat. Ce a spus Filip? **Versetele 37,38** □

Aplicație: Ar putea Dumnezeu să te folosească în același mod în care l-a folosit pe Filip? Asculți imediat, ca și Filip? Vorbești cu mult curaj despre Isus ori de câte ori ai ocazia?

MIERCURI

Convertirea lui Saul (Faptele apostolilor 9:1-9)

IN Ierusalim, Saul îi persecuta cu sârg pe cei care credeau în Isus. Însă el nu era întotdeauna sigur că ceea ce făcea este corect. Se gândea de multe ori la uciderea lui Ștefan. Încă putea să-i vadă fața – care arăta ca „o față de înger” (Faptele apostolilor 6:15). Își amintea prezentarea clară a adevărului de către Ștefan, precum și atitudinea sa iertătoare față de dușmanii săi.

Îl întrebase pe liderii religioși despre asta, dar aceștia îl convinseseră că ei aveau dreptate. Mintea lui Saul nu era împăcată. Uneori, stătea treaz toată noaptea și se lupta cu propria conștiință.

De mai multe ori, Saul aproape ajunsese la concluzia că Isus era într-adevăr Mesia cel promis, dar mereu își reînnoie angajamentul de a se opune lui Isus și urmașilor Săi.

Nemulțumiți de persecutarea credincioșilor din Ierusalim, liderii religioși au decis că trebuie să facă același lucru în alte orașe. Saul s-a oferit să ajute și a pornit curând spre Damasc, la mai mult de 210 km nord față de Ierusalim. Avea cu el scrisori de la Marele preot. Acesta îi dăduse autoritatea de a-i aduce la Ierusalim pe credincioșii găsiți în Damasc.

Dumnezeu avea însă un alt plan. Ce s-a întâmplat pe drum? **Faptele apostolilor 9:3-6** □ Când lumina s-a stins, Saul și-a dat seama că era orb. Prietenii lui l-au condus pentru restul drumului către Damasc și l-au lăsat în casa unui credincios.

Saul n-a băut și n-a mâncat timp de trei zile. Cu ce gânduri și-o fi ocupat mintea! Isus era cu adevărat Mesia cel promis. Ștefan avusese dreptate, iar Saul greșise. Îi lăsase pe liderii religioși să îl convingă de o minciună. Lucrase pentru Satana! Cum ar putea Dumnezeu să-l ierte vreodată? Cât de singur se simțea!

Aplicație: *Duhul Sfânt are putere să convingă o persoană de păcat. Asigură-te că răspunzi cu pocăință atunci când el te convinge de păcat, așa cum a făcut Saul pe drumul spre Damasc.*

JOI

Pregătirea pentru misiune (Faptele apostolilor 9:10-22)

SAUL era în Damasc, orb și simțindu-se complet singur. Când a întrebat ce vrea Dumnezeu de la el, Acesta nu i-a spus imediat. După trei zile, Dumnezeu i-a spus unuia dintre credincioșii din Damasc – Anania – să meargă și să vorbească cu Saul. Ce i-a spus Anania lui Saul? **Faptele apostolilor 22:12-16** □ Saul a putut din nou să vadă și apoi a fost botezat.

Saul se căia cu adevărat. Cât timp i-a luat să facă binele după ce a înțeles că făcea răul? **Faptele apostolilor 9:20-22** □

Când și-au dat seama ce se întâmplase, liderii evrei au fost uluiți. În loc să fie un inamic puternic al lui Isus, Pavel (celălalt nume al lui Saul) era acum un credincios loial și un lucrător puternic pentru Isus. Era o lovitură dublă. Satana pierduse un campion puternic, iar Isus câștigase unul.

Imediat au început să-l urască pe Pavel așa cum îi urau pe ceilalți urmași ai lui Isus, iar Pavel a trebuit să părăsească curând Damascul. De acolo a mers în Arabia (Galateni 1:17), unde a pe-

trecut aproape trei ani pregătindu-se pentru viitoarea sa misiune.

Gândindu-se la ce îl chemase Dumnezeu să facă, Pavel a înțeles cât de important era să-și petreacă mult timp studiind în liniște Biblia, meditând și rugându-se. Voia să fie sigur că predicarea lui nu se va face cu „vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere”. Acest aspect era important, astfel încât credința oamenilor cărora le predica „să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 2:4,5).

Aplicație: *Îți amintești de importanța studiului Bibliei și a rugăciunii? De aceea a fost Pavel un lucrător puternic pentru Isus. Dacă vrei să fii un lucrător eficient pentru Isus, va trebui să petreci timp cu El în studiul Bibliei și rugăciune.*

VINERI

Întoarcerea la Ierusalim

DUPĂ ce s-a întors în Damasc, Pavel a predicat din nou cu îndrăzneală în Numele lui Isus. Deși liderii evrei nu puteau nega adevărul pe care Pavel îl învăța acum, ei erau hotărâți să-l omoare. Puseseră gărzi la toate porțile orașului pentru a-l prinde. Cum a scăpat Pavel? **Faptele apostolilor 9:25** □

De acolo, Pavel a mers la Ierusalim. Dorea să se întâlnească cu ucenicii, dar își amintea cât de mult îi persecutasese pe credincioșii de acolo și că încă se temeau de el. Le venea greu să creadă că el chiar se schimbaseră.

În cele din urmă, datorită unei persoane speciale, ei au înțeles repede că Dumnezeu le trimisese un campion puternic pentru adevăr și că puteau avea încredere în el. Pe cine a folosit Dumnezeu pentru a-i convinge? **Versetetele 27,28** □

Pavel avea o dorință puternică în inimă să-i convingă pe liderii religioși că Isus a fost Mesia și să-i ajute să creadă în El. Lucrase cu ei și pentru acești oameni și simțea că îi cunoștea bine. Era sigur că ei erau cu adevărat sinceri în inimile lor și doreau să facă binele.

Când s-a întâlnit însă cu ei și le-a arătat din Scripturi de ce crede în Isus, Pavel a înțeles repede că nu erau deloc sinceri. Ce au încercat să facă? **Versetul 29** □

Dacă acest lucru ar fi ajutat la mântuirea unora, Pavel era

gata să-și dea viața, dar Dumnezeu avea alte planuri. Ce urma să facă? **Faptele apostolilor 22:17-21** Când au auzit despre această viziune, credincioșii din Ierusalim l-au ajutat pe Pavel să fugă în orașul său de origine, Tars.

Aplicație: Pavel arăta că viața lui fusese complet schimbată. Acum, era dispus să moară datorită adevărului pen-

tru care odinioară îi omorâse pe alții. Aceasta este pocăința adevărată: are loc o schimbare completă când Îl lăsăm pe Isus să trăiască în noi.

Faptele apostolilor
6:5-9:30;

Faptele apostolilor,
p. 97-130

Referințe

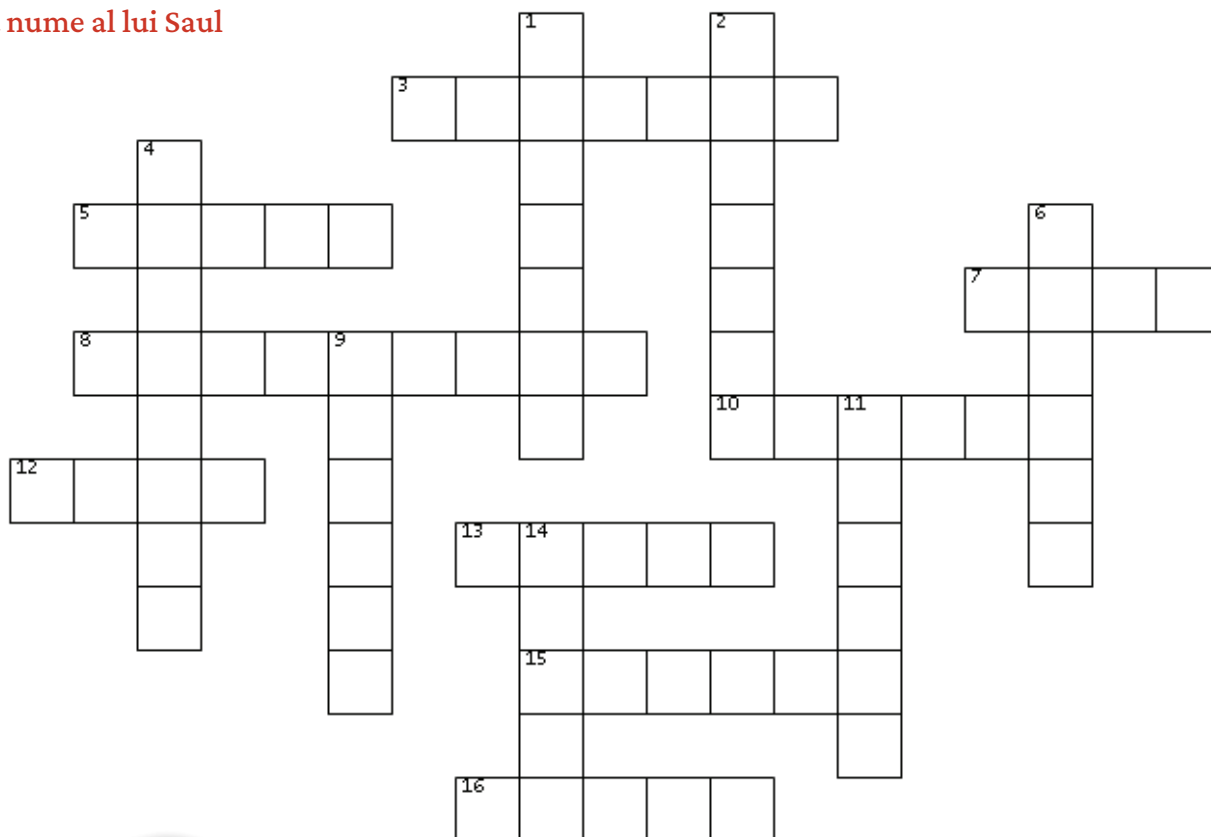
PUZZLE

ORIZONTALĂ

3. Famenul a zis: „Uite apă, ce mă împiedică să fiu _____?”
5. Diacon care a predicat în Samaria.
7. Un persecutor care a fost convertit când L-a văzut pe Isus.
8. Oraș în care Saul trebuia să-i aducă pe creștini legați.
10. Credincios care l-a vizitat pe Saul.
12. Orașul natal al lui Saul
13. A oferit bani lui Petru pentru a cumpăra Duhul Sfânt.
15. Regiune în care Saul a petrecut timp studiind Scriptura.
16. Alt nume al lui Saul

VERTICALĂ

1. Țară al cărei trezorer a fost botezat.
2. Regiune în care a predicat diaconul Filip.
4. Consiliul evreiesc de guvernământ
6. Oraș în care Saul a mers să persecute credincioșii.
9. Primul martir creștin
11. Omul despre care a predicat Ștefan în timpul procesului său.
14. Carte din care studia etiopianul în timp ce călătorea spre casă

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

temitate

Evangelhia dusă neamurilor

Text de memorat – Faptele apostolilor 10:34,35

**„Văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci
că, în orice neam, cine se teme de El și
lucrează neprihănire este primit de El.”**

DUMINICĂ

Dorca (Faptele apostolilor 9:32-42)

DUPĂ ce a lucrat o vreme în Ierusalim, Petru s-a hotărât să viziteze niște credincioși care plecaseră de acolo din cauza persecuției și se mutaseră în locuri mai sigure. La Lida, un oraș aflat la aproximativ 32 de kilometri vest de Ierusalim, a găsit un om numit Enea. Omul acesta era bolnav și ținut la pat de opt ani. Ce i-a spus Petru și ce s-a întâmplat? **Faptele apostolilor 9:34** ■ Ca urmare, mulți dintre oameanii care locuiau în zona aceea au început să creadă în Isus.

Vestea acestei minuni s-a răspândit rapid. Credincioșii din Iope au auzit foarte curând despre ea. (Iope era un oraș de pe coasta Mării Mediterane, la circa 16 kilometri vest de Lida.) Credincioșilor din Iope li se întâmplase ceva teribil. Ei doreau ca Petru să vină imediat în orașul lor.

Unul dintre credincioșii din Iope fusese o femeie numită Tabita sau Dorca. Ea făcuse tot ce-i stătuse în putință pentru a-i ajuta pe cei din jurul ei. Întotdeauna era foarte ocupată. Făcuse haine pentru cei săraci și rostise cuvinte de mângâiere pentru cei aflați în necaz. Dar ce se întâmplase cu Dorca? **Versetul 37** ■

Petru s-a dus imediat la Iope. Dorca era așezată într-o camera, pregătită pentru înmormântare. Oamenii pe care îi ajutase stăteau plângând în jurul ei. I-au arătat lui Pe-

tru hainele pe care ea le făcuse pentru ei și pentru familiile lor nevoiașе. Cât de mult o iubeau și ce dor le era de ea!

Atunci Petru a rugat pe toți să părăsească acea cameră. Ce a făcut el în continuare? **Versetele 40,41** ■

Așa cum s-a întâmplat când Enea a fost vindecat, și acum oamenii au auzit de minunea făcută și mulți au ales să creadă în Isus. **Versetul 42** ■

Aplicație: Motivul pentru care Dumnezeu face minuni nu este acela de a satisface curiozitatea noastră sau pentru a-i face pe oameni să arate spre noi. Dumnezeu face minuni pentru a atrage atenția oamenilor asupra Lui și pentru a-i încuraja să creadă în Isus.

LUNI

**Îngerul îl vizitează pe Corneliu
(Faptele apostolilor 9:43-10:8)**

LA 50 de kilometri nord de Iope se afla un oraș numit Cezareea, unde trăia un om pe nume Corneliu. Era un centurion (sutaș) roman, ceea ce înseamnă că era un comandant a 100 de soldați. Provenea dintr-o familie nobilă și era destul de bogat.

Chiar dacă se născuse și fusese educat într-un mediu păgân, Corneliu învățase despre Dumnezeu de la evreii din jurul său. Fusese atât de impresionat de ce învățase, încât a început să se închine lui Dumnezeu în casa lui. Nu era membru al bisericii evreilor. Liderii religioși oricum nu l-ar fi lăsat să se alăture bisericii. Ei credeau că toate neamurile erau formate din păgâni și necurați.

Simțind că avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a-și face treaba bine și a lua decizii corecte, Cor-

neliu se ruga adesea pentru călăuzire. Și-a demonstrat credința în Dumnezeu prin credincioșia în casa lui și la lucru. El era darnic și îi ajuta pe cei săraci. Pentru că era o persoană corectă și generoasă, era foarte bine cunoscut în această regiune. Atât evreii, cât și neamurile îl respectau.

Corneliu credea profetiile despre Mesia care avea să vină, dar nu știa că deja venise. Într-o după-amiază, pe când se ruga, un înger din cer i s-a arătat cu un mesaj special. Care a fost mesajul? **Faptele apostolorilor 10:3-6** □

Corneliu s-a conformat cu bucurie. A chemat imediat pe trei dintre oamenii lui, le-a spus despre vizita îngerului și i-a trimis la Iope ca să-l găsească pe Petru. **Versetele 7,8** □

Petru simțea că împărtășirea Evangheliei cu evreii era o sarcină grea. Dar nici Petru, nici alți apostoli nu făcuseră vreun efort pentru a împărtăși Evanghelia neamurilor. Toți credeau că binecuvântările Evangheliei erau doar pentru evrei - nu pentru neamuri.

Cei trei oameni trimiși de Corneliu se aflau pe drumul spre Iope. Cum putea Dumnezeu să deschidă mintea lui Petru și să-l convingă că trebuie să meargă cu ei și să vorbească cu sutașul Corneliu, unul dintre neamuri?

Aplicație: Ai ales să nu spui cuiva despre Isus? Amintește-ți că Dumnezeu vrea ca toată lumea să audă vestea bună. **Matei 24:14** □

MARȚI

Viziunea lui Petru (Faptele apostolorilor 10:9-23)

În jurul prânzului, în ziua de după viziunea lui Corneliu, Petru se duse să se roage pe acoperișul casei în care locuia. Dumnezeu trebuia să-i arate lui Petru că vestea bună despre Isus nu era doar pentru evrei, ci pentru toată lumea.

Așa că acum, pe când servitorii lui Corneliu se apropiau de Iope, același înger care-l vizitase pe Corneliu a venit la Petru cu o viziune. Ce a văzut Petru în viziune? **Faptele apostolorilor 10:11,12** □

Petru a auzit o voce spunându-i să omoare și să mănânce animalele pe care le-a văzut. Dar el s-a opus. Niciodată nu mâncase nimic necurat. Ce l-a îndemnat vocea? **Versetul 15** □

S-a întâmplat așa de trei ori, apoi viziunea s-a încheiat. Ce putea însemna? Pe când Petru încă se întreba, cei trei oameni trimiși de Corneliu au sosit și au cerut să-l vadă. Chiar atunci, Duhul Sfânt i-a vorbit lui Petru. Ce a spus? **Versetele 19,20** □

Ascultător, Petru a coborât și i-a întrebat ce voiau. Ei au spus că un înger sfânt îl vizitase pe Corneliu, un sutaș roman, și îi spusese să-l roage pe Petru să vină la casa lui.

Cu doar o oră înainte, Petru ar fi refuzat invitația lor. El credea că neamurile erau necurate. Dar acum și-a amintit viziunea și a înțeles că Dumnezeu vorbea despre oameni, nu despre animale. Dumnezeu îi spunea că nu ar trebui să numească *nicio* persoană necurăță. Era foarte greu pentru Petru să gândească dintr-o dată diferit despre neamuri, dar a decis să asculte de Dumnezeu și să meargă cu oamenii aceia să-l viziteze pe Corneliu.

Petru știa însă că liderii bisericii din Ierusalim nu vor fi fericiți când vor afla ce făcuse. Ca să nu existe nicio îndoială cu privire la ce urma să se întâmple, a ales șase oameni care să meargă cu el și să observe tot ce făcea și spunea în timp ce vizita neamurile.

Aplicație: Ți-a cerut Dumnezeu vreodată să schimbi o idee pe care ai crezut-o întotdeauna adevărată? Ai fost gata s-o schimbi, așa cum a fost Petru, chiar dacă a fost greu?

MIERCURI

Converțiți dintre neamuri (Faptele apostolorilor 10:24-11:18)

ACUM acasă la Corneliu, Petru s-a îngrozit când acesta a căzut în genunchi pentru a i se închina. Ce a făcut în această privință? **Faptele apostolorilor 10:25,26** □

Când intrau, Petru a văzut că familia și mulți dintre prietenii lui Corneliu erau pregătiți să-l audă vorbind.

Petru a început prin a le spune ceea ce știau cu toții – era împotriva legii ca un evreu să viziteze neamurile. „Dar Dumnezeu mi-a arătat”, a continuat Petru, „că nu trebuie să numesc pe nimeni necurat”. Așa că Petru era acolo și îl ruga pe Corneliu să-i explice de ce trimisese după el.

Corneliu a povestit tuturor experiența lui și faptul că îngerul îl indemnase să trimită după Petru. Ce a spus apoi? **Versetul 33** □

Petru învăța multe. Pricepea că Dumnezeu nu are preferați, ci dorește să mântuiască oameni din fiecare națiune. Aceasta era, desigur, semnificația viziunii sale. **Versetele 34,35** □

Atunci Petru le-a spus întreaga istorie a lui Isus — viața și moartea Lui, învierea și înălțarea, misiunea din ceruri. Le-a spus că singura cale pentru iertarea păcatelor era credința în El. În timp ce le vorbea, Duhul Sfânt a venit peste acești credincioși dintre neamuri, la fel cum venise peste apostolii și credincioșii evrei. Care e continuarea acestei istorii? **Versetele 45-48** □

Când liderii din Ierusalim au auzit că Petru vizitase neamurile, nu au fost fericiți. În loc să se certe cu ei, Petru le-a povestit despre viziunea lui și despre porunca de a merge cu cei trei oameni. Cum a încheiat relatarea? **Faptele apostolilor 11:16,17** □

Când au auzit întreaga istorisire, ei și-au schimbat atitudinea și l-au lăudat pe Dumnezeu pentru ce se întâmplase. Acum era clar pentru ei că gândurile lor erau total diferite de ale lui Dumnezeu. Acela a fost momentul în care s-a deschis calea pentru vestirea Evangheliei și către neamuri.

Aplicație: Ești dornic să auzi Cuvântul lui Dumnezeu ca acel sutaș? **Faptele apostolilor 10:33** □

JOI

Petru în închisoare (Faptele apostolilor 12:1-6)

TRECUSERĂ aproape zece ani de la uciderea lui Ștefan. Liderii religioși evrei din Ierusalimul erau încă hotărâți să-i distrugă pe cei care credeau în Isus, așa că s-au bucurat când au găsit un ajutor puternic în regele Irod Agripa. Acesta pretindea că se convertise la religia iudaică și părea că respectă cu grija toate legile ceremoniale iudaice.

Irod s-a alăturat liderilor religioși în persecutarea credincioșilor; l-a trimis pe Iacov, fratele lui Ioan, în închisoare. Când a ordonat să fie decapitat, liderii religioși au fost încântați. Ei nu doreau decât ca Iacov să nu fie executat în închisoare. Socoteau că o execuție publică ar intimida mai mult pe credincioși. Pentru a le face și mai mult pe plac, Irod a decis să-l execute public pe Petru.

Faptele apostolilor 12:1-3 □ Dar era săptămâna Paștelui și se temeau că mulți oameni vor simpatiza cu Petru. Iar dacă el ar fi predicat cu putere, oamenii puteau cere să fie eliberat. Așa că au hotărât să amâne execuția până după Paște.

Irod și-a amintit că apostolii evadaseră din închisoare și era hotărât ca Petru să nu scape de data aceasta. Așa că l-a pus în închisoare și l-a legat de doi gardieni. Trei uși și mai mulți soldați se aflau între el și exterior. Celor șaisprezece soldați care-l păzeau pe Petru li s-a spus că dacă scapă, ei vor fi uciși. Așa că erau deosebit de vigilenți.

Credincioșii erau foarte triști. Ce se vor face fără Petru? Ce au făcut credincioșii în timp ce Petru era în închisoare? **Versetul 5** □

S-a temut Petru? Nu. A crezut că Dumnezeu va face ce era mai bine. Știa că ceilalți credincioși se rugau pentru el. A dormit bine în noaptea dinaintea zilei în care urma să fie executat. **Versetul 6** □

Aplicație: Ai putea dormi liniștit cu o noapte înainte de a fi executat? Cât de multă încredere ai în Dumnezeu? Citește **Psalmul 46** □

VINERI

Ușile închisorii au fost deschise (Faptele apostolilor 12:6-24)

IN noaptea dinaintea zilei în care Irod plănuia să-l ucidă, Petru dormea liniștit, legat de doi gardieni. Când cineva l-a atins, a deschis ușor ochii și a văzut că celula era inundată de lumină. Era un înger!

„Scoală-te, iute!” a spus îngerul. Când s-a ridicat, Petru și-a dat seama că lanțurile căzuseră de pe încheieturile mâinilor. Ce a făcut îngerul? **Faptele apostolilor 12:8-10** □

Pe măsură ce ochii i se adaptau la întuneric, Petru a început să recunoască strada pe care se afla. Simțea aerul răcoros al nopții. Era liber! Ce a spus? **Versetul 11** □

S-a grăbit către locul în care știa că sunt credincioșii care se rugau pentru el și a bătut la poartă. În cele din urmă, o față pe nume Roda s-a uitat să vadă cine bate, apoi a dispărut. Era atât de încântată, că a uitat să-l lase pe Petru să intre. Ce s-a întâmplat mai departe? **Versetele 14-17** □

La închisoare, gardienii s-au îngrozit când și-au dat seama că Petru nu mai era în celula lui. Dispăruse! Irod s-a infuriat când a aflat. Știa că niciun om n-ar fi putut să-l

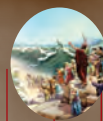
4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

salveze pe Petru, dar nu dorea să admită că Dumnezeu era mai puternic decât el. Gardienii nevinovați și-au pierdut viețile, iar regele cel crud a plecat din Ierusalim pentru a vizita Cezareea.

În timp ce se afla acolo, a avut loc o mare sărbătoare în cinstea lui. Îmbrăcat într-o haină strălucitoare, Irod a ținut un discurs care a atras urale puternice din mulțime. Ce au spus oamenii și ce s-a întâmplat cu Irod? **Versetele 22,23** ☐

Mulți oameni au auzit cum Dumnezeu îl eliberase miraculos pe Petru și îl lovide pe persecutorul său. Ca rezultat, mulți au ales să creadă în Isus.

Faptele apostolilor
9:32-11:18; 12:1-24;

Faptele apostolilor,
p. 131-154

Referințe

Aplicație: Putem câștiga vreodată atunci când luptăm împotriva lui Dumnezeu? Nu. Vom fi mereu în tabăra care pierde. **Jeremia 17:10; 2 Corinteni 5:10** ☐ Putem pierde vreodată atunci când suntem de partea lui Dumnezeu? **Romani 8:31** ☐

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset. ☐

1. Ordonează literele!

- a.) _____ CRODA
- b.) _____ ATIBTA
- c.) _____ NEEA
- d.) _____ CRINOEUL
- e.) _____ ALDI
- f.) _____ EOPI
- g.) _____ EAREACZE
- h.) _____ TREUP

2. Potrivire dublă

Oraș	Persoană	Eveniment
a.) Enea	Iope	A fost primul martir creștin.
b.) Corneliu	Lida	A fost înviată.
c.) Dorca	Cezareea	Duhul Sfânt a venit peste neamuri.
d.) Ștefan	Ierusalim	Om bolnav timp de 8 de ani, vindecat de Petru.

3. Numerotați următoarele evenimente în ordine.

- a.) ___ Un înger a mers la Corneliu, în Cezareea.
- b.) ___ Petru a mers pe acoperiș să se roage și să aștepte prânzul.
- c.) ___ Enea, paraltic, a fost vindecat în Lida.
- d.) ___ Corneliu a trimis trei oameni la Iope, unde era Petru.
- e.) ___ Șapte evrei au mers la casa lui Corneliu.
- f.) ___ Dorca a fost înviată în Iope.
- g.) ___ Petru a avut o viziune.
- h.) ___ Corneliu a încercat să se închine lui Petru.
- i.) ___ Duhul Sfânt a venit peste neamuri, așa cum a venit peste evrei.
- j.) ___ Petru i-a învățat pe Corneliu și pe prietenii săi despre Isus.

4. Textul de memorat

Ordonează cuvintele textului de memorat!

și lucrează Văd nu este părtinitor ci că cine este El primit de El în orice se teme de neprihănire neam că Dumnezeu

1000 d. Hr.

temitate

Pavel și Barnaba

Text de memorat – Faptele apostolilor 26:18

„ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.”

DUMINICĂ

**Numiți creștini pentru prima dată
(Faptele apostolilor 11:19-26)**

CÂND persecuția a început în Ierusalim, mulți dintre cei care credeau în Isus au decis să părăsească orașul. Ei au mers în multe locuri și au spus vestea bună despre Isus. Așa s-au format grupuri de credincioși în multe orașe - chiar și în afara Israelului.

Mulți evrei locuiau în orașele din imperiul roman; și, în majoritatea cazurilor, credincioșii lucraseră doar printre acei oameni. Lucrarea de predicare a Evangheliei către neamuri (oameni care nu erau evrei) nu începuse cu seriozitate.

La aproximativ 515 kilometri nord de Ierusalim se afla cetatea Antiohiei (în Siria). Era un oraș mare și bogat, un important centru comercial și de afaceri. Cât succes au avut credincioșii sosiți în Antiohia când au început să predice despre Isus? **Faptele apostolilor 11:20,21** ■

Când ucenicii din Ierusalim au auzit despre asta, au decis să-l trimită pe Barnaba pentru a ajuta la dezvoltarea noii biserici. Cum a binecuvântat Dumnezeu strădania sa? **Versetele 23,24** ■

Pe măsură ce biserica din Antiohia creștea, Barnaba și-a dat seama că avea nevoie de mai mult ajutor, așa că s-a dus la Tars pentru a-l găsi pe Pavel. Tars era orașul natal al lui Pavel, iar el se întorsese acolo când liderii religioși

din Ierusalim încercaseră să-l omoare, după convertirea sa (Faptele apostolilor 9:26-30). Când Barnaba l-a găsit pe Pavel, l-a convins să vină să ajute la dezvoltarea bisericii din Antiohia. Au lucrat împreună acolo în anul următor.

Antiohia este locul în care cei care credeau în Isus au fost numiți pentru prima dată creștini. Oamenii din Antiohia i-au numit așa pentru că ei predica despre Hristos, învățau despre Hristos, vorbeau despre Hristos și se rugau lui Dumnezeu în numele lui Hristos. Nu oboseau niciodată povestind despre misiunea, moartea și învierea lui Hristos, precum și despre lucrarea Lui din cer. Nu e de mirare că au fost numiți creștini!

Aplicație: *Dacă oamenii te-ar eticheta după lucrurile despre care vorbești cel mai mult, te-ar numi creștin?*

LUNI

**Trimisi în misiune
(Faptele apostolilor 11:27-30; 13:1-5)**

PAVEL și Barnaba lucrau de un an în Antiohia la dezvoltarea bisericii creștine de acolo. Agab, un profet din Ierusalim, a venit la Antiohia și a prezis că va urma o foamete cumplită. Cum i-au ajutat creștinii din Antiohia pe credincioșii din Ierusalim? **Faptele apostolilor 11:29,30** ■

Pavel știa însă că cea mai importantă misiune a sa nu era să predice evreilor. Pe drumul spre Damasc, Isus îl însărcinase să predice neamurilor (Faptele apostolilor 26:15-18).

Până atunci nu se făcuse nimic organizat pentru a predica neamurilor Evanghelia. Venise însă timpul, iar Duhul Sfânt a dat un mesaj

special unora dintre liderii bisericii din Antiohia. Care a fost mesajul și ce au făcut ei? **Faptele apostolilor 13:1-3** ■

În urma acestei recunoașteri de către biserică a slujirii la care Dumnezeu îi chemase, Pavel și Barnaba au început imediat prima lor călătorie misionară. Plecând din Antiohia, s-au îmbarcat pe o corabie și au navigat aproximativ 225 de kilometri sud-vest, ajungând la Salamina, în partea de est a insulei Cipru. Barnaba crescuse pe această insulă (Faptele apostolilor 4:36), așa că era un loc excelent pentru a începe lucrarea lor.

Împreună cu Pavel și Barnaba mai era și un tânăr pe nume Ioan Marcu. El era rudă cu Barnaba, iar mama lui devenise creștină. Ea locuia în Ierusalim și își deschisese casa pentru ucenicii de acolo (Faptele apostolilor 12:12). Marcu a dorit să se alăture lui Pavel și Barnaba în călătoria lor misionară și i s-a permis să îi însoțească.

De la Salamina, Pavel și Barnaba au călătorit spre vest aproape 160 de kilometri de-a lungul insulei, predicând în sinagogi. În cele din urmă, au ajuns în Pafos, în partea de vest a Ciprului.

Aplicație: Dumnezeu i-a dat

lui Pavel lucrarea specială de a predica Evanghelia neamurilor. Ce te-a chemat Dumnezeu să faci acolo unde te găsești? Fă tot ce poți ca să fii pregătit pentru orice și-ar cere Dumnezeu să faci?

MARȚI

Marcu se întoarce acasă (Faptele apostolilor 13:6-13)

PAVEL și Barnaba erau în prima lor călătorie misionară. Au ajuns în cetatea Pafos, pe partea de vest a insulei Cipru. Sergius Paulus, guvernatorul roman al Ciprului, locuia în Pafos. Fără îndoială că au zise despre progresul pe care îl făceau Pavel și Barnaba în predicarea mesajului pe insulă. A vrut să audă și el ce aveau de zis.

Dar un om - pe nume Elima - nu dorea ca Sergius Paulus să audă Evanghelia. Cine era el și ce a făcut? **Faptele apostolilor 13:6-8** ■ Pavel știa că Satana lucra prin Elima pentru a-l împiedica să prezinte guvernatorului vestea bună despre Isus. De asemenea, mai știa și că Dumnezeu voia ca acest guvernator să aibă șansa să audă despre Isus.

Duhul Sfânt l-a inspirat pe Pavel să rostească o pedeapsă la adresa lui Elima. Care a fost aceasta?

Versetele 9-11 ■ A fost o pedeapsă potrivită. Elima alesese să închidă ochii în fața adevărului pe care îl prezenta Pavel. Acum el nu a mai putut vedea cu ochii lui firești. Guvernatorul a fost profund impresionat de această minune și a ales să creadă în Isus.

După ce și-au terminat misiunea în Pafos, Pavel, Barnaba și Marcu au luat o corabie și au mers 290 km spre nord-vest, în orașul Perga.

Marcu și-a dat seama cât de greu era să fie un misionar pionier. Uneori, erau obosiți, flămânzi sau le era frig. Alteori, se găseau în situații periculoase în timpul călătoriilor. Și, în timp ce unii oamenii acceptau cu bucurie mesajul lor, mulți alții se opuneau lucrării lor.

Marcu își dădea seama că în viitor aveau să fie chiar mai multe greutăți și persecuții față de tot ce înfruntau până acum. Pierzându-și curajul, el i-a abandonat pe Pavel și Barnaba și s-a întors la Ierusalim. Dar Dumnezeu nu l-a abandonat pe Marcu. Mai târziu, Barnaba l-a luat pe Marcu într-o altă călătorie misionară și el a devenit un valoros lucrător pentru Dumnezeu (2 Timotei 4:11).

Aplicație: Ce ai fi făcut dacă ai fi fost în locul lui Marcu? Gândește-te cu atenție. Ești dispus să înfrunți greutăți și persecuție pentru a spune altor oameni despre Isus?

MIERCURI

Predicarea Evangheliei (Faptele apostolilor 13:14-44)

DUPĂ ce a plecat Marcu, Pavel și Barnaba au continuat încă aproximativ 160 km spre nord, până la Antiohia Pisidiei. Cum și-au început lucrarea acolo? **Faptele apostolilor 13:14** ■

După citirea Scripturii, conducătorii sinagogii (persoanele responsabile cu serviciul de cult în fiecare Sabat) l-au invitat pe Pavel să le vorbească. Bucuros că avea ocazia să prezinte vestea bună despre Isus, Pavel a început printr-o scurtă trecere în revistă a istoriei poporului evreu. Evreilor le plăcea să audă asta, așa că Pavel a avut întreaga lor atenție.

Pavel a continuat să vorbească și a arătat că Isus a împlinit exact profețiile despre Mesia. El a declarat cu îndrăzneală că liderii evrei din Ierusalim L-au dat la moarte, chiar dacă nu era vinovat. Dar Dumnezeu L-a

înviat din morți și mulți oameni L-au văzut după înviere.

După ce a arătat foarte clar că Isus era Mesia, Pavel și-a încheiat prezentarea. Ce a spus el și ce avertisment a dat? **Versetele 38-41** □

Duhul Sfânt impresionase mințile celor prezenți. Mulți dintre ei Îl așteptaseră pe Mesia; și când au auzit că Isus împlinise profețiile, au fost convinși că El

fusese Cel promis.

Dintre ascultători, cei care nu erau evrei au fost foarte bucuroși să audă că vestea bună a mântuirii prin Isus nu era doar pentru poporul Israel, ci pentru toată lumea. Erau așa de bucuroși, încât voiau ca și alții să audă vestea bună. Deci l-au întrebat pe Pavel dacă avea să le spună același mesaj și Sabatul viitor.

În acea săptămână trebuie să fi fost foarte ocupați. Spuneau și altora ce au ziseră și își invitau prietenii și vecinii să-l asculte pe Pavel vorbind. Ce s-a întâmplat în Sabatul următor? **Versetul 44** □

Aplicație: Ești la fel de entuziasmat cu privire la predica din Sabat, că abia aștepti să le spui și altora? Îți poți aminti despre ce a fost predica de Sabatul trecut, măcar aproximativ? De ce să nu-L rogi pe Dumnezeu ca Sabatul ce urmează să îți trimită un mesaj pe care să-l împărtășești cu alții?

JOI

Respingerea Evangheliei (Faptele apostolilor 13:45-52)

NEAAMURILE din Antiohia Pisidiei erau așa de entuziasmate de ceea ce le împărtășise Pavel în primul Sabat, încât aproape întregul oraș a venit să-l audă predicând Sabatul următor. Ei erau recunoscători să poată afla că vestea bună despre Isus nu era doar pentru evrei, ci pentru toată lumea - atât evrei, cât și neamuri. Dar nu toată lumea era bucuroasă. Cum au răspuns evreii când au văzut câți dintre neamuri veniseră să-l asculte pe Pavel? **Faptele apostolilor 13:45** □

Cât de trist este că au ales să răspundă în acest fel! Ei ar fi trebuit să-L laude pe Dumnezeu că atât de mulți erau gata să audă vestea bună a mântuirii. Când Pavel a văzut ce se întâmpla, le-a adresat evreilor câteva cuvinte foarte directe. El le-a spus că, deoarece ei respinseseră vestea bună despre Isus, el și Barnaba aveau să-și întoarcă acum atenția către neamuri. **Versetele 46,47** □

În ciuda opoziției din partea evreilor, lucrarea lui Pavel și Barnaba a avut destul succes în această regiune. Mulți dintre neamuri au ales să creadă în Isus și să fie mântuiți. Ei „au fost umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt”.

Totuși, în cele din urmă, Pavel și Barnaba a fost obligați să părăsească zona. În loc să se simtă descurajați,

și-au amintit ce le spusese Isus despre persecuție în Predica de pe Munte. Citiți în **Matei 5:11,12** □

Când Pavel și Barnaba au plecat din Antiohia Pisidiei, și-au scuturat praful de pe picioare. De ce au făcut asta? Isus le spusese ucenicilor să facă exact același lucru când plecau dintr-o casă sau dintr-un oraș care respinsese mesajul lor despre mântuire. **Matei 10:14,15** □ Va fi o mărturie împotriva lor în ziua judecării, pentru că au auzit vestea bună despre Isus și au ales să o respingă.

Aplicație: Suntem responsabili pentru tot ceea ce știm și tot ce am fi putut și dacă am fi studiat cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu. Alege întotdeauna să faci tot ceea ce știi că este corect.

VINERI

În Lистра și Derbe (Faptele apostolilor 14:1-26)

DUPĂ ce au fost forțați să plece din Antiohia Pisidiei, Pavel și Barnaba au mers în Iconia, la aproximativ 150 km spre est. Din nou, ei au început prin a le predica evreilor în sinagoga lor și o „mare mulțime” de evrei și greci au crezut. Și din nou, mulți alți evrei au ales să nu creadă și le-au creat probleme. Ce s-a întâmplat după aceasta în Iconia? **Faptele apostolilor 14:2-6** □

Pavel și Barnaba au mers în orașul Lистра, cam la 32 km sud-vest de Iconia. În timp ce Pavel predica acolo într-o zi, el a observat un om olog care îl asculta cu foarte mare atenție. Ce i-a spus Pavel? **Versetele 8-10** □

Lистра era un oraș păgân și mulți oameni de acolo se închinau altor zei. Pavel și Barnaba au lucrat cu sârguință pentru a le prezenta pe singurul Dumnezeu adevărat. Când l-au văzut pe Pavel vindecându-l

pe omul acela olog, au fost siguri că Pavel și Barnaba erau zei. Ce se pregăteau ei să facă? **Versetul 13** ■ Pavel și Barnaba, desigur, s-au speriat când au aflat și abia au reușit să-i convingă pe oameni să se oprească.

Curând, evreii din Antiohia Pisidiei și din Iconia au ajuns la Listra. Aceștia i-au convins cu ușurință pe oameni că cei cărora ei încercaseră să li se închine ca fiind zei, meritau, de fapt, să fie uciși. Ce au făcut mai departe? **Versetul 19** ■

Cu tristețe, credincioșii s-au adunat în jurul trupului lui Pavel, în exteriorul orașului. Cât de surprinși au fost să-l vadă ridicându-se dintr-odată! A doua zi, Pavel și Barnaba au plecat spre Derbe, la peste 64 km sud-est de Listra.

După ce au slujit pentru un timp în Derbe, Pavel și Barnaba au hotărât să meargă și să viziteze toate bisericile pe care le fondaseră. Așa că s-au dus din nou la Listra, Iconia, Antiohia Pisidiei și la Perga, organizând bisericile din fiecare loc. De acolo, ei au navigat spre Antiohia, unde își începuseră călătoria lor.

Aplicație: Câtă împotrivire au înfruntat Pavel și Barnaba în prima lor călătorie misionară! Ai fi rămas credincios dacă ai fi fost în locul lor? Ești credincios lui Isus când ești singur? Dar când ești împreună cu prietenii?

Matei 21:12-19, 23-46;
Marcu 11:11-19, 27-33;
12:1-12;
Luca 19:45-20:19;
Hristos Lumina Lumii,
p. 580-600;
Parabolele Domnului
Hristos, p. 272-306

Referințe

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset. ■

1000 d.Hr.

temitate

Cercetând Scripturile

Text de memorat – Faptele apostolilor 17:11

„Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea este așa.”

DUMINICĂ

Să respectăm legile ceremoniale? (Faptele apostolilor 14:27-15:2)

REVENIND în Antiohia la sfârșitul primei lor călătorii misionare, Pavel și Barnaba au raportat bisericii tot ce se întâmplase și cum Dumnezeu binecuvântase lucrarea lor printre neamuri. Mulți s-au bucurat să audă ce făcuse Dumnezeu, dar creștinii evrei erau nemulțumiți.

Pavel nu le ceruse creștinilor dintre neamuri să devină evrei, nici nu-i învățase să țină legile ceremoniale. Creștinii evrei au observat curând că în biserică erau mai mulți creștini dintre neamuri decât evrei și se temeau că acest lucru avea să facă biserica să-și piardă identitatea evreiască. Amintiți-vă că oricine nu era evreu era numit ne-evreu.

Cam în acea perioadă, au sosit niște creștini evrei din Iudeea în Antiohia și au început să învețe o doctrină controversată. Unul dintre lucrurile spuse de ei era acela că o persoană, pentru a fi salvată, trebuie să păstreze întreaga lege ceremonială iudaică. Ei au argumentat că Dumnezeu îi învățase în mod explicit pe israeliți cum să se închine, iar El nu-și schimbase cerințele cu privire la aceasta. Ei nu-și dădeau seama că întregul serviciu de la sanctuar Îl simboliza pe Isus și arăta spre El. Acum, că El venise, nu mai era nevoie de aceste ceremonii. **Faptele apostolilor 15:1** □

Pavel și Barnaba știau că învățătura acestor oameni din Iudeea era greșită; și ei s-au opus imediat. În timp ce creștinii ne-evrei erau de acord cu Pavel și Barnaba, iudeii creștini aveau tendința de a fi de acord cu bărbății din Iudeea.

Disputa dintre cele două grupuri a devenit așa de serioasă, încât era foarte probabil ca biserica din Antiohia să se împartă în două grupuri. Totuși, pentru a preveni această schismă, au fost de acord să discute problema la Ierusalim, în cadrul unei reuniuni generale a consiliului apostolilor și a liderilor bisericii. **Versetul 2** □ Orice ar fi decis consiliul acela, decizia avea să fie una finală. De asemenea, în timp ce așteptau decizia de la Ierusalim, nu aveau să se mai certe.

Aplicație: *Atunci când ai un dezacord cu cineva, ești dispus să te supui celor care au autoritate asupra ta? Citește **Proverbele 12:15** □*

LUNI

Evrei și neamuri

(Faptele apostolilor 15:3-35; Galateni 2:11-14)

BISERICA din Antiohia era împărțită cu privire la problema păstrării legii ceremoniale. Membrii de acolo au decis că nu pot ajunge singuri la o rezoluție, așa că i-au trimis pe Pavel, pe Barnaba și pe alții la o adunare generală în Ierusalim.

A fost o discuție aprinsă la întâlnirea din Ierusalim. Nu, nu era doar o decizie cu privire la respectarea legii ceremoniale. Anumite preocupări legate de diferențele culturale între evrei și neamuri au complicat și mai mult situația. Era o problemă complicată.

Duhul Sfânt dăduse deja răspunsul corect la această întrebare și El îl influențase pe Petru să se ridice și să ia cuvântul. Petru a repetat experiența lui cu Cornelius și a spus cât de uimit a fost atunci când Duhul Sfânt a venit asupra evreilor, care țineau legea ceremonială, dar și asupra celor dintre neamuri, care nu o respectau. Prin urmare, el a motivat că Duhul Sfânt deja le arătase că nu era necesar să se mai păstreze legea ceremonială.

Faptele apostolilor 15:7-11 □

Când Petru a terminat, Pavel și Barnaba au împărțat ceea ce Dumnezeu făcuse prin ei în rândul neamurilor, în timpul primei lor călătorii misionare. În cele din urmă, Iacov s-a ridicat și a comunicat decizia din cadrul aceluia Conciliu. Care a fost aceasta? **Versetul 19** □

Acum rămăsese ca această decizie să fie comunicată bisericilor. Cum au făcut aceasta? **Versetele 23-29** □ Problema fusese clarificată; creștinii ne-evrei nu mai erau nevoiți să țină legea ceremonială iudaică.

Ceva mai târziu, când Petru a vizitat Antiohia, el a arătat că îi accepta pe creștinii ne-evrei, fiind dispus să stea la masă cu ei. Dar când au sosit unii oameni care încă mai credeau că toți creștinii trebuiau să țină legea ceremonială, Petru a refuzat să mănânce cu cei dintre neamuri; și alții — inclusiv Barnaba — au urmat exemplul său (Galateni 2:11-13).

Când Pavel a văzut ce se întâmpla, și-a dat seama că Petru făcea o greșală teribilă. El l-a muștrat pe Petru în mod public, iar Petru și-a dat seama de eroare și s-a pocăit.

Aplicație: *Unii oameni au pretins că Petru a fost primul dintr-un lung șir de lideri infailibili (cineva care nu poate greși) ai bisericii, dar nu este adevărat. Petru era supus greșelii, la fel ca ceilalți apostoli — și ca noi toți.*

MARȚI

Timotei (Faptele apostolilor 15:36-16:3)

DUPĂ ce a lucrat în Antiohia pentru un timp, Pavel a decis că era timpul să înceapă a doua sa călătorie misionară și să viziteze bisericile pe care le înființaseră în prima lor călătorie. Barnaba a fost de acord să meargă și a vrut să-l ia cu ei și pe Marcu. Totuși, Pavel a refuzat să-l ia din nou cu ei pe Marcu. Poate se gândea că Marcu deja dovedise că nu era de încredere. Ce s-a întâmplat în continuare? **Faptele apostolilor 15:39,40** □

Pavel și Sila au călătorit spre nord și apoi spre vest. Au întărit bisericile pe care le vizitau. În cele din urmă, după ce au mers pe jos mai mult de 320 de kilometri, au ajuns la Listra, unde Pavel fusese atacat cu pietre la vizita precedentă.

În Listra, Pavel l-a întâlnit din nou pe tânărul Timotei. El devenise creștin în timpul vizitei anterioare a lui Pavel în Listra și stătuse lângă Pavel, în afara orașului, după ce acesta fusese atacat cu pietre. De atunci, Timotei își spusese că Dumnezeu îl chemase să fie și el un slujitor al Evangheliei cu normă întreagă. Îl iubea pe Pavel și voia foarte mult să lucreze cu el.

Pavel a văzut că Timotei avea potențial, chiar dacă el nu era neobișnuit de talentat. Era serios, dispus să învețe și nu se temea de persecuție. Mama și bunica lui Timotei îi dăduseră acestuia o educație foarte bună. **2 Timotei 1:5** □ Îl învățaseră Scripturile de când era foarte mic, iar acest lucru îi păstrase caracterul curat și pur, deși ei trăiau într-un oraș păgân. **2 Timotei 3:14-17** □

Chiar dacă Timotei era încă un tânăr, Pavel era mulțumit că era gata să fie pregătit ca slujitor al Evangheliei. Deci, atât Timotei, cât și Sila l-au însoțit pe Pavel când a plecat din Listra și a continuat cea de-a doua sa călătorie misionară. Ce simțea Pavel față de Timotei? **1 Timotei 1:2** □

Aplicație: *Ești dispus să înveți? Ești dispus să înfrunți persecuție? Studiezi Biblia în fiecare zi și faci ceea ce spune? Acestea sunt lucrurile care l-au pregătit pe Timotei pentru viața lui de slujire. Ți-ai dori să fii pregătit pentru orice te-ar chema Dumnezeu să faci?*

MERCURI

Cântând în închisoare (Faptele apostolilor 16:4-25)

TIMOTEI se alăturase lui Pavel și Sila. Învăța mai mult în fiecare zi în care petreceau timpul împreună. Ei vizitau bisericile, iar oamenii se converteau cu ajutorul Duhului Sfânt. După ce au călătorit aproximativ 640 de kilometri spre nord-vest, au ajuns la Troa, un oraș de pe coasta de vest a Asiei Mici.

Într-o noapte, în timp ce se afla în Troa, Pavel a avut un vis. Ce a văzut? **Faptele apostolilor 16:9** □ Chemarea era urgentă, iar Pavel a făcut imediat aranjamente pentru a naviga aproximativ 225 de kilometri, traversând partea de nord a Mării Egee până la Neapole, în regiunea Macedonia. De acolo au mai mers în jur de 16 kilometri spre nord-vest, către orașul principal din acea zonă — Filipi.

Luca, autorul cărții Faptele apostolilor, se pare că s-a alăturat lui Pavel în Troa, pentru că în **versetul 10** □ începe să folosească pronumele „noi” în descrierea călătoriilor lor.

Probabil că nu era nicio sinagogă în Filipi. În Sabat, Pavel și însoțitorii lui s-au alăturat unor femei care se întâlneau împreună să se roage lângă un râu. Una din-

tre aceste femei se numea Lidia. Cu ce se ocupa ea? **Versetele 14,15** □

În Filipi era o femeie posedată care a început să-l urmărească pe Pavel. Ce spunea ea? **Versetele 16,17** □ Acest lucru nu era util pentru lucrarea lui Pavel, pentru că ceea ce spunea ea îi făcea pe mulți oameni să creadă că Pavel era condus de aceeași putere care o controla și pe femeia aceea. Ce a făcut Pavel

cu privire la aceasta? **Versetul 18** □

Stăpânii acelei femei au fost foarte furioși. Ei nu o mai puteau folosi pentru a câștiga bani. Au vrut să scape de Pavel și Sila, așa că au spus minciuni despre ei și au creat o revoltă. Pavel și Sila au fost bătuti și aruncați în închisoare, iar picioarele lor au fost puse în butuci, cauzându-le dureri extraordinare. Cum au răspuns ei? **Versetul 25** □

Aplicație: Pavel și Sila probabil nu simțeau să cânte și să se roage chiar atunci, dar ei s-au încurajat unul pe celălalt în direcția aceasta. Dacă vei face la fel ca ei, și tu vei putea să eviți descurajarea.

JOI

Cercetau zilnic Scripturile (Faptele apostolilor 16:26-17:14)

PAVEL și Sila fuseseră aruncați în închisoare, dar, în loc să fie descurajați de nenorocirile lor, ei se rugau și cântau. Ce s-a întâmplat mai departe? **Faptele apostolilor 16:26** □

Temnicerul era îngrozit. Dacă Pavel și Sila scăpaseră, el era sigur că avea să fie ucis. Când era pe punctul de a se sinucide, Pavel l-a strigat și i-a spus să nu își facă griji; nimeni nu evadase. Ce a făcut temnicerul? **Versetele 29,30** □ Imediat, Pavel și Sila au început să le spună lui și familiei sale vestea bună despre Isus. Nu era dimineață încă, dar în curând cu toții au vrut să fie botezați, așa că Pavel și Sila i-au botezat imediat. Ce s-a întâmplat când a venit dimineața? **Versetele 35-40** □

După ce au părăsit Filipi, Pavel și Sila au călătorit aproximativ 145 de kilometri spre sud-vest, către Tesalonic. Timp de trei Sabate, Pavel a predicat în sinagogă folosind profețiile din Vechiul Testament pentru a dovedi că Isus era Mesia. El a arătat cum întregul serviciu de la Sanctuar arătase către Isus și a vorbit cu putere convingătoare despre lucrarea lui Isus în Sanctuarul ceresc, precum și despre revenirea Sa.

Mulți care au auzit aceste lucruri au crezut în Isus; dar, ca de obicei, unii evrei au

ales să nu creadă și au început să se opună lucrării lui Pavel și Sila. Ce au făcut? **Faptele apostolilor 17:5-8** □

Din nou, urmând învățătura lui Isus de a pleca dintr-un loc unde erau persecutați (Matei 10:23), aceștia au plecat noaptea și au mers la Bereea, cam la 81 de kilometri sud-vest de Tesalonic. Biblia nu ne spune foarte multe despre cei din Bereea, dar ne spune ceva important despre ei. **Versetul 11** □

Însă, evreii din Tesalonic l-au urmat pe Pavel la Bereea și au început o altă revoltă. Temându-se pentru siguranța lui Pavel, unii dintre creștinii din Bereea l-au dus pe Pavel aproape 322 de kilometri spre sud-est, către Atena. Sila și Timotei a rămas în Bereea pentru a ajuta noua biserică.

Aplicație: Primești Cuvântul lui Dumnezeu cu nerăbdare și cercetezi zilnic Scriptura? **Versetul 11; Psalmii 119:9-11** □

VINERI

Prea înțelept ca să aibă nevoie de Isus

(Faptele apostolilor 17:15-34)

UNII dintre creștinii din Bereea l-au trimis repede pe Pavel cu o corabie spre Atena. Apoi s-au întors la Bereea cu un mesaj prin care Sila și Timotei erau chemați de urgență la Atena.

Atena era un centru mondial de cultură și înțelepciune, artă și arhitectură și un oraș plin de idoli. Frumosele temple și altare erau peste tot. În timp ce Pavel îi aștepta pe Sila și pe Timotei, el le vorbea oamenilor despre Isus și încerca să le întoarcă gândurile la adevăratul Dumnezeu al cerului. **Faptele apostolilor 17:16,17** □

La început, oamenii din Atena au râs de el. Crezând că Pavel nu prea știa despre ce vorbea, unii îl numeau „palavragiu”. Dar nu le-a luat mult să-și schimbe părerea. Pavel a înțeles limpede modul lor de gândire. Când au încercat să se certe cu el, ei au descoperit că era mai inteligent decât ei.

Atunci, ei i-au amintit lui Pavel că Socrate, un filosof celebru care trăise în Atena cu aproape 450 de ani înainte, fusese condamnat la moarte pentru că încercase să introducă noi zei. Dar Pavel nu se temea. Când au văzut că el insista să le spună despre Dumnezeu, au decis să-l asculte.

Pavel a fost invitat să vorbească în cel mai important punct din Atena — Colina lui Marte/Ares (Areopagul).

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

Aici se adunau cei mai importanți cetățeni din Atena și discutau chestiuni importante privind religia. Când Pavel a început să vorbească, el a captat atenția tuturor. Ce a zis Pavel? **Versetele 22-25** □

Toți îl ascultau cu atenție până a început să le vorbească despre înviere. Unii spuneau că era o idee nebună, așa că întâlnirea s-a oprit brusc. Lucrarea lui Pavel din Atena se încheiase. Dar Pavel își pierduse timpul acolo? Nu. Unul dintre cei mai cunoscuți oameni din Atena și alții împreună cu el au devenit credincioși loiali.

Aplicație: Oamenii din Atena nu au acceptat Evanghelia pentru că ei credeau că sunt destul de buni deja – ei nu credeau că ar avea nevoie de Isus. Știi că ai nevoie de Isus? El nu poate să-i ajute decât pe oamenii care știu că au nevoie de ajutor. **Isaia 57:15; 66:1,2** □

Faptele apostolilor
14:27-17:34;
Galateni 2:11-14;

Faptele apostolilor,
p. 188-242

Referințe

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

ORIZONTALĂ

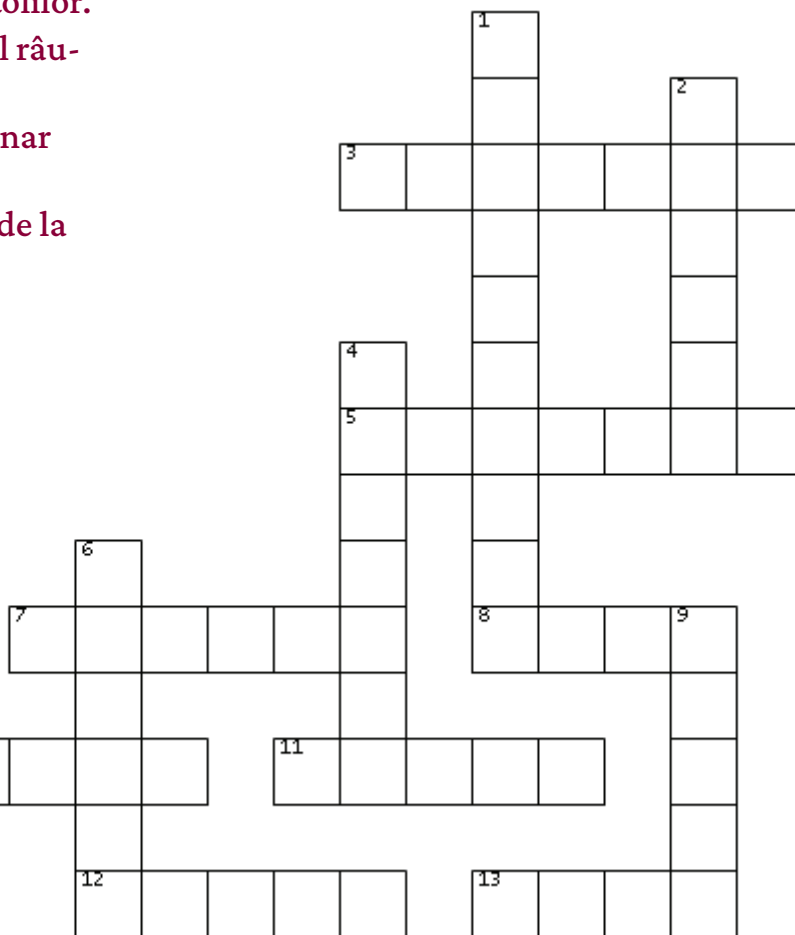
3. El a crescut în Listra și a devenit asistentul lui Pavel.
5. Un alt nume pentru Colina lui Marte.
7. Orașul în care Pavel a fost atacat cu pietre.
8. El este autorul cărții Faptele apostolilor.
10. S-a întâlnit cu alte femei pe malul râului pentru a se ruga.
11. El a mers cu Sila într-un tur misionar prin Siria și Cilicia.
12. El a fost responsabil de Conciliul de la Ierusalim.
13. În acest oraș, Pavel a visat strigătul de ajutor al unui macedonean.

6. Pavel și Sila au cântat în închisoare în acest oraș.

9. Pavel a vorbit despre „Dumnezeul necunoscut” în acest oraș.

VERTICALĂ

1. Acest om dintre neamuri a primit Duhul Sfânt înainte de botezul său.
2. Oamenii din acest oraș studiau Scriptura ca să verifice dacă ceea ce le spunea Pavel era adevărat.
4. El l-a luat pe Ioan Marcu într-un tur misionar prin Cipru.

1000 d. Hr.

temitate

Scrisori către biserici

Text de memorat – 1 Corinteni 2:2

**„Căci n-am avut de gând să știu
între voi altceva decât pe Isus
Hristos, și pe El răstignit.”**

DUMINICĂ

**„Noi propovăduim pe Hristos cel răstignit”
(Faptele apostolilor 18:1-6; 1 Corinteni 1:17-2:5)**

DUPĂ ce a vorbit cu bărbatii pe Colina lui Marte, Pavel și-a dat seama că nu mai putea face nimic în acel oraș. Așa că a plecat și a călătorit aproximativ 80 de kilometri spre sud-vest, spre orașul Corint.

Corint era un oraș foarte important la vremea aceea. Oameni din tot Imperiul Roman veneau acolo atât pentru afaceri, cât și pentru plăcere. De asemenea, era un oraș cunoscut pentru închinarea la idoli și pentru răutatea locuitorilor.

Pavel se întreba care ar fi fost cel mai bun mod de a le spune oamenilor din Corint vestea bună despre Isus. În Atena încercase să se adapteze la oamenii care îl ascultau, prezentând Evanghelia într-un mod logic și științific. Dar această metodă nu a funcționat foarte bine — doar câțiva au ales să creadă în Isus. Ce a decis Pavel să facă în Corint? **1 Corinteni 2:1,2** □

Pavel știa că nu va fi un mesaj popular. Isus se născuse ca un evreu umil și fusese omorât ca un criminal. Nici evreilor și nici grecilor nu li se părea în mod natural atractiv. **1 Corinteni 1:23** □

Dar Pavel știa că mesajul crucii era „puterea lui Dumnezeu” (versetul 18). Moartea lui Isus pe cruce putea părea a fi o nebulie, dar, în realitate, a arătat mai bine decât orice

altceva dragostea, dreptatea și înțelepciunea lui Dumnezeu. **Versetul 25** □

Astfel, Pavel și-a început lucrarea în Corint — predica în sinagogă în fiecare Sabat și arătând din scrierile Vechiului Testament că Isus era Mesia. Ca de obicei, cei mai mulți evrei au ales să îl respingă pe Isus.

Au fost așa de mândri, că l-ar fi ucis pe Pavel dacă Dumnezeu nu l-ar fi protejat. Ce le spusese Pavel? **Faptele apostolilor 18:6** □

Aplicație: Ce înseamnă pentru tine moartea lui Isus pe cruce?

LUNI

„Am mult norod” (Faptele apostolilor 18:7-17)

CÂND Sila și Timotei au sosit din Macedonia, ei s-au alăturat lui Pavel, care le spunea oamenilor din Corint vestea bună despre Isus. Pavel nu mai putea să predice în sinagogă, așa că ținea întâlniri în casa lui Iust, un creștin care trăia lângă sinagogă. Dumnezeu a binecuvântat lucrarea lor. Crisp, conducătorul sinagogii, și familia lui au fost botezați și au devenit creștini. Același lucru s-a întâmplat cu mulți alții.

Asta i-a înfuriat și mai tare pe evrei. Văzând împotrivirea evreilor și răutatea din Corint, Pavel se întreba dacă era înțelept să lucreze pentru a ridica o biserică acolo. Plănuia să părăsească orașul, dar Dumnezeu i-a vorbit într-o vedenie. Ce i-a spus? **Faptele apostolilor 18:9,10** □

Așa că Pavel și tovarășii săi au continuat să lucreze în Corint. În afară de faptul de a vorbi în public, ei au petrecut mult timp mergând din ușă în ușă, vizitând oamenii în casele lor.

Biblia

mea spune
27 febr. – 5 martie
C 10

Ca rezultat, mulți ne-evrei au încetat să se închine idoloilor și s-au întors de la răutatea lor. Dumnezeu a binecuvântat mult strădania lor.

Văzând succesul slujirii lui Pavel, evreii au devenit mai furioși ca niciodată. Au început o răscoală și l-au adus pe Pavel în fața lui Galion, guvernatorul roman din acea regiune (Ahaia), acuzându-l că încalcă legea evreiască. Galion era un om cinstit și a fost dezgustat de ce făceau evreii. Ce a făcut? **Versetele 14-16** □

Acei evrei și-au dat brusc seama că nu se găsea niciun motiv să facă lui Pavel ce plănuiau și s-au întors către Sosten, noul conducător al sinagogii. Chiar în fața lui Galion, evreii i-au dat lui Sosten bătaia pe care Galion se așteptase să i-o dea lui Pavel! Probabil că Galion credea că Sosten o merita, așa că nu i-a păsat. **Verse-tul 17** □

Aplicație: *Decizia fermă și finală a lui Galion i-a învins pe evrei și i-a permis lui Pavel să continue lucrarea în Corint. Alegi și tu să fii ferm în deciziile tale de a face binele?*

MARȚI

1 Tesaloniceni

PAVEL a avut întotdeauna o preocupare specială pentru bisericele pe care le înființase și se simțea responsabil pentru cei care fuseseră convertiți în urma misiunii sale. Călătoriile erau însă dificile și consumau mult timp. Nu exista nici vreun serviciu de telefonie sau e-mail. Când nu putea face o vizită personală, singurul lucru pe care Pavel îl putea face era să scrie o scrisoare.

Aceste scrisori conțineau încurajări, învățături și, uneori, mustrări. Se pare că Pavel a scris ceva epistole; paisprezece dintre ele sunt astăzi în Bibliile noastre.

Pe când era în Atena, Pavel se gândea adesea la biserica pe care o înființase recent în Tesalonic. Vizita lui acolo se scurtase din pricina persecuției din partea evreilor și se întreba dacă cei care se convertiseră rămăseseră credincioși. Deși avea nevoie de ajutorul lui Timotei în Atena, a hotărât să-l trimită în Tesalonic (1 Tesaloniceni 3:1,2). Când Timotei s-a întors cu Sila, Pavel se mutase în Corint (Faptele apostolilor 18:5). Care a fost raportul lui Timotei? **1 Tesaloniceni 3:6** □

Pavel a decis să le scrie o scrisoare, care în Biblia noastră este numită „1 Tesaloniceni”. El a fost foarte fericit să afle că biserica de acolo era un bun exemplu pentru toți credincioșii din acea zonă. Așa cum învățaseră și ei, spuneau altora vestea bună despre Isus, iar rezultatul a fost că biserica a crescut. **1 Tesaloniceni 1:7,8** □

În scrisoarea sa, Pavel a corectat și o neînțelegere pe care o aveau. Ei credeau că cei care mureau înainte de revenirea lui Isus nu puteau merge la cer cu El. Ce le-a spus Pavel? **1 Tesaloniceni 4:13-18** □ Câtă bucurie le-a adus credincioșilor din Tesalonic! Acum puteau aștepta cu nerăbdare să-i vadă din nou pe cei dragi.

Aplicație: *Te bucuri și tu să crezi în înviere? Desigur, este întotdeauna trist când cineva drag moare, dar putem avea bucurie în speranța învierii, în loc de durere — „ca ceilalți, care n-au nădejde” (1 Tesaloniceni 4:13).*

MIERCURI

2 Tesaloniceni

CREDINCIOȘII din Tesalonic au fost foarte fericiți la primirea scrisorii lui Pavel. S-au bucurat mult de asigurarea că-i vor revedea pe cei dragi (1 Tesaloniceni 4:13-18). Pavel a aflat curând că unii au interpretat greșit cuvintele lui. Credeau că Isus se va întoarce în câțiva ani. Unii chiar se opriseră din lucru și așteptau venirea lui Isus.

Pavel știa că aceste idei erau periculoase, așa că le-a scris rapid o altă scrisoare. Ce a spus el despre revenirea lui Isus? **2 Tesaloniceni 2:1-4** □

Nimeni nu trebuia să se aștepte ca Isus să revină înainte ca omul fărădelegii să își facă lucrarea. Dar cine este acest om al fărădelegii? Pavel a spus că este „potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește «Dumnezeu» (...) dându-se drept Dumnezeu” (versetul 4).

Această explicație ne amintește imediat de descrierea lui Daniel a puterii cornului cel mic. Lui Daniel i s-a spus că acest corn mic „va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremile și legea. **Daniel 7:25** □

Din studiul nostru de la lecția B-4, s-ar putea să vă amintiți că acest corn mic este un simbol al papalității. Așa că omul fărădelegii reprezintă același lucru. Daniel

prezisesse clar că puterea papală va lupta împotriva lui Dumnezeu și a poporului Său înainte de revenirea lui Isus. Aceasta nu se întâmplase, așa că nu trebuia ca tesalonicenii să se aștepte ca Isus să vină imediat.

Pavel le-a amintit de exemplul pe care li-l dăduse – muncind din greu în timp ce era cu ei – astfel încât să nu fie o povară pentru nimeni (2 Tesaloniceni 3:7-9). Ce regulă a stabilit în ceea ce-i privește pe oamenii care nu făceau nimic în timp ce-L așteptau pe Isus să vină? **2 Tesaloniceni 3:10** □

Aplicație: Este o regulă bună și pentru noi astăzi. Citește sfatul lui Solomon cu privire la același subiect în *Proverbele 6:6-11* □

JOI

Apolo (Faptele apostolilor 18:18-28; 1 Corinteni 1-4)

DUPĂ ce Pavel și-a încheiat lucrarea din Corint, a plecat de acolo și a navigat aproximativ 400 de kilometri est, către orașul Efes. Ca de obicei, Pavel a predicat în sinagogă în ziua Sabatului. De data aceasta, oamenii au fost așa de interesați, încât doreau să stea mai mult cu ei. Dar Pavel nu putea rămâne; se afla pe drumul spre Ierusalim. Așa că i-a lăsat pe Aquila și Priscila, doi credincioși care îl însoțiseră din Corint, pentru a continua lucrarea acolo, iar el a promis că, dacă era voia lui Dumnezeu, se va întoarce.

După ce Pavel a navigat la Ierusalim, un om numit Apolo a ajuns în Efes. Acesta îl ascultase pe Ioan Botezătorul predicând și fusese botezat, iar acum predica cu putere mesajul lui Ioan. Ascultându-l vorbind, Aquila și Priscila au înțeles că el încă nu știa vestea bună despre Isus. Ce au făcut? **Faptele apostolilor 18:26** □

Când Apolo a decis să meargă în Corint, în provincia Ahaia, credincioșii din Efes l-au recomandat călduros. Cât de reușită a fost lucrarea sa de acolo?

Versetele 27,28 □

Cu toate acestea, Satana a profitat de succesul lucrării lui Apolo pentru a crea disensiuni în biserica din Corint. Unii spuneau că-l urmează pe Pavel pentru că el înființase biserica de acolo. Alții îl preferau pe Apolo pentru că lucrarea lui părea mai de succes decât a lui Pavel.

Unii spuneau că sunt ai lui Petru, iar alții susțineau că au fost învățați direct de Isus. **1 Corinteni 1:12** □

Când Pavel a auzit ce se întâmpla, le-a arătat că atitudi-

nea lor era greșită. Slujitorii lui Dumnezeu au diferite daruri și sunt folosiți așa cum consideră El că este cel mai bine. Nimeni nu ar trebui să prefere pe unul dintre slujitorii lui Dumnezeu în defavoarea altora; mai degrabă ar trebui să caute să primească binecuvântarea pe care Dumnezeu o trimite prin fiecare. **1 Corinteni 3:5-7** □

Aplicație: Atunci când la biserică ta sau la școală vine un pastor nou sau un profesor, ești dornici să înveți tot ce poți de la acea persoană? Sau ești preocupat să compari și să vorbești despre care pastor sau profesor îți place mai mult? **Versetele 21-23** □

VINERI

Pavel în Efes (Faptele apostolilor 19:1-20)

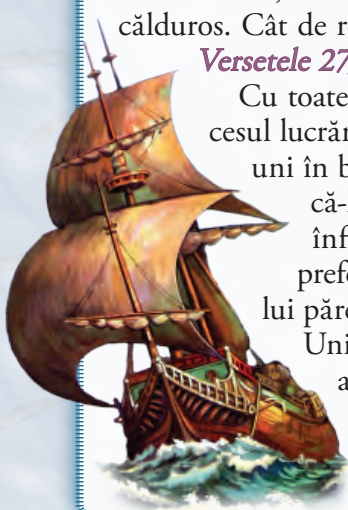
DUPĂ o scurtă vizită în Ierusalim, Pavel s-a îndreptat spre nord, către Antiohia, încheind a doua călătorie misionară. După o vreme petrecută în Antiohia, neobositul apostol a plecat din nou. De data aceasta, Pavel a mers mai mult de 800 de kilometri până la Efes. În drumul său a vizitat bisericile pe care le înființase. Cât de încântați au fost credincioșii să-l revadă și cu câtă iubire i-a încurajat el să rămână statornici!

Când a ajuns în Efes, Pavel a întâlnit mai mulți credincioși ca Apolo. Îl auziseră pe Ioan Botezătorul predicând și fuseseră botezați, dar știau foarte puțin despre Isus și nu auziseră niciodată despre Duhul Sfânt.

Oamenii aceștia ascultau cu nerăbdare când Pavel le spunea vestea cea bună despre Isus. Ei au ales să creadă mesajul lui Pavel și au fost rebotezați, iar când și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit asupra lor. **Faptele apostolilor 19:5,6** □

Timp de trei luni, Pavel a predicat în sinagoga din Efes. Din nefericire, mulți evrei au refuzat să creadă în Isus și au devenit scandalagii. Așa că Pavel și credincioșii au început întâlnirile în școala lui Tiran, un profesor din Efes. Cum a binecuvântat Dumnezeu lucrarea lui de acolo? **Versetele 11,12** □

Cei șapte fii ai unui evreu pe nume Sceva au auzit despre minunile uimitoare făcute în numele lui Isus și au decis să încerce să folosească numele Său pentru

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Teminate

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

un om posedat de diavol. Ceva s-a întâmplat, dar nu ce se așteptau. **Versetele 13-16** □ Oamenii și-au dat seama că era pericolos și greșit să folosească Numele sfânt al lui Isus fără să creadă în El. **Versetul 17** □

Ce s-a întâmplat cu cei șapte fii ai lui Sceva a fost, de asemenea, un avertisment pentru creștinii din Efes. Unii dintre ei păstraseră cărțile lor despre magie și spiritism, iar acum înțeleseseră că trebuie să scape de ele. Ar fi putut vinde cărțile pentru o grămadă de bani (probabil echivalentul a cel puțin câteva milioane de dolari, în vremea noastră), dar apoi alții ar fi fost tentați să devină magicieni. Ce au făcut în schimb? **Versetele 18,19** □

Aplicație: Ai cărți, CD-uri sau filme pe care un creștin nu ar trebui să le aibă? Ce ar trebui să faci dacă ai astfel de lucruri? Citește **Efe-seni 5:11** □

Faptele apostolilor
18:1-19:20;
1 Corinteni 1-4;
1 Tesaloniceni;
2 Tesaloniceni;
Faptele Apostolilor,
p. 243-290
Referințe

Răscolind lumea

Text de memorat – 1 Corinteni 6:19,20

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

DUMINICĂ

1 Corinteni

PAVEL lucra în orașul Efes de aproape trei ani. Într-o zi au ajuns în oraș niște creștini din Corint. Când Pavel i-a întrebat despre biserica din Corint, nu au avut vești bune. În biserică veniseră învățători falși și duceau pe mulți spre rătăcire. Creștinii se aflau în regres și se comportau ca păgânii. Pavel a înțeles că nu ar fi cel mai bine pentru el să-i viziteze imediat, așa că a trimis o scrisoare. Această scrisoare se află în Bibliile noastre și este numită „1 Corinteni”.

Pavel a abordat multe probleme în această scrisoare, inclusiv divizarea în biserică (capitolele 1–4), imoralitatea (capitolul 5), mâncarea oferită idolilor (capitolul 8), darurile spirituale (capitolele 12–14) și învierea (capitolul 15).

O altă problemă a fost aceea că membrii bisericii se târau în procese. Ei făceau exact opusul a ceea ce spusese Isus să facă cei care se numeau creștini. Citiți ce a spus Pavel despre asta în **1 Corinteni 6:1-7**. ■

Pavel le-a amintit apoi de cursele care aveau loc în orașul lor. Chiar dacă o singură persoană câștiga, fiecare concurent își dădea silința să câștige, iar unii chiar mureau din pricina efortului. Pavel a spus că ar trebui să fim la fel de dedicați pentru a câștiga premiul vieții veșnice.

1 Corinteni 9:24-27 ■

Spre finalul scrisorii sale, Pavel a scris unul dintre cele mai frumoase capitole din Biblie. Dacă nu avem dragoste adevărată — dragoste ca a lui Dumnezeu — nu contează ce spunem sau facem. Citiți întregul capitol **1 Corinteni 13**. ■

Aplicație: *Alergi cu sânguință în cursa pentru viața veșnică? Vestea bună este că oricine crede în Isus și Îl ascultă în tot ce spune câștigă această cursă. Evrei 12:1-3* ■

LUNI

Revoltă în Efes

(Faptele apostolilor 19:21-20:1)

PAVEL a lucrat în Efes cam trei ani. Plănuiise să stea mai mult în acest loc, dar s-a întâmplat ceva ce a pus brusc capăt slujirii sale acolo.

În Efes era un idol al zeiței Diana (sau Artemis). Mulți argintari aveau afaceri de succes vânzând machete din argint ale templului și statuete ale zeiței. O dată pe an era o mare sărbătoare în cinstea Dianei.

Însă, în urma slujirii lui Pavel, mulți oameni au devenit creștini. Mulți alții, chiar dacă încă nu deveniseră creștini, nu mai credeau în idoli. Erau considerabil mai puțini oameni la sărbătoarea anuală, iar argintarii au observat că și mai puțini cumpărau modelele lor.

Unul dintre argintari, pe nume Dimitrie, a devenit foarte îngrijorat. Ce a făcut? **Faptele apostolilor 19:23-27** ■ În curând, întregul oraș s-a revoltat, iar oamenii au început să strige: „Mare este Diana efesenilor!” Dacă l-ar fi găsit atunci pe Pavel, l-ar fi omorât, dar prietenii nu l-au lăsat să meargă la teatru,

acolo unde se dezlănțuia furia mulțimii. Cât timp au continuat să strige? **Versetul 34** ■

În cele din urmă, au obosit strigând, iar unul dintre oficialii orașului a împrăștiat mulțimea. Acesta a vorbit cu înțelepciune și le-a sugerat să-și rezolve problemele în instanță, nu să provoace o revoltă. **Versetele 35-41** ■

După încă o întâlnire cu creștinii, Pavel a plecat din Efes și a început a treia sa călătorie misionară. După ce a mers aproximativ 240 de kilometri spre nord, Pavel a ajuns în orașul Troa și a rămas acolo pentru un timp. Nu putea să-și ia gândul de la scrisoarea pe care o trimisese corintenilor. Dacă fusese prea aspru? Acceptau ei mustrarea și învățătura? Spera să se întâlnească cu Tit în Troa și să afle cum fusese primită scrisoarea.

Aplicație: Cum ar fi bine să răspunzi atunci când cineva îți spune despre ceva ce faci greșit? Citește **Proverbele 12:1; 15:31,32.** ■

MARȚI

2 Corinteni

PAVEL era îngrijorat cu privire la cum avea să fie primită scrisoarea lui de către credincioșii din Corint care greșiseră. Vor avea ei dispoziția potrivită? Comunicarea era mult mai lentă pe vremea aceea și putea dura săptămâni sau luni pentru a trimite un mesaj. A primit Pavel de la Tit mesajul sperat înainte de a pleca din Troa? **2 Corinteni 2:12,13** ■

Pavel a mers în Filipi, în Macedonia, unde l-a găsit pe Timotei. În timp ce erau acolo, Tit a sosit din Corint cu vești minunate. Mulți creștini de acolo primiseră cu inima deschisă învățăturile din scrisoarea lui Pavel.

Pavel a fost foarte fericit și le-a scris repede o altă scrisoare. Aceasta este inclusă în Bibliile noastre și se numește „2 Corinteni”. Cum și-a descris Pavel sentimentele? **2 Corinteni 7:5-7** ■

Pavel a început să scrie despre schimbarea care se petrecuse în viața lor. Se pocăiseră și viața lor era din nou în armonie cu Legea lui Dumnezeu. **Versetele 8-10** ■

În această scrisoare, Pavel le-a reamintit credincioșilor din Corint ce făcuse Isus pentru ei. Le-a spus

că Isus, Cel care avea toate bogățiile din univers, „S-a făcut sărac”, așa că noi putem fi bogați. **2 Corinteni 8:9** ■ Le-a spus că Isus, care nu păcătuisese niciodată, fusese „făcut păcat pentru noi”, astfel încât noi să putem deveni dreți în El (2 Corinteni 5:21).

Pavel era sigur că dacă ei înțelegeau cu adevărat ce făcuse Isus pentru ei, egoismul nu putea rămâne în mintea lor. Era convins că dragostea lui Isus prezintă cea mai puternică motivație pentru ca păcătoșii să se oprească din a păcătui.

Cui îi este încredințată sarcina de a spune oamenilor despre incredibila dragoste a lui Dumnezeu? Nouă! În loc să folosească îngeri, Dumnezeu a ales să folosească oameni. Pavel ne numește „vase de lut”, iar cunoașterea iubirii lui Dumnezeu este numită „comoară”. Citiți despre ea în **2 Corinteni 4:6,7.** ■

Aplicație: Ai această comoară incredibilă în „vasul tău de lut”? Cum o împărtășești cu alții?

MIERCURI

Faptele apostolilor 20:2; Romani

INTR-UN final, după multe întârzieri, Pavel a ajuns în Corint. În timp ce era acolo, se gândea la planurile lui de viitor. Dorea să meargă la Roma, unde era deja o biserică creștină. Ca să-i pregătească pentru vizita sa, el le-a scris o scrisoare. În Bibliile noastre, ea se numește „Romani”. **Romani 1:7-10** ■

Scrisorile lui Pavel erau trimise de obicei bisericii lor pe care le înființase. Dar Pavel nu fusese niciodată la Roma. Cartea „Romani” este unică — păstrează în scris o imagine completă a Evangheliei, vestea bună despre Isus. Pavel predicase asta cu siguranță în toate celelalte biserici pe care le vizitase.

Pavel începe prin a spune că nu este nimic bun — nici măcar o frântură — în niciun om. Noi nu suntem dreți și nici nu avem în mod natural dorința de a fi. Citiți ce spune Pavel despre aceasta în **Romani 3:10-18,23.** ■

Pavel descrie apoi dragostea minunată a lui Dumnezeu. Când Isus a murit pe cruce, El nu făcea asta pentru oamenii care-L iubeau. Noi eram dușmanii

Lui, iar El a ales să ia asupra Sa pedeapsa noastră, ca noi să putem avea viață. **Romani 5:6-8** ■

Pentru că Isus a murit pentru noi, putem să fim și noi morți față de păcat. Asta înseamnă că nu trebuie să ascultăm de Satana și să continuăm să păcătuim. Exact acest lucru este simbolizat de botez. Citiți **Romani 6:3-7**. ■

Dacă alegem să-L lăsăm pe Isus să trăiască în noi, putem fi liberi de „legea păcatului și a morții” și putem să împlinim cerința dreaptă a Legii. **Romani 8:1-4** ■

Aplicație: Dorești să fii schimbat și să treci de la păcat la neprihănire? Poți asta, dacă alegi. Dumnezeu îți oferă neprihănirea ca dar (Romani 6:23). Atât timp cât continui să alegi să-L urmezi pe Isus, nimic nu te poate despărți de El. Citește această încurajare minunată în **Romani 8:31-39**. ■

JOI

Galateni

ÎNAINTE să plece din Corint, Pavel a scris o altă scrisoare. Acesta a fost pentru bisericile din regiunea Galatiei și apare în Bibliile noastre ca „Galateni”. Niște învățători falși din Ierusalim au venit în bisericile din Galatia. Ce învățau aceștia? **Galateni 1:6,7** ■

Ce era această „evangelie diferită”? Acești învățători falși susțineau că, pentru a fi mântuit, omul trebuia să păstreze legea ceremonială iudaică. Ei simțeau că era prea greu să păstreze Legea lui Dumnezeu, așa că o înlocuiseră cu ascultarea de obiceiurile evreiești și cu diverse servicii religioase, dar fără schimbarea inimii. **Galateni 3:9-11** ■

Era o doctrină foarte periculoasă. În loc să-i încurajeze pe credincioși să se bazeze pe Duhul Sfânt pentru a primi putere de a păstra Legea lui Dumnezeu, ei învățau că mântuirea vine prin faptele noastre. Ce a spus Pavel despre ideea asta? **Galateni 2:16** ■

Când încercăm să fim mântuiți prin faptele noastre, Pavel numește asta „faptele firii”. Ce fel de fapte sunt acestea? Citiți lista din **Galateni 5:19-21** ■

Pe de altă parte, când lăsăm Duhul Sfânt să trăiască în noi, va apărea un rezultat complet

diferit. Pavel numește acest rezultat „roada Duhului”. Citiți această listă frumoasă în **versele 22,23**. ■

Când Isus a luat asupra Sa păcatele noastre, El a primit pedeapsa pentru ele și a murit pe cruce. Ar trebui să continuăm să permitem ca păcatul să aibă putere asupra noastră? Datorită lui Isus, putem spune „Nu” lui Satana și „Da” lui Dumnezeu. Isus poate trăi în noi și ne poate ajuta să fim ascultători la fel ca El. **Galateni 2:20** ■

Aplicație: Ce ți-ar plăcea să ai în viața ta – „faptele firii” sau „roada Duhului”? Dacă încerci să te mântuiești, vei descoperi că este imposibil. Dar dacă te vei baza pe Duhul Sfânt pentru puterea de a asculta, vei reuși de fiecare dată. Ce vei alege? **Galateni 6:7,8** ■

VINERI

Ultima călătorie către Ierusalim (Faptele apostolilor 20:3-21:16)

DUPE trei luni, Pavel și-a încheiat lucrarea în Corint și a făcut planuri pentru a reveni la Ierusalim. El și cei opt însoțitori ai săi planificaseră să navigheze direct către Siria și de acolo să meargă la Ierusalim. Dar, chiar înainte să urce pe corabie, Pavel a aflat că niște evrei furioși plănuiau să-l omoare. Imediat și-au schimbat planurile și au mers pe jos spre nord.

Pentru a ține Paștele, Pavel s-a oprit o vreme la Filipi, iar apoi a mers la Troa, unde a petrecut o săptămână printre creștinii de acolo. În ultima noapte, el a avut o întâlnire cu credincioșii,

Matei 23:37-25:13;
Marcu 12:41-13:27;
Luca 13:34-35; 21:1-28;
Hristos Lumina Lumii,
p. 614-636;
Parabolele Domnului
Hristos, p. 405-421

Referințe

întâlnire care s-a întins până târziu. Ce s-a întâmplat cu tânărul care a adormit la fereastră? **Faptele apostolilor 20:9** ■

Toți s-au speriat și au coborât în grabă. Când Pavel a coborât și a văzut ce se întâmplase, s-a rugat ca Dumnezeu să-l aducă pe Eutih înapoi la viață, iar Dumnezeu a făcut-o!

Dimineața, însoțitorii lui Pavel s-au îmbarcat pe corabia lor. Cu toate acestea, Pavel își dorea să aibă un timp de meditație și rugăciune, așa că a hotărât să parcurgă pe jos cei 32 de kilometri până la Asos. După ce l-au luat de acolo, corabia s-a oprit la Milet, cam la 48 de kilometri sud de Efes. De acolo, Pavel a trimis un mesaj prezbiterilor din Efes, cerându-le să vină să-l vadă.

Când au sosit prezbiterii din Efes, Pavel le-a vorbit cu mult drag. El i-a încurajat să urmeze exemplul său de sânguință și slujire plină de credințioasă și i-a avertizat cu privire la provocările ce urmau. Poate că doriți să citiți ce le-a spus. Se găsește în **Faptele apostolilor 20:17-35**. ■

După ce a plecat din Milet, Pavel a ajuns în cele din urmă în Tir. Apoi a călătorit către casa lui Filip, în Cezareea, și a rămas acolo timp de câteva zile.

În timp ce era acolo, profetul Agab a venit din Iudeea. Ce i-a spus lui Pavel? **Faptele apostolilor 21:10,11** ■

Pavel știa că avea mulți dușmani în Ierusalim și că ar fi putut să fie arestat acolo. Dar deși prietenii săi au încercat să-l convingă să nu se ducă, el a mers hotărât până la Ierusalim, încheind a treia sa călătorie misionară.

Aplicație: Lui Pavel nu i-a fost teamă de viitor. Dacă ești credincios lui Isus, nici tu nu trebuie să te temi. **Versetele 12,13** ■

■ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

temitate

Arestarea lui Pavel

Text de memorat – Luca 6:38

„Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”

DUMINICĂ

Generozitatea creștină

PE măsură ce Pavel înființa biserici în diferite locuri, el voia ca acestea să fie pline cu creștini puternici. Desigur, sunt multe lucruri care contribuie la asta, dar Pavel știa că era esențial pentru creștini să aibă o dorință puternică de a da zecuieli și daruri. Fără un spirit generos, un creștin nu poate înflori.

În timp ce Pavel se afla în cea de-a treia sa călătorie misionară, el a făcut eforturi deosebite pentru a încuraja bisericile aflate în grija sa să contribuie la un dar special. Acest dar urma să fie folosit pentru a-i ajuta pe credincioșii nevoiași din Ierusalim.

Romani 15:26 ■

Era o responsabilitate mare să supervizezi darurile venite de la diverse biserici. În prima sa scrisoare către Corinteni, Pavel a cerut credincioșilor de acolo să pună în mod regulat deoparte ceva pentru darul special, astfel încât acesta să fie strâns la sosirea sa acolo. **1 Corinteni 16:1,2** ■

Printre numeroasele biserici care au contribuit la acest dar, creștinii din Macedonia au fost în mod deosebit dispuși să dea. Citiți cum a descris Pavel spiritul lor de dăruire în **2 Corinteni 8:1-4**. ■

Acești creștini macedoneni nu aveau nevoie de îndemnuri pentru a da daruri. În schimb, ei erau foarte fericiți pentru posibilitatea de a se lipsi chiar și de lucrurile de care aveau nevoie, pentru a putea ajuta alte persoane. Când

Pavel le-a spus că nu era nevoie să dea

atât de mult, l-au

rugat să le accepte toate darurile.

După ce a adunat darurile din biserici, Pavel a strâns o sumă foarte mare de bani. El nu voia ca cineva să se îndoiască de felul în care aveau să fie folosite acele daruri, așa că i-a invitat pe liderii din biserici să meargă cu el la Ierusalim (1 Corinteni 16:3, 4). Acesta este unul dintre motivele pentru care un grup atât de mare a călătorit cu Pavel din Corint către Ierusalim (Faptele apostolilor 20:4).

Aplicație: Ești dispus și dornic să oferi pentru lucrarea lui Dumnezeu? De ce nu te-ai decide să urmezi exemplul creștinilor macedoneni? Citește **Proverbele 11:24** și **Luca 6:38**. ■

LUNI

Neamuri și evrei (Faptele apostolilor 21:17-19)

LA scurt timp după sosirea lui în Ierusalim, Pavel s-a întâlnit cu liderii bisericii. În timpul acestei întâlniri, el și însoțitorii săi au prezentat banii care fuseseră strânși din darurile creștinilor ne-evrei pentru semenii lor evrei credincioși care se aflau în nevoie.

Era un dar mare, mult mai mare decât se așteptaseră conducătorii bisericii din Ierusalim. Pavel lucrase foarte mult să adune acest dar, iar creștinii ne-evrei sacrificaseră foarte mult pentru a le oferi și celor care erau în nevoie. Toți conducătorii bisericii ar fi trebuit să fie impresionați de iubirea frățească arătată de credincioșii dintre neamuri. Dar Pavel și-a dat seama că unii dintre ei nu apreciau cu adevărat darul.

Cu mult timp în urmă, când Pavel începuse lucrarea sa printre neamuri, au existat unii creștini

Biblia

mea spune
13-19 martie
C12

în Ierusalim care nu sprijineau pe deplin ceea ce făcea Pavel. Ei erau îngrijorați pentru că Pavel nu le cerea noilor creștini ne-evrei să păstreze toate regulile și reglementările evreiești. Chiar dacă ei nu lucrau printre neamuri, considerau că îi puteau spune lui Pavel cum ar fi trebuit să-și desfășoare lucrarea.

La întâlnirea din Ierusalim, această chestiune a fost discutată și toată lumea a putut vedea în mod clar că nu era înțelept să ceară creștinilor dintre neamuri să respecte regulile și reglementările iudeilor (Faptele apostolilor 15:5–31). Mai târziu, când numărul creștinilor ne-evrei a crescut rapid, unii dintre liderii bisericii creștine din Ierusalim au început din nou să îndemne la importanța menținerii regulilor și reglementărilor evreiești. Atâta vreme cât nu voia să lucreze așa cum îi cereau, ei chiar au refuzat să-l sprijine pe Pavel.

După ce le-a dat banii, ce a făcut Pavel? **Faptele apostolilor 21:19** □ Când ei au auzit raportul lui Pavel, „au proslăvit pe Dumnezeu”. Ei și-au dat seama că, prin atitudinea lor greșită, țineau în loc lucrarea lui Dumnezeu. Ce șansă au primit - să recunoască atitudinea lor

greșită și să înceapă să sprijine pe deplin lucrarea lui Pavel printre neamuri!

Aplicație: *Ești pe deplin susținător al lucrărilor lui Dumnezeu — chiar și al celor care nu fac lucrurile așa cum crezi tu că ar trebui făcute?*

MARȚI

Un plan greșit (Faptele apostolilor 21:20-26)

CÂND Pavel a terminat ce avea de spus despre cum a lucrat Dumnezeu prin el printre neamuri, bătrânii din Ierusalim au laudat pe Dumnezeu pentru ceea ce s-a întâmplat. Dar ce au spus mai departe a arătat că ei încă mai credeau că regulile și reglementările evreiești erau foarte importante. Ce i-au cerut ei lui Pavel să facă? **Faptele apostolilor 21:20-24** □

Dumnezeu nu le spusese bătrânilor să-i facă această recomandare lui Pavel. Ei se temeau că Sinedriul avea să-i ucidă sau să-i închidă dacă nu păstrau regulile și reglementările iudaice. Dumnezeu nu cerea ca Pavel să se supună conducătorilor în această chestiune. Cu

toate acestea, nu-l putem învinovăți pe Pavel pentru decizia de a primi sugestia lor. **Versetul 26** □ El tânjea după unitatea dintre creștinii evrei și cei ne-evrei și voia să facă tot posibilul pentru aceasta.

Bătrânii sperau că, dacă Pavel le-ar fi ascultat sugestia, i-ar fi redus la tăcere pe cei care afirmau că el nu respecta regulile evreiești. Ei l-au asigurat pe Pavel că încă mai susțineau decizia Conciliului de la Ierusalim, luată cu câțiva ani înainte. Cu toate acestea, acțiunile lor le contraziceau cuvintele și arătau că într-adevăr nu fuseseră de acord cu decizia de atunci.

De asemenea, ei nu se gândiseră cât de periculos era pentru Pavel să intre în templu la momentul acela. Era Sărbătoarea Cincizecimii (Faptele apostolilor 20:16), iar în Ierusalim erau veniți evrei din multe țări. Unii dintre aceștia erau cei care se opuneau cu înverșunare lucrării lui Pavel în diferite orașe. Ei nu doreau nimic mai mult decât să provoace moartea lui Pavel.

Niciunul dintre bătrâni nu putea să prevadă teribilele consecințe care aveau să vină din planul lor. În loc să diminueze tensiunile dintre evrei și neamuri, s-a produs o înrăutățire a situației. De asemenea, avea să ducă la închiderea lui Pavel, iar Biserica avea să piardă pe unul dintre cei mai puternici lideri.

Aplicație: *Poți să știi toate rezultatele neplăcute care pot veni ca urmare a unei decizii sau sugestii nepotrivite? Nu. Cât de important este să-i ceri întotdeauna lui Dumnezeu să te ghideze și să faci doar ceea ce spune El! Citește Proverbele 3:5,6.* □

MIERCURI

Arestat în Templu (Faptele apostolilor 21:27-22:23)

IMP de mai multe zile, Pavel a mers la templu fără să fi fost observat. Dar într-o zi, unii dintre evreii din Asia l-au recunoscut și, strigând tare după ajutor, s-au repezit la el. Ce au spus ei?

Faptele apostolilor 21:28,29 □

Acuzația lor era total falsă. Pavel nu adusese pe nimeni dintre neamuri în templu. Dar nu conta că acuzatorii lui Pavel mințeau; în curând întregul oraș fierbea de furie. L-au târât pe Pavel afară din templu și erau pe cale de a-l ucide, dar ceva i-a oprit. Ce a fost? **Versetele 31,32** □

Soldații nu știau care era problema, dar puteau vedea că toată lumea era supărată pe Pavel. Când căpitanul a între-

bat în ce consta problema, era prea multă agitație pentru a obține un răspuns clar. Oamenii erau atât de hotărâți să-l omoare pe Pavel, încât soldatii au fost nevoiți să-l ducă într-un loc sigur.

În tot acest timp, Pavel a rămas calm și neînfricat. A vrut să le spună oamenilor adevărul despre ceea ce făcuse el. Când era pe

punctul de a fi condus în cazarmă, el a cerut căpitanului permisiunea de a vorbi mulțimii. **Versetele 37-39** □

Când mulțimea a tăcut, el și-a spus mărturia personală. Le-a spus că era un evreu din Tars și că fusese elevul marelui rabin Gamaliel, în Ierusalim. El le-a spus cât de zelos fusese în apărarea religiei iudaice – chiar până acolo încât îi persecutasese pe primii creștini. Apoi a împărtășit ce i s-a întâmplat pe drumul spre Damasc și istoria convertirii lui.

Toată lumea a ascultat povestirea cu atenție până la acest punct, dar când Pavel le-a spus cum Dumnezeu l-a trimis la neamuri, au devenit chiar mai furioși decât înainte. **Faptele apostolilor 22:22,23** □

Aplicație: *Atunci când ai o oportunitate de a da mărturie cuiva, de multe ori cel mai bun lucru este acela de a prezenta mărturia personală — povestea modului în care a lucrat Dumnezeu în viața ta. Cui îi poți spune povestea de azi?*

JOI

„Îndrăznește, Pavele!” (Faptele apostolilor 22:24-23:11)

PAVEL fusese arestat de soldații romani. Căpitanul voia să afle care era motivul pentru o asemenea revoltă, așa că a ordonat ca Pavel să fie biciuit. Dar Pavel a spus ceva l-a făcut repede să se răzgândească.

Faptele apostolilor 22:25-29 □

A doua zi, căpitanul l-a dus pe Pavel la Sinedriu. El voia să afle care erau acuzațiile care i se aduceau. Când Pavel s-a uitat la membrii Consiliului, a observat că unii dintre ei erau farisei, care credeau în înviere, și alții erau saducheii, care nu credeau în înviere. Aceasta i-a dat o idee. Ce a spus mai departe? **Faptele apostolilor 23:6** □

Imediat după intervenția lui Pavel, fariseii și saducheii au început să se certe unii cu ceilalți. Ce au spus fariseii? **Versetul 9** □ Apoi, chiar acolo, a

izbucnit o luptă între cele două grupuri. Fariseii încercau să-l protejeze pe Pavel și saducheii încercau să-l ia, ca să-l poată ucidе. Căpitanul se temea că Pavel avea să fie „rupt în bucăți”, așa că a ordonat soldaților săi să-l ducă pe Pavel înapoi la cazarmă.

Pavel se afla în siguranță, dar era foarte trist. Oare a făcut o greșală venind la Ierusalim? De ce s-au întâmplat toate aceste probleme când el încerca doar să promoveze unitatea în biserica creștină? Se încheiase lucrarea lui pentru Isus? Cum fuseseră influențați păgânii ofițeri romani? Tocmai îi văzuseră pe membrii Sinedriului, presupușii lideri ai poporului lui Dumnezeu, izbucnind într-o luptă teribilă în mijlocul solemnei lor reuniuni. Ce impresie puteau ei să aibă despre Dumnezeu acum?

Toate aceste gânduri și întrebări l-au făcut pe Pavel să se simtă descurajat. Plângea în timp ce se ruga lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu-l uitase. Ce a făcut El chiar în acea noapte? **Versetul 11** □

Aplicație: *Îi pasă lui Dumnezeu de tine când ești trist și descurajat? O, da! Cu siguranță. Citește Isaia 41:10-13* □

VINERI

Mai sigur printre păgâni (Faptele apostolilor 23:12-35)

EVREII eșuaseră până acum în planurile lor de a-l ucidе pe Pavel, dar cu siguranță nu renunțaseră. A doua zi dimineată, mai mult de

40 de iudei s-au adunat și și-au promis că nu vor mânca și nu vor bea nimic până când nu îl vor ucidе pe Pavel. Apoi s-au dus la Sinedriu. Ce le-au spus celor de acolo? **Faptele apostolilor 23:14,15** □

Ei nu știau, dar nepotul lui Pavel aflase despre planurile lor. Acesta s-a grăbit la cazarma unde era

Pavel și i-a spus totul. Ce a făcut Pavel în continuare?

Versetele 17-21

După ce l-a lăsat pe tânăr să plece, căpitanul a chemat pe doi dintre centurionii lui și le-au spus să ia 200 de soldați, 200 de lăncieri și 70 de călăreți și să plece în seara aceea. Înconjurat de cei 470 de soldați, Pavel avea să părăsească Ierusalimul. Până dimineață avea să fie la mulți kilometri depărtare. Planul căpitanului era să îl scoată pe Pavel în siguranță din Ierusalim și să-l trimită la Felix, guvernatorul roman din Cezareea, la 97 de kilometri distanță.

Oamenii din Ierusalim văzuseră de multe ori soldați romani intrând și ieșind din oraș, așa că, probabil, nimeni nu le-a dat atenție în timp ce părăseau orașul. În plus, era noapte, așa că nimeni nu putea vedea că Pavel era omul escortat în afara orașului.

Când au ajuns în orașul Antipatrida, aflat la puțin peste jumătatea drumului spre Cezareea, cei 400 de

soldați s-au întors la Ierusalim, în timp ce 70 de călăreți au continuat să-l escorteze pe Pavel. Când au ajuns în Cezareea, l-au predat pe Pavel lui Felix.

De asemenea, ei au livrat lui Felix scrisoarea trimisă de căpitanul din Ierusalim, în care acesta din urmă explica situația. Ce conținea scrisoarea? **Versetele 25-30** După ce a citit scrisoarea, Felix a promis că urma să judece cazul lui Pavel atunci când acuzatorii lui aveau să sosească.

Aplicație: *Cât de trist este să vedem că Pavel era mai în siguranță într-un grup de soldați romani păgâni decât fusese cu cei care pretindeau a fi oameni ai lui Dumnezeu! Dar tu cum ești? Ești întotdeauna bun și iubitor ca Isus? Ești respectuos și îi ajuți pe lucrătorii lui Dumnezeu?*

Faptele apostolilor
21:17-23:35;

Faptele apostolilor,
p. 335-345;
399-418

Referințe

1. Rudele lui Pavel

Știm cu siguranță că Pavel a avut...

- a.) ☐ mamă d.) ☐ tată
b.) ☐ soră e.) ☐ frate
c.) ☐ nepoată f.) ☐ nepot

2. Cine sunt/suntem?

- a.) _____ Noi credeam în înviere.
b.) _____ Noi nu credeam în înviere.
c.) _____ Noi reprezentam Consiliul evreiesc de guvernământ.
d.) _____ L-am salvat pe Pavel din mulțimea de la templu.
e.) _____ Am dat daruri generoase creștinilor evrei.
f.) _____ Când Pavel locuia în Ierusalim, am fost învățătorul lui.
g.) _____ Am fost guvernator roman în Cezareea.
h.) _____ Am fost dus noaptea la Cezareea.

3. Daruri

În ce zi a săptămânii trebuiau creștinii să pună deoparte darurile lor, astfel încât acestea să fie gata, iar Pavel să le poată lua în drumul său spre Ierusalim?

1 Corinteni 16:2

- a.) ☐ În ziua a 7-a - în timpul bisericii, în Sabat
b.) ☐ În ziua a 4-a - miercuri, la jumătatea săptămânii
c.) ☐ În ziua a 6-a - vineri, ziua pregătirii
d.) ☐ În prima zi - duminică, înainte de a începe munca săptămânală

4. Sinedriul

Cunoștea Pavel vreun membru al Sinedriului?

- a.) ☐ Nu, Pavel nu mai fusese niciodată la Ierusalim.
b.) ☐ Da, Pavel fusese membru al Sinedriului.
c.) ☐ Nu, Pavel era grec, nu evreu.

5. Descurajat

Pavel era foarte descurajat după procesul său în fața Sinedriului. Ce s-a întâmplat în noaptea aceea?

- a.) ☐ Sinedriul l-a trimis pe Pavel în închisoare.
b.) ☐ Domnul l-a vizitat pe Pavel și l-a încurajat.
c.) ☐ Pavel a fost biciuit de soldații romani.

Înaintea dregătorilor și a regilor

Text de memorat – 2 Corinteni 6:2

„Căci El zice: «La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.»”

DUMINICĂ

Judecat de Felix (Faptele apostolilor 24:1-23)

DUPĂ ce Pavel a fost scos în siguranță din Ierusalim, el a fost pus sub grija lui Felix, guvernatorul roman din Cezareea. Cinci zile mai târziu, marele preot Anania (nu Ana de la procesul lui Isus) și alți evrei importanți au ajuns în Cezareea să-și prezinte acuzațiile la adresa lui Pavel.

Un orator excelent, pe nume Tertul, a prezentat cazul lor. Tertul a presupus că, dacă avea să înceapă prin a-l măguli pe Felix, l-ar și putea influența. Ce i-a spus? **Faptele apostolilor 24:2,3** ■

Ce minciună! Felix nu era nobil, nici nu adusese „o pace mare” în timpul domniei sale. El era un om rău și un conducător crud.

Tertul și-a continuat discursul prezentând acuzațiile împotriva lui Pavel. El a susținut că Pavel i-a stârnit pe oameni împotriva guvernului roman și că a pângărit templul. În timp ce el continua să-l acuze pe Pavel, restul iudeilor se arătau de acord cu minciunile sale.

Felix era un guvernator rău, dar și-a dat seama că evreii nu aveau dreptate. Sesizase lingușirea lor la adresa sa și observase că acuzatorii nu menționaseră nicio dovadă pentru a susține acuzațiile împotriva lui Pavel.

După toate acestea, Pavel și-a început apărarea. El a spus de ce se dusesse la Ierusalim — să se închine și să aducă darurile pe care le strânsese. După ce

a declarat că nu a provocat nicio perturbare, le-a cerut evreilor să aducă dovezi care să le susțină acuzațiile împotriva lui. Singurul lucru de care se putea face vinovat, a spus el, era credința lui în Dumnezeu și speranța lui în înviere. **Versetele 10-21** ■

Felix a fost impresionat. Era sigur că Pavel era nevinovat și că ar fi trebuit să-l elibereze imediat. Dar nu voia ca evreii să se supere pe el. Așa că, deși a fost bun cu Pavel, el l-a ținut în continuare prizonier. **Versetul 23** ■

Aplicație: *Lingușirea este lauda nesinceră sau neadevărată. Ai lingușit vreodată pe cineva pentru a obține avantaje pentru tine însuși? Este corect să faci asta?*

LUNI

Felix îl respinge pe Isus (Faptele apostolilor 24:24,25)

La scurt timp după judecata lui Pavel, Felix a trimis după acesta din nou. El și soția lui, Drusila, voiau să vorbească în privat cu Pavel despre credința lui în Isus. **Faptele apostolilor 24:24** ■

Felix era așa de rău și de crud, că puțini oameni au îndrăznit vreodată fie și numai să-i sugereze că nu proceda corect. Dar Pavel știa că, doar pentru a-l face fericit pe Felix, nu trebuie să ascundă adevărul. Într-o zi, când va fi Judecata, cuvintele, acțiunile, deciziile și motivele lui Felix vor fi judecate de Dumnezeu. Dacă nu l-ar fi avertizat, Pavel s-ar fi făcut vinovat înaintea lui Dumnezeu și l-ar fi privat pe Felix de șansa de a fi salvat.

În timp ce Pavel vorbea despre credința lui în Isus, el descria perfect caracterul lui Dumnezeu și arăta cât de important este

Biblia

mea
20-26 martie
C 13

spune

să ascuți de Legea lui Dumnezeu. El a vorbit despre Judecată, atunci când toți vom fi judecați cu privire la gândurile și acțiunile noastre. De asemenea, a subliniat importanța luării deciziilor corecte acum; nu va fi o a doua șansă după această viață.

Pavel a vorbit și despre Isus și marele sacrificiu pe care l-a făcut, sacrificiu care dă fiecăruia șansa de a fi salvat. Nimeni nu poate păstra Legea prin propria lui putere, nici nu se poate modifica Legea pentru a permite păcătoșenia omului.

Singura cale de a fi mântuit este prin Isus.

Felix nu auzise niciodată aceste lucruri înainte, și conștiința lui s-a trezit brusc. El s-a gândit la multele lui păcate și la Judecată și s-a îngrozit.

Dar în loc să aleagă să se pocăiască de păcatele sale și să se întoarcă de la ele, el a decis doar să înlăture gândurile acelea din mintea lui. Ce i-a spus lui Pavel? **Versetul 25** ■ Cât de trist! Și ce decizie periculoasă! Felix nu a mai avut niciodată o altă posibilitate de a se pocăi.

Aplicație: Ce faci când Duhul Sfânt îți condamnă păcatele? Alegi să te pocăiești, ca temnicerul din Filipi? **Faptele apostolilor 16:29-33** ■ Sau doar alegi să nu ieși în seamă acele gânduri care te îndeamnă la pocăință, așa cum a făcut și Felix? **Faptele apostolilor 24:25** ■

MARȚI

Aproape convinși (Faptele Apostolilor 24:26-26:30)

PAVEL a fost ținut prizonier în Cezareea timp de încă doi ani. Felix s-a mai întâlnit cu el de câteva ori, dar era interesat doar de bani. El a sugerat că l-ar fi eliberat pe Pavel dacă ar fi primit o sumă mare de bani (mită). Dar Pavel nu ar fi recurs la necinste doar pentru a se elibera.

Felix a fost concediat în cele din urmă și Festus i-a luat locul. La scurt timp după aceea, evreii i-au cerut lui Festus să-l trimită pe Pavel la Ierusalim. Ce plănuiau ei să-i facă lui Pavel pe drumul spre Ierusalim? **Faptele apostolilor 25:2,3** ■

Festus nu a fost de acord cu acest lucru. El a insistat ca acuzatorii lui Pavel să vină în Cezareea pentru un alt proces.

Acest proces a semănat cu cel organizat de Felix. Evreii nu își puteau dovedi acuzațiile împotriva lui Pavel, iar Festus și-a dat seama că era nevinovat.

Festus știa că trebuia să-l elibereze pe Pavel, dar și el, la fel ca Felix, nu voia ca evreii să fie supărați pe el. Așa că l-a întrebat pe Pavel dacă era dispus să meargă la Ierusalim și acolo să fie judecat de Sinedriu. Pavel știa că nu avea să aibă un proces echitabil la Ierusalim. Știa că ar fi fost mai în siguranță cu păgânii romani decât cu cei care pretindeau a fi poporul lui Dumnezeu, dar care respinseseră toate mesajele Sale pentru ei. Ce a spus Pavel? **Versetele 10-12** ■

Într-o zi, regele Agripa și Berenice, soția lui, au venit în vizită la Festus. Agripa (ultimul din neamul lui Irod) era fiul lui Irod, acela care îl omorâse pe Iacov și-l trimisese pe Petru la închisoare. Un unchi de-al său (Irod) îl omorâse pe Ioan Botezătorul și-l batjocorise pe Isus la proces, iar străbunicul său (Irod) a dispus uciderea copiilor în Betleem, la scurt timp după nașterea lui Isus.

Când Festus i-a spus despre recentul proces al lui Pavel, el a devenit interesat și a vrut să-l asculte pe acesta. Festus l-a adus pe Pavel în fața lui Agripa, Berenice și a multor altor oameni importanți. Când a venit rândul lui Pavel să ia cuvântul, el a vorbit cu încredere despre Isus și a împărtășit tuturor mărturia lui personală. La final, ce întrebare i-a pus el lui Agripa. Cum a răspuns regele? **Faptele apostolilor 26:27,28** ■

Aplicație: A fi „aproape” creștin înseamnă a nu fi deloc creștin. Care este starea ta? Te-ai hotărât să-L urmezi pe Isus și să-L ascuți în tot?

MIERCURI

Navigând spre Roma (Faptele apostolilor 26:31-27:10)

DUPĂ întâlnirea cu Pavel, Agripa a putut vedea clar, la fel ca și Felix sau Festus, că Pavel era nevinovat. El a spus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de Cezar”. Dar, din moment ce el apelase la Cezar, nu puteau face nimic cu privire la aceasta.

În acele vremuri, călătoriile cu corabia nu erau distractive și nici nu se desfășurau în condiții de siguranță. Călătoriile erau adesea lungi și grele. Marinarii foloseau soarele și stelele ca să-și dea seama de poziția lor, iar furtunile erau foarte periculoase. Pavel era de acum bătrân și bolnav, așa că el tre-

buie să fi fost foarte recunoscător că doi dintre prietenii lui — Luca și Aristarh — au fost lăsați să-l însoțească.

După prima zi, ei au ajuns în cetatea Sidonului. Ce i-a permis Iulius, centurionul roman, lui Pavel să facă? **Faptele apostolilor 27:3** □

De la Sidon, ei au navigat la nord de Cipru și au ajuns la orașul Mira. Aici, Iulius a găsit o corabie care se îndrepta spre Italia și i-a transferat pe toți prizonierii săi pe acea corabie. După ce au întâmpinat dificultăți din cauza vântului, corabia a ajuns la un loc numit „Limanuri bune”, pe partea de sud a insulei Creta. Aici au așteptat un timp, sperând pentru vreme mai bună.

Se apropia iarna și avea să fie foarte periculoasă continuarea călătoriei spre Roma. Deoarece le era imposibil să-și continue călătoria, se gândeau dacă să-și petreacă iarna în locul acela sau să încerce să ajungă la Fenix, la aproximativ 65 de kilometri mai sus, de-a lungul coastei.

Pavel avea multă experiență în navigație. De fapt, cu mai mulți ani înainte, el scrisese că fusese implicat de trei ori în naufragii (2 Corinteni 11:25). Deci, după multe discuții, centurionul l-a întrebat pe Pavel ce credea el. Ce a spus Pavel? **Faptele apostolilor 27:10** □

Aplicație: Luca și Aristarh au ales să călătorească cu Pavel pentru a-l ajuta. Cât de dispus ești să ajuți persoanele în vârstă, chiar dacă pare incomod să faci acest lucru?

JOI

Naufragiat (Faptele apostolilor 27:11-44)

CEI mai mulți dintre oamenii de pe ambarcațiune nu au dorit să asculte de sfatul lui Pavel, acela de a rămâne în zona numită „Limanuri bune”. Curând după ce corabia a plecat spre Fenix, o furtună teribilă s-a dezlănțuit și un vânt puternic de la nord-est a împins corabia departe de Insula Creta.

Echipajul a știut că se aflau într-o situație de urgență și a încercat rapid să pregătească corabia pentru a reuși să iasă din furtună. Mai întâi, corăbierii au legat barca de salvare pe platformă. Apoi, au legat strâns frângerii în jurul navei pentru a o ține și pentru a încetini scurgerile masive.

Vântul puternic de nord-est ar fi trimis corabia spre coasta de nord a Africii, unde ar fi naufragiat. Pentru a evita acest pericol, marinarii au orientat corabia astfel încât vântul să sufle nava foarte încet spre vest. Ce au făcut ei

mai departe, de vreme ce furtuna nu slăbea? **Faptele apostolilor 27:18-20** □

În timpul acelei furtuni teribile, Pavel nu s-a temut de moarte; Dumnezeu îi promisese că el va avea ocazia să dea mărturie în Roma. Dar Pavel era preocupat pentru oamenii de pe navă, care nu erau gata să moară. El a pledat înaintea lui Dumnezeu ca și viața însoțitorilor săi să fie cruțată.

Ca răspuns la rugăciunea lui Pavel, Dumnezeu a trimis un înger să vorbească cu el într-o noapte. A doua zi de dimineață, el a spus tuturor ce îi promisese îngerul. Ce le-a zis el? **Versetele 21-26** □

În a paisprezecea noapte, apa s-a liniștit și marinarii și-au dat seama că e posibil să se fi apropiat de pământ. Așa că au coborât patru ancore de la capătul navei și au așteptat să se lumineze. A doua zi dimineață, ei au tăiat ancorele și au încercat să ducă nava pe plaja de pe malul acelei insule necunoscute.

Cu toate acestea, corabia s-a împotmolit în nisip și a început să se rupă. Ce au vrut soldații să facă?

Versetul 42 □

Dacă vreunul dintre prizonieri ar fi scăpat, soldații ar fi trebuit să plătească cu propriile lor vieți. Dar Iulius era sigur că Dumnezeu era cu Pavel și se temea să-i facă rău. Ce comandă a dat sutașul? **Versetele 43,44** □

Dumnezeu a binecuvântat decizia lui Iulius, astfel că, atunci când toată lumea s-a adunat pe pământ, nimeni nu lipsea.

Aplicație: Pavel a spus că el crezuse ce-i spusese Dumnezeu, chiar dacă nu văzuse nicio posibilitate ca acele lucruri să se întâmple. Aceasta este credința — „o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd”. **Evrei 11:1** □

VINERI

Naufragiați în Malta (Faptele apostolilor 28:1-13)

INSULA pe care corabia lui Pavel a naufragiat se numea Malta. Ploua, și pentru că toți erau uzi și le era frig, ei au construit un foc. Pavel, care încerca întotdeauna să-i ajute pe alții, a dat o mână de ajutor pentru a aduna lemne de foc. Când arunca bețele pe foc, ce i s-a întâmplat lui Pavel? **Faptele apostolilor 28:3** □

Când oamenii au văzut ce se întâmplase, ce și-au închipuit? „Omul acesta este un ucigaș, căci Dreptatea

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Teminate

Matei 26:36-56;
Marcu 14:32-50;
Luca 22:39-53;
Ioan 18:1-12;
Hristos Lumina Lumii,
p. 685-697
Referințe

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare.” Dar Pavel nu le-a dat atenție; el doar a scuturat șarpele în foc. Ei au continuat să-l privească cu atenție — cu siguranță, brațul lui trebuia să se fi umflat sau el ar fi trebuit să cadă mort. Dar, după o lungă perioadă de timp, Pavel încă părea a fi la fel de sănătos ca oricând. Așa că și-au schimbat părerea și au decis că el trebuie să fie un zeu.

Ce oportunitate de a împărtăși vestea bună despre Isus cu acei păgâni! Pavel și cei doi însoțitori ai lui și-au petrecut timpul cu folos. Când tatăl conducătorului insulei s-a îmbolnăvit, Pavel a mers la patul lui și s-a rugat pentru el; și el a fost vindecat. Ce s-a întâmplat după aceea? **Versetul 9** □ Datorită lui Pavel, insularii au fost foarte amabili cu întregul grup care naufragiase. Le-au oferit tot ce au avut nevoie.

După trei luni, vremea a fost suficient de bună pentru a-și continua călătoria. Pavel și tovarășii lui, împreună cu toți ceilalți prizonieri, au fost urcați pe o navă care petrecuse iarna la Malta. Au plecat spre nord, oprindu-se în orașe ca Siracusa și Regio. În cele din urmă, au ajuns în orașul Puzole, pe coasta Italiei. Prizonierii urmau să meargă restul de 225 de kilometri până la Roma.

Aplicație: Pavel și-ar fi putut găsi multe scuze pentru a nu ajuta la aprinderea focului pe insula Malta — era bătrân, obosit și prizonier, pe deasupra. Dar, indiferent de starea lui, el a oferit mereu ajutor. Te faci și tu util atunci când e nevoie de ajutor?

Ne dorim să aflăm părerea cititorilor noștri, de aceea te invităm să ne lași opinia ta cu privire la această carte accesând QR code-ul sau link-ul de mai jos.

www.viatasisanatate.ro/opiniacititorului

